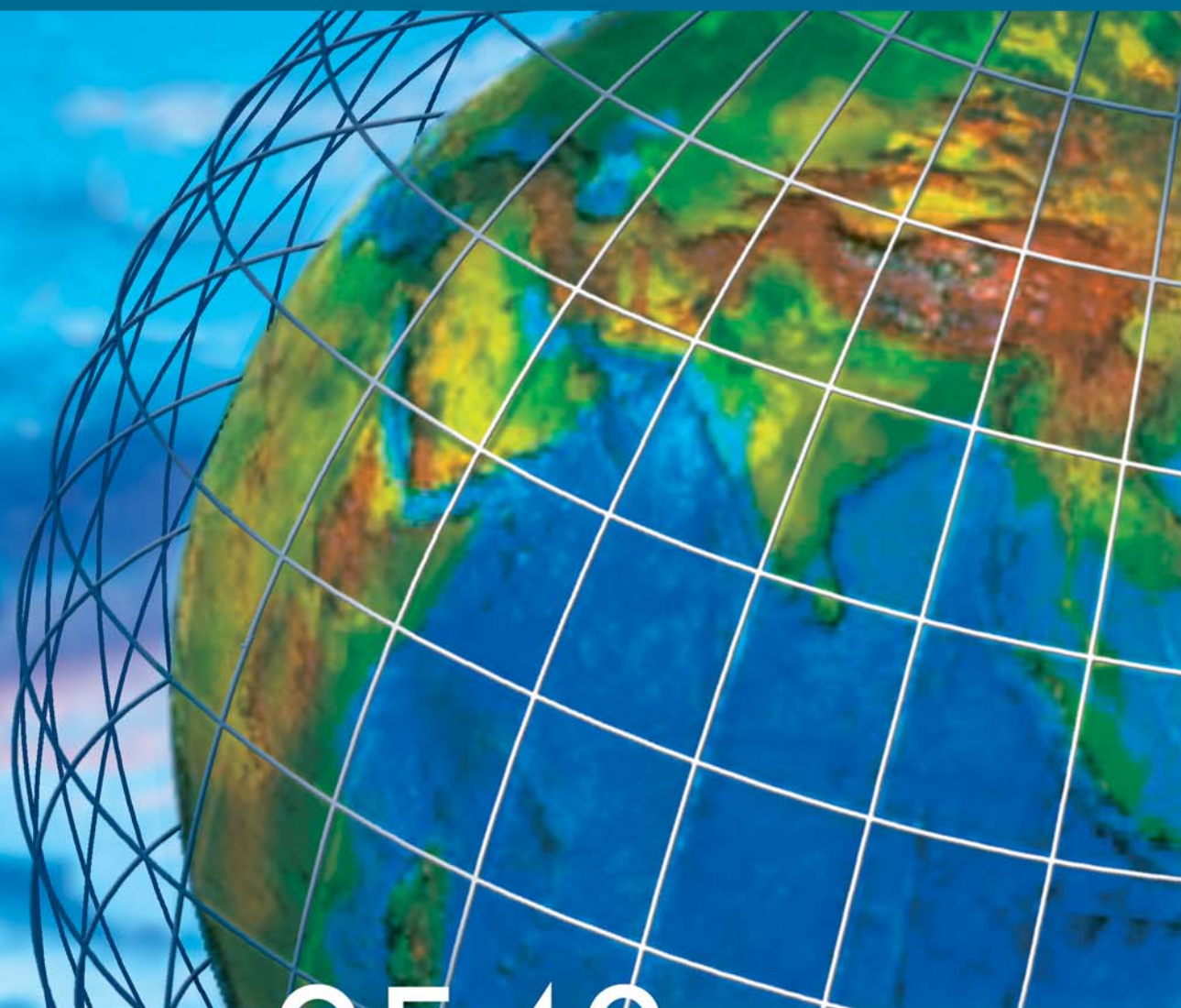
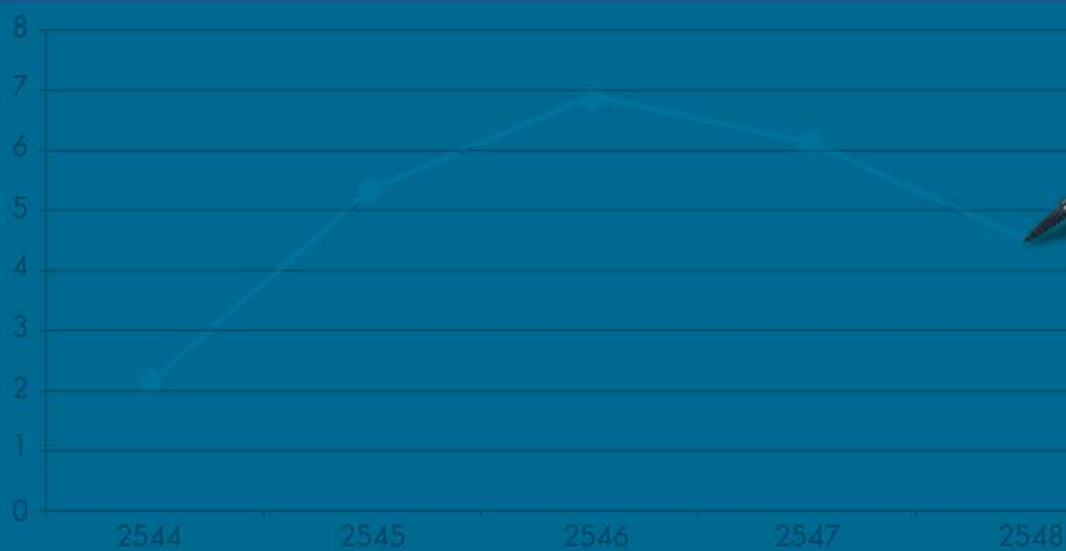

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รายงานประจำปี 2548

Annual Report 2005

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจัดพิมพ์
พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ.2549 จำนวน 3,000 เล่ม CD 3,000 แผ่น

สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทร 0-2882-4841-2

โทรสาร 0-2281-9705

[http:// www.nesdb.go.th](http://www.nesdb.go.th) e-mail:deco@nesdb.go.th

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,สำนักงาน

รายงานประจำปี 2548

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,สำนักงาน,2549

132 หน้า

ISBN 974-9769-45-7

แบบปก : เนาวฤทธิ์ ฤทธิแปลก

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์สมิตพรันต์ตั้ง โทร. 0-2903-8257 โทรสาร 0-2921-4587
59/4 ซอยวัดพระเงิน ถนนกาญจนาภิเษก บางใหญ่ นนทบุรี 11140

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ 1 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

1. บทบาทหน้าที่ของ สศช.	23
2. วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของ สศช.	26
3. การผลักดันยุทธศาสตร์ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2548-2551)	28
4. การใช้ทรัพยากรของ สศช.	31

ส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.

1. ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ 2548	33
2. ผลการปฏิบัติราชการภายใต้แผนปฏิบัติราชการประจำปีของ สศช.	37
● การจัดความยากจน	38
● การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	42
● การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้	49
● การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	74
● การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	80
● การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	85
● การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม	88
● การรักษาความมั่นคงของรัฐ	91

ส่วนที่ 3 รายงานการเงินของ สศช.

1. งบการเงิน	94
2. ต้นทุนผลผลิตและกิจกรรม	95
3. การวิเคราะห์งบการเงิน	95

ส่วนที่ 4 ภารกิจอื่นๆ ของ สศช.

1. การดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2548	115
2. การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	117
3. การนำธนาคารสมองร่วมพัฒนาประเทศ	119
4. การสนับสนุนการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ในส่วนภูมิภาค (क्रम.สัญจร)	120

รายชื่อคณะทำงาน

129

สารจากประธานกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (คณะกรรมการ สศช.) ได้มุ่งมั่นทำหน้าที่กลั่นกรองงานสำคัญๆ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตามที่ สศช. เสนอมา อย่างถี่ถ้วนและรอบด้านมาโดยตลอด ด้วยหวังว่า ความคิดเห็นของคณะกรรมการฯ ที่จะส่งต่อไปยังคณะรัฐมนตรีนั้น จะช่วยผลักดันและยกระดับการทำงานด้านการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถตอบสนองความต้องการและสร้างประโยชน์สุขให้กับประชาชนได้อย่างเต็มที่

โดยในปี 2548 สศช. ได้รับความไว้วางใจจากรัฐบาลให้ปฏิบัติงานในระดับนโยบายหลายเรื่อง อาทิ การจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ การจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน การติดตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และการประสานจัดเตรียมข้อเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดในการประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่อย่างเป็นทางการในส่วนภูมิภาค (क्रम.สัญจร) เป็นต้น นอกจากนี้ สศช.ยังมีการกิจสำคัญคือการเร่งจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550- 2554) เพื่อใช้เป็นกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้แล้วเสร็จทันภายในเดือนตุลาคม 2549

คณะกรรมการ สศช. ได้ให้ความสนใจต่อเรื่องต่างๆ ข้างต้นมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการพิจารณากลั่นกรอง ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของ สศช. โดยเฉพาะการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ที่มุ่งเน้นความสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ของประเทศเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ที่เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันในการรับมือกับกระแสโลกาภิวัตน์ ลดความเสี่ยง และสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นกับทุกภาคส่วน ด้านสังคม มุ่งเน้นการใช้ทุนทางสังคมที่มีอยู่มาเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งตนเอง ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม ขณะที่ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้เน้นเรื่องการสร้าง ความยั่งยืนในอนาคตและการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าเป็นสำคัญ

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ที่ผ่านมานับได้ว่ามีส่วนช่วยให้การดำเนินกิจกรรมของ สศช. มีความชัดเจน รอบคอบ มากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานในรอบปี 2548 ของ สศช. ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง ความเห็นต่างๆ ที่เสนอไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี มีการนำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ ซึ่งถือว่าบรรลุเป้าหมายสำคัญของ สศช. ที่วางไว้ คือการทำหน้าที่วางแผนยุทธศาสตร์และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไปสู่ความสมดุลและยั่งยืนในระยะยาว รวมทั้งผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

ดังนั้น ในนามของคณะกรรมการ สศช. ทุกคน ผมจึงขอขอบคุณเลขาธิการ สศช. คณะผู้บริหาร รวมทั้งข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของ สศช. ทุกคนที่ได้ทุ่มเทและอุทิศแรงกายและแรงใจในการร่วมกันผลักดันการทำงานของ สศช. ให้ประสบความสำเร็จตามที่ทุกฝ่ายตั้งใจเป็นอย่างดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความสำเร็จที่เกิดขึ้น จะเป็นเสมือนน้ำหล่อเลี้ยงกำลังใจของทุกคนที่เกี่ยวข้องในการทำงานเพื่อประโยชน์สุขของประเทศไทยต่อไป

(นายพนัส สิมะเสถียร)

ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สารเลขาธิการคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ กำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศ และเป็นกลไกสำคัญในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมตามนโยบายรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจของรัฐ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ภารกิจของ สศช. จึงมีการปรับเปลี่ยนตามกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ

เพื่อให้สอดคล้องกับพลวัตดังกล่าว สศช. จึงมีภารกิจที่สำคัญ เช่น การดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศที่ชัดเจน เป็นที่ยอมรับร่วมกันในสังคมไทย การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยให้ก้าวไปสู่ระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐานสากล (World Class Logistics) เพื่อสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางธุรกิจและการค้าของภูมิภาคอินโดจีน นอกจากนี้ สศช. ยังทำหน้าที่หน่วยงานข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมเชิงลึก (Intelligence Agency) ที่ทันสมัย เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ รวมทั้งเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร

ด้วยภารกิจดังกล่าว สศช. จึงกำหนดบทบาทให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล โดยการพัฒนาเป็นหน่วยงานยุทธศาสตร์ (Strategic Unit) และให้คำปรึกษาแก่รัฐบาล (Government's Think Tank) ประสานการแปลงนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติ เป็นหน่วยงานจัดทำข้อมูล และประเมินผลนโยบายรัฐบาล โดยสามารถบูรณาการและขับเคลื่อนงานด้านยุทธศาสตร์และแผนได้ตาม Agenda-Based, Functional-Based และ Area-Based พร้อมกันนี้ สศช. ยังเป็นหน่วยงานที่สามารถเจาะลึกข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ (Intelligent Unit) เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และบริหารเศรษฐกิจให้กับรัฐบาลและประเทศ วิเคราะห์ข้อมูลและเฝ้าระวังการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและสังคม (Warning Center) ทั้งในเรื่องโอกาสและข้อจำกัดที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย

นอกจากนี้ สศช. ยังเป็นหน่วยงานเสาะแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ (Knowledge Organization) สำหรับการพัฒนาประเทศที่เทียบพร้อมด้วยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถใน 3 ระดับ คือ ความสามารถในการคาดการณ์อนาคต วิเคราะห์ได้หลายมิติอย่างเป็นระบบ และแปลงแนวคิดให้เป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติได้ (Strategist) มีความสามารถในการอธิบายข้อมูลและผลการวิเคราะห์ให้เป็นที่น่าสนใจ (Analyst) และมีความสามารถในการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Collaborative Catalyst) มีความเข้าใจ สามารถบริหารผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี

ผลการดำเนินงานของ สศช. ที่ผ่านมา สามารถกล่าวได้ว่า ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ผมจึงใคร่ขอขอบคุณท่านประธานและคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทุกท่าน ที่ได้กรุณาพิจารณาให้ความเห็น และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งขอขอบคุณคณะผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของ สศช. ทุกท่าน ที่ได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจร่วมกันปฏิบัติงานอย่างสมัคสมานสามัคคี ส่งผลให้ภารกิจต่าง ๆ ของ สศช. สำเร็จลุล่วงอย่างดียิ่ง ก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน และความเจริญก้าวหน้าของประเทศอย่างยั่งยืนตลอดไป

(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (ณ เดือนมกราคม 2548)

นายพนัส สิมะเสถียร
MR. PANAS SIMASATHIEN

นายชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์
MR. CHAIYAWAT WIBULSWASDI

นายโกสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์
MR. KOSIT PANPIEMRAS

นางจุรี วิจิตรวาทการ
MRS. JUREE VICHIT- VADAKAN

นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
MR. PARON ISRASENA

ท่านผู้หญิงสุธาวัตย์ เสถียรไทย
THANPUYING SUTHAWAN SATHIRATHAI

นายศักรินทร์ ภูมิรัตน
MR. SAKARINDR BHUMIRATANA

นายอาชวี เตาลานนท์
MR. AJVA TAULANANDA

นายวิบูลย์ เข็มเฉลิม
MR. WIBOON KHEMCHALERM

นายประสิทธิ์ ไชวิไลกุล
MR. PRASIT KOVILAIKOOL

นายปรีชา วัชรภักย์
MR. PREECHA VAJRABHAYA
เลขาธิการ ก.พ.
Secretary-General,
Office of the Civil Service Commission

นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์
MR. VUDHI- BHANDHU VICHAIRATANA
ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
Budget Director, The Bureau of the Budget

นายนิศ ชัยสุตร
MR. NARIS CHIYASOOT
ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
Director- General, THE Fiscal Policy Office

ม.ร.ว. ปรีดิยธร เทวกุล
MR. PRIDIYATHORN DEVAKULA
ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
Governor, Bank of Thailand

นายอำพน กิตติอำพน
MR. AMPON KITTIAMPON
เลขาธิการ สศช.
Secretary -General, Office of the National Economic
and Social Development Board

ผู้บริหาร

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นายอำพน กิตติอำพน
Mr. Amphon Kittiamphon

เลขาธิการ
Secretary General

รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นายสมเจตน์ เตรศุภ
Mr. Somchet Taeracoop
รองเลขาธิการ / Deputy Secretary General

นายสันติ บางอ้อ
Mr. Santi Bangor
รองเลขาธิการ / Deputy Secretary General

น.ส.วิลัยพร ลีวเกษมศานต์
Miss Wilaiporn Liwgasemsan
รองเลขาธิการ / Deputy Secretary General

นายกิตติศักดิ์ สินธุวนิช
Mr. Kitisak Sinthuvanich
รองเลขาธิการ / Deputy Secretary General

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ
Mr. Arkhom Termpittayapaisith
รองเลขาธิการ / Deputy Secretary General

นายอุทิศ ขาวเจียร
Mr. Utis Kaotien
รองเลขาธิการ / Deputy Secretary General

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นางจุฑามาศ บาระมีชัย
Mrs. Chutamas Baramichai
ที่ปรึกษา / Senior Advisor in Policy and Plan

นายปณิธาน ยามวินิจ
Mr. Panithan Yamvinij
ที่ปรึกษา / Senior Advisor in Policy and Plan

นายสุวัฒน์ วาณิสบุตร
Mr. Suwat Wanisubut
ที่ปรึกษา / Senior Advisor in Policy and Plan

นางเพ็ญจา อ่อนชิต
Mrs. Penja Onchid
ที่ปรึกษา / Senior Advisor in Policy and Plan

นายปรเมธี วิมลศิริ
Mr. Poramatee Vimolsiri
ที่ปรึกษา / Senior Advisor in Policy and Plan

นางสุวรรณี คำมั่น
Mrs. Suwanee Khamman
ที่ปรึกษา / Senior Advisor in Policy and Plan

นายเชื่อง ชาติอริยะกุล
Mr. Chueng Chatariyakul
รักษาราชการที่ปรึกษา /
Acting Senior Advisor in Policy and Plan

ผู้อำนวยการสำนัก

นายสุรพันธุ์ จุ่นพิจารณ์
Mr. Suraphan Choonpicharn

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ
Director of Northern Region Economic and Social Development Office

นายธำนิทร์ พะเอม
Mr. Thanin Pa-em

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
Director of Competitiveness Development Office

นายสมชาย ศักดาเวคีศรี
Mr. Somchai Sakdaweekisorn

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการกระจายรายได้
Director of Community Economic Development and Income Distribution Office

นางนิตยา กมลวัฒน์นิศา
Mrs. Nitaya Kmonwatananisa

ผู้อำนวยการสำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา
Director of Development Evaluation and Communication Office

นางวนิดา มหากิจ
Mrs. Wanida Mahakit
ผู้อำนวยการสำนักบัญชีประชาชาติ
Director of National Accounts Office

นางสาวสุมาลี เดชาอนุรักษ์นุกุล
Miss Sumalee Dachamuluknukul
ผู้อำนวยการสำนักเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง
Director of Central Region Economic and Social Development Office

ผู้อำนวยการสำนัก

นายชาญวิทย์ อมตะมาทูชาติ
Mr. Chanvit Amatamatucharti

ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ
Director of Infrastructure Project Office

นายมนตรี บุญพาณิชย์
Mr. Montree Boonpanit

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
Director of Northeastern Region Economic and Social Development Office

นางสาวลดาวัลย์ คำภา
Miss Ladawan Kumpa

ผู้อำนวยการสำนักวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
Director of Natural Resource, Environment, Science and Technology Office

นางสาวภาวณี วัฒนา
Miss Paranee Watana

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
Director of Quality of Life and Social Development Office

นางชุตินาฏ วงศ์สุบรรณ
Mrs. Chutinart Wongsuban

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพื้นที่
Director of Spatial Development Office

นางปัทมา เตียรวิศิษฎ์สกุล
Mrs. Pattama Teanavisitsagool

ผู้อำนวยการสำนักวางแผนเศรษฐกิจมหภาค
Director of Macro Economic Office

ผู้อำนวยการสำนัก/ผู้อำนวยการกอง

นายประพนธ์ มุสิกพันธ์

Mr. Praphan Musikaphan

รักษาการผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้
Acting Director of Southern Region Economic and Social Development Office

นางสาวดิษยา พินโยยั้ง

Miss Disaya Pinyoying

ผู้อำนวยการกองประสานและอำนวยการฝ่ายบริหาร
Director of Management Co-ordination Division

นายทวีศักดิ์ วิลาคิลป์

Mr. Thaveesak Vilaisilp

เลขาธิการกรม
Director of Office of the Secretary

ภาพกิจกรรมเด่นในรอบปี 2548

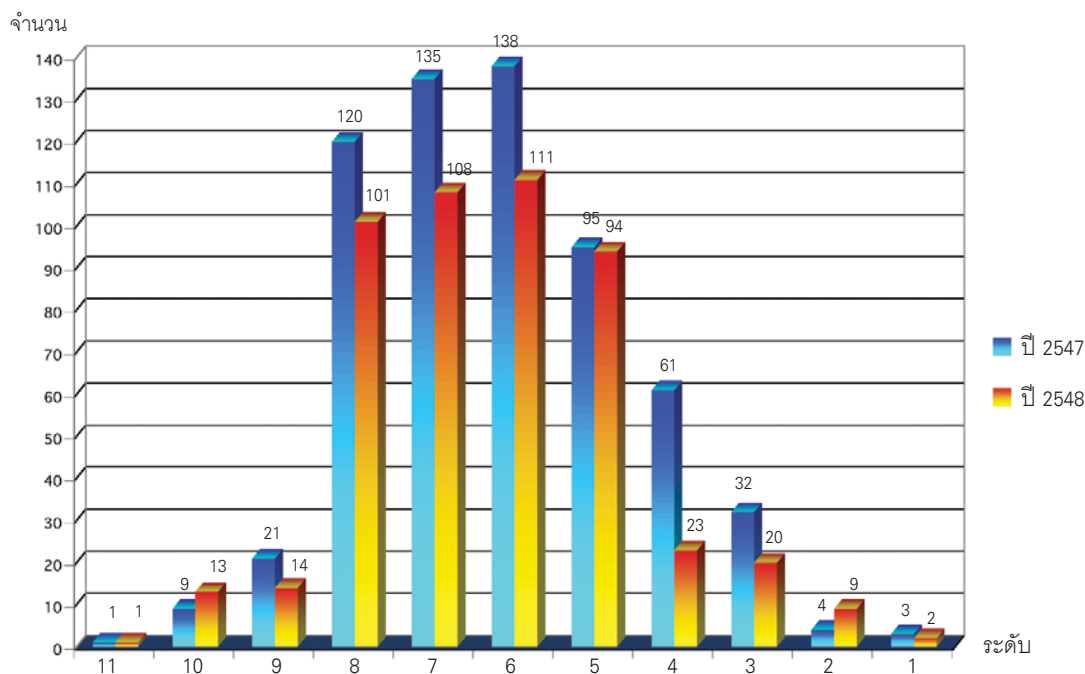

อัตราค่าลงเจ้าหน้าที่

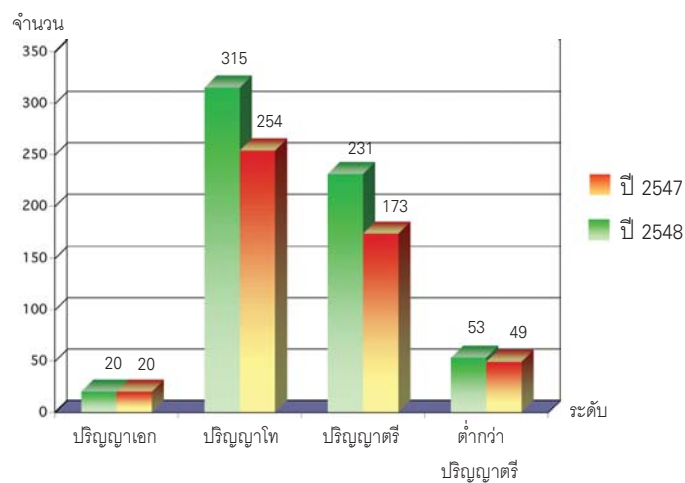
จำนวนข้าราชการพลเรือนจำแนกตามระดับ ปีงบประมาณ 2547-2548

ระดับ	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	รวม
ปี 2547	1	9	21	120	135	138	95	61	32	4	3	619
ปี 2548	1	13	14	101	108	111	94	23	20	9	2	496

ณ วันที่ 30 กันยายน 2548

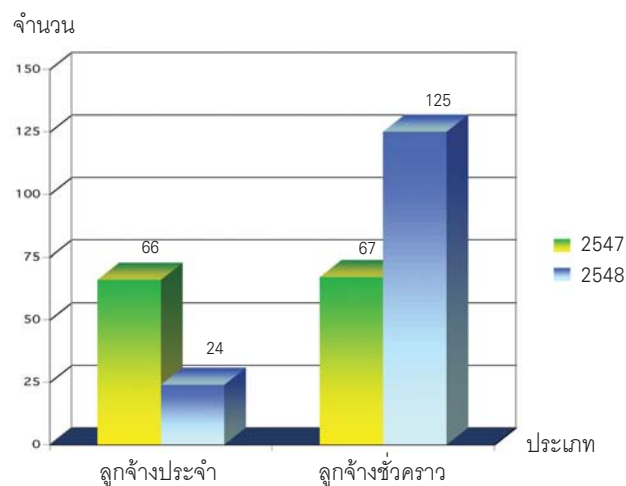
จำนวนข้าราชการจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปีงบประมาณ 2547-2548

จำนวนข้าราชการพลเรือน จำแนกตามวุฒิการศึกษา	ปริญญาเอก	ปริญญาโท	ปริญญาตรี	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	รวม
ปี 2547	20	315	231	53	619
ปี 2548	20	254	173	49	496

ณ วันที่ 30 กันยายน 2548

จำนวนลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว ปีงบประมาณ 2547-2548

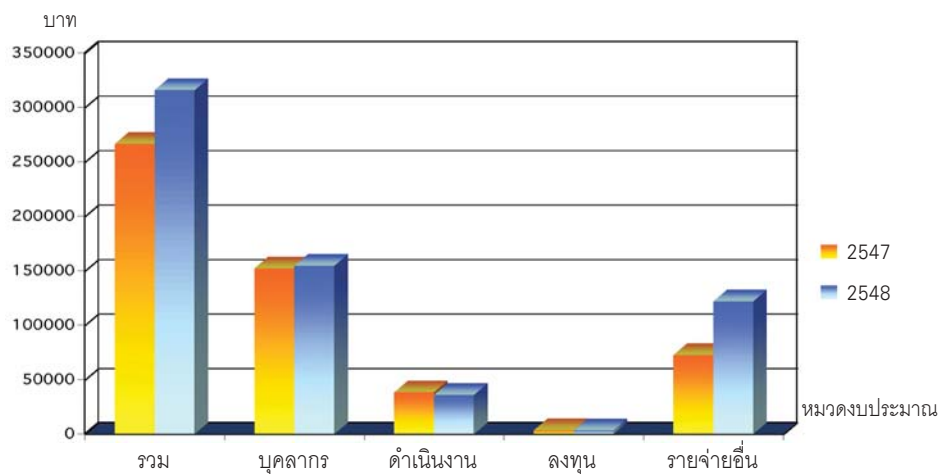

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม
ลูกจ้างประจำ	66	24	90
ลูกจ้างชั่วคราว	67	125	192

ณ วันที่ 30 กันยายน 2548

งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2548

ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมวดงบประมาณ	ปีงบประมาณ (บาท)		
	2547	2548	เปลี่ยนแปลง (%)
รวม	266,482,000	315,809,500	18.5
1. บุคลากร	152,102,000	154,541,000	1.6
2. ดำเนินงาน	38,295,000	35,964,000	-6.1
3. ลงทุน	3,520,000	3,400,000	-3.4
4. รายจ่ายอื่น	72,565,000	121,904,500	68.0
(งบโครงการศึกษาวิจัย)	(33 โครงการ)	(56 โครงการ)	

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยตรวจสอบภายใน

รศช.อุทิศ

ทปช.จุฬามาศ

ร.ทปช.เชื้อง

ทปช.เพ็ญจา

ผอ.สุรพันธุ์

ผอ.มนตรี

ร.ผอ.ชุตินาฏ

ผอ.สุมาลี

ร.ผอ.ประพันธ์

ลนก. ทีวีศักดิ์

ผอ.ดิษยา

ร.ผชช. ยงยุทธ

ร.ผชช. เดชพล

สำนัก
พัฒนา
เศรษฐกิจ
และสังคม
ภาคเหนือ

สำนัก
พัฒนา
เศรษฐกิจ
และสังคม
ภาค
ตะวันออก
เฉียงเหนือ

สำนัก
พัฒนา
พื้นที่

กลุ่มงาน
ประสาน
สำนักพัฒนา
เศรษฐกิจ
และสังคมภาค

สำนักงาน
คณะกรรมการ
ยุทธศาสตร์
การพัฒนา
กรุงเทพฯ
และ
ปริมณฑล

สำนักงาน
คณะกรรมการ
บริหารการ
พัฒนาพื้นที่
พิเศษถนน
ราชดำเนิน

สำนัก
พัฒนา
เศรษฐกิจ
และสังคม
ภาคกลาง

สำนัก
พัฒนา
เศรษฐกิจ
และสังคม
ภาคใต้

กลุ่มงาน
ประชาสัมพันธ์

กลุ่มงาน
ห้องสมุด
สุริยานุวัตร

กพร.
สศช.

สำนักงาน
เลขานุการ
กรม

กองประสาน
และ
อำนาจการ
ฝ่ายบริหาร

ศูนย์
เทคโนโลยี
สารสนเทศ

กลุ่มงาน
เศรษฐกิจ
พอเพียง

กลุ่มงาน
ธนาคาร
สมอง

17 พ.ย. 2548

WWW.NESDB.GO.TH

สรุปลงานสำคัญ

รายงานประจำปี 2548

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1

ข้อเท็จจริง

1.1 แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548-2551 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 ได้กำหนดกลยุทธ์หลักที่ 7.1.4 ให้มีการจัดทำรายงานการดำเนินงานของรัฐบาลต่อสาธารณะรายปีในทุกระดับของหน่วยงานที่มีการแสดงบัญชี (Balance Sheet) เพื่อให้รู้ต้นทุน (Cost) และรายได้ (Revenue) ของกระทรวงเพื่อใช้ประเมินผลภาพรวมของประเทศ ซึ่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุรพันธุ์ เวชชาชีวะ) ได้มอบหมายให้ สศช.และกรมบัญชีกลางร่วมกัน เป็นเจ้าภาพจัดทำแนวทาง และรูปแบบของรายงานดังกล่าว ประกอบด้วย รายงานประจำปีของหน่วยงาน (Annual Report) และรายงานประจำปีของประเทศ (National Annual Report)

1.2 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2548 เห็นชอบแนวทางการจัดทำรายงาน ตามที่ สศช. และกรมบัญชีกลางร่วมกันเสนอ โดยมีสาระสำคัญประกอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อมูล 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ภาพรวมของหน่วยงาน ประกอบด้วยกรายงานเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์หรือแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน (วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ภารกิจ/ประเด็นยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์) และการใช้ทรัพยากรของหน่วยงาน (โครงสร้างองค์กร/บุคลากรที่ปฏิบัติงาน/งบประมาณที่ได้รับจัดสรรประจำปี)

ส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงาน ประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ และผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญภายใต้แผนปฏิบัติการประจำปี

ส่วนที่ 3 รายงานการเงิน ประกอบด้วยงบการเงิน (งบแสดงฐานะการเงิน/งบรายได้และค่าใช้จ่าย/หมายเหตุประกอบงบการเงิน/ต้นทุนผลผลิตและกิจกรรม และการวิเคราะห์งบการเงิน (การย่อส่วนตามแนวดิ่ง/การวิเคราะห์ตามแนวนอน)

ส่วนที่ 4 ภารกิจอื่น ๆ ที่หน่วยงานเห็นว่าสำคัญ สมควรจะรายงานให้สาธารณชนได้รับทราบ

ส่วนการจัดทำรายงานประจำปีของประเทศ ได้มอบหมายให้ 3 หน่วยงานกลางรับผิดชอบดังนี้ 1) สศช. รับผิดชอบในการประมวลและสังเคราะห์ ภาพรวมของหน่วยงาน ผลการ

ปฏิบัติราชการของหน่วยงาน และภารกิจอื่นๆ 2) กรมบัญชีกลางรับผิดชอบในการรายงานการเงิน และ 3) สำนักงาน ก.พ.ร. รับผิดชอบในการประมวลผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของกระทรวงและประเทศ ซึ่งทั้งรายงานประจำปีของหน่วยงานและรายงานประจำปีของประเทศจะต้องมีการเผยแพร่ต่อสาธารณชน

ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ 2549 มีเป้าหมายดำเนินการจัดทำรายงานประจำปีของหน่วยงานกับหน่วยงานนำร่องระดับกรม 48 หน่วยงาน โดย สศช. เป็นหนึ่งในหน่วยงานนำร่องดังกล่าวด้วย สำหรับในปีงบประมาณ 2550 ขยายให้ครอบคลุมทุกกระทรวงและจะประมวลสังเคราะห์เป็นรายงานของประเทศ (National Annual Report) ตั้งแต่ ปี 2551 เป็นต้นไป

2 การดำเนินงานของ สศช.

2.1 สศช. ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำรายงานประจำปี 2548 ของ สศช. เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2548 โดยมี รศช.สันติข เป็นที่ปรึกษาคณะทำงาน ผู้อำนวยการสำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา เป็นประธาน ผู้แทนสำนัก/กอง/กลุ่มงาน เป็นคณะทำงาน โดยคณะทำงานฯ มีหน้าที่รับผิดชอบในการเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานที่สำคัญๆ ของสำนัก/กอง/กลุ่มงาน ภายใต้แผนปฏิบัติราชการของ สศช. และจัดทำรายงานประจำปี 2548 ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย คณะทำงานได้มีการประชุมรวม 3 ครั้ง โดยได้มีการปรับปรุงเป็นร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ และได้เสนอให้ผู้บริหาร สศช. พิจารณาเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2549

2.2 รายงานประจำปี 2548 ของ สศช. ดังกล่าว ได้เป็นส่วนหนึ่งของคำรับรองการปฏิบัติราชการ สศช. ในปีงบประมาณ 2549 ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีหนังสือเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2549 กำหนดให้นำรายงานประจำปี 2548 เสนอผู้บริหารให้ความเห็นชอบ ภายในวันที่ 31 พฤษภาคม 2549

3 สารสำคัญของรายงานประจำปี 2548 ของ สศช.

3.1 ภาพรวมของรายงานประจำปี 2548 ของ สศช.

3.1.1 **การจัดทำรายงานประจำปี 2548 ของ สศช.** ดำเนินการในกรอบระยะเวลาของปีงบประมาณ 2548 (1 ต.ค. 2547-30 ก.ย. 2548) ภายใต้กรอบ 4 ส่วน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2548 คือ ส่วนที่ 1 ภาพรวมของ สศช. ส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติงานภายใต้แผนปฏิบัติราชการปี 2548 ส่วนที่ 3 รายงานการเงิน และส่วนที่ 4 ภารกิจอื่นๆ

3.1.2 **ภารกิจหลักปี 2548 ของ สศช.** ภารกิจตาม พ.ร.บ.พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.2521 ภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลและคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี 2548 ของ สศช. ภายใต้ 8 ประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2548-2551 โดยมีเป้าประสงค์และการดำเนินงานในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ดังนี้

(1) **การจัดความยากจน** มี 3 ระดับ คือ **ระดับประเทศ** มุ่งพัฒนา กลไกการจัดการเศรษฐกิจและการบริการด้านสังคมที่จำเป็นต่อการสร้างอาชีพและรายได้ให้กับคน ยากจน เน้นการสร้างระบบบริการด้านสังคมที่จำเป็นต่อการสร้างอาชีพ และการเพิ่มรายได้ให้แก่คน ยากจน เป็นต้น **ระดับชุมชน** มุ่งเสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็งและเชื่อมโยงประโยชน์จาก ปัจจัยแวดล้อม และ **ระดับบุคคล** มุ่งให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้รับโอกาสพัฒนาความรู้คู่ คุณธรรม และนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีการพัฒนามาตรฐานกลางที่ใช้วัดหรือ เปรียบเทียบความพอเพียงขององค์กร

โดยปีงบประมาณ 2548 มีการดำเนินงานที่สำคัญๆ 6 เรื่อง ได้แก่ การจัดทำยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน การผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่ อย่างยั่งยืน การติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาความยากจนตามยุทธศาสตร์การแก้ไข ปัญหาความยากจน การจัดทำตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชน และการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง เป็นต้น

(2) **การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ** มุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางของ การเรียนรู้ เป็นคนดี มีคุณภาพ มีศักยภาพความสามารถในการแข่งขันและมีคุณธรรม จริยธรรม สู้ สังคมฐานความรู้ สนับสนุนให้คนไทยมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม มีการเชิดชูคุณค่าความเป็นไทย รวมไปถึงสร้างสังคมไทยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีคุณภาพชีวิตที่ดี สงบสุข ปลอดภัย อบายมุขและสิ่งเสพติด

โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญๆ 8 เรื่อง ได้แก่ การจัดทำยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อมสังคมไทยสู่สังคมผู้สูงอายุ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมภาคธุรกิจเพื่อ เป็นทุนทางสังคม การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาคนและสังคมในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 9 (ครึ่งหลังของแผน) การจัดทำรายงานความอยู่ดีมีสุขของคนไทย และการดำเนินการตาม แผนพัฒนาการจัดการความรู้ในองค์กร เป็นต้น

(3) **การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้** โดยมุ่งปรับ โครงสร้างภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว การบริการ และการค้า

โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญๆ 27 เรื่อง ได้แก่ การจัดทำกรอบ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 4 ปี (2548-2551) การ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศ การติดตามมาตรการเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลัง ของปี 2548 การจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส (ไตรมาสที่ 3/2547-ไตรมาสที่ 2/2548) การศึกษาเพื่อปรับปรุงนโยบายการแข่งขันของประเทศ เป็นต้น

(4) **การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** มุ่งสร้าง ความสมดุลของการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็น ระบบ และการควบคุมมลพิษและสิ่งแวดล้อม

โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญๆ 7 เรื่อง ได้แก่ การปรับปรุงยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน การผลักดันนโยบายจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การจัดทำรายงานการติดตามประเมินผลการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 การดำเนินโครงการจัดทำแนวทางการจัดทำบัญชีสิ่งแวดล้อมสำหรับประเทศไทย (Green GDP) เป็นต้น

(5) การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ มุ่งเสริมสร้างกลไกและเครือข่ายในการผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมกับประเทศเพื่อนบ้านเชื่อมโยง ASEAN กับโลกภายนอก และการเป็นหุ้นส่วนกับ Dialog Partner และมีบทบาทใน ASEAN Regional Forum รวมทั้ง มุ่งสร้างให้ไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาค

โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญๆ 5 เรื่อง ได้แก่ การจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการความร่วมมือระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้านในระดับทวิภาคี การผลักดันความร่วมมือระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้านสู่การปฏิบัติ เป็นต้น

(6) การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มุ่งพัฒนากฎหมายให้มีความสมบูรณ์ บุคลากรของ สศช. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและสามารถนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญๆ 2 เรื่อง ได้แก่ การปรับปรุงกฎหมายตามแผนพัฒนากฎหมายของ สศช. และการประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติภารกิจของรัฐ

(7) การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาธิปไตย มุ่งสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง รวมถึงพัฒนาการมีส่วนร่วมขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรภาคประชาสังคมทั่วประเทศ ให้เป็นพลังร่วมในการกำหนดนโยบาย และการวางแผนการพัฒนาต่างๆ

โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญๆ 2 เรื่อง ได้แก่ การจัดทำรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี และการประชุมประจำปี 2548 ของ สศช.

(8) การรักษาความมั่นคงของรัฐ มุ่งเสริมสร้างจิตสำนึก และนำภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันประเทศ สนับสนุนกองทัพให้มีบทบาทในการร่วมพัฒนาประเทศมากขึ้น จัดระเบียบแรงงานต่างด้าวเพื่อแก้ปัญหาการอพยพเข้าเมือง

โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญๆ 2 เรื่อง ได้แก่ โครงการจ้างงานเร่งด่วนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ปี 2548 และโครงการผลักดันแผนการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติไปสู่การปฏิบัติ

3.2 ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.

การปฏิบัติตามภารกิจหลักในข้อ 3 ข้างต้นนั้น สศช. ได้มีการใช้ทรัพยากรที่สำคัญ คือ **ข้าราชการที่ปฏิบัติงานจริง** รวม 496 คน ลดลงจากปี 2547 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ของข้าราชการทั้งหมด และบุคลากรที่เป็นลูกจ้างและพนักงานราชการ รวม 91 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน จำนวน 6 คน โดยเป็นการเพิ่มขึ้นในส่วนที่เป็นพนักงานราชการ จำนวน 8 คน นอกจากนี้ สศช. ยังได้รับการจัดสรรงบประมาณประจำปี **2548** รวม 315.81 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 18.51 โดยงบประมาณที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากการได้รับการอนุมัติงบประมาณเพื่อจัดทำการศึกษาวิจัย สำหรับงบประมาณปี 2548 ที่ได้รับนั้นปรากฏว่าเป็นค่าใช้จ่ายทางด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 48.93 ของงบประมาณที่ได้รับ รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายทางการศึกษาวิจัย คิดเป็นร้อยละ 35.60 ค่าใช้จ่ายทางด้านงบดำเนินงานและงบลงทุน คิดเป็นร้อยละ 11.39 และ 1.08 ตามลำดับ ทั้งนี้ ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญสรุปได้ ดังนี้

(1) **สศช. มีผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานเพิ่มขึ้น** สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ประเมินการดำเนินงานของ สศช. ในปีงบประมาณ 2548 ได้คะแนนรวม 4.9166 เพิ่มขึ้นจากปี 2547 ที่ได้คะแนนรวม 4.8494 และได้คะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ยของส่วนราชการทั่วประเทศที่ได้คะแนนรวม 4.65 ทั้งนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของ สศช. ประจำปีงบประมาณ 2548 ใน 4 มิติ จำนวนรวมทั้งสิ้น 34 งาน และ 48 โครงการที่สำคัญ ดังนี้

มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผลตามยุทธศาสตร์ ได้คะแนนเต็ม 5.0 คะแนน ซึ่งประกอบด้วย งานที่สำคัญๆ อาทิ การจัดทำกรอบทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 การจัดทำคู่มือการประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจแห่งรัฐ การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์การขยายพื้นที่เศรษฐกิจ 3 ฝ่าย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย (IMT-GT) และแผนงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส เป็นต้น รวมทั้งการดำเนินโครงการปกติที่สำคัญ จำนวน 48 โครงการ อาทิ โครงการติดตามและประเมินผลการแก้ไขปัญหาความยากจน โครงการประสานการจัดทำยุทธศาสตร์ทุนทางสังคมและผลักดันสู่การปฏิบัติ โครงการปรับปรุงนโยบายการแข่งขันของประเทศ โครงการจัดประชุมประจำปีของ สศช. โครงการเปลี่ยนปีฐานสถิติรายได้ประชาชาติของประเทศระยะที่ 1 และ โครงการ Planning Agencies Networking and Macroeconomic Surveillance เป็นต้น

มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ ได้คะแนนการประเมินรวม 4.6750 จากคะแนนเต็ม 5.0 ได้แก่ งานคุณภาพการให้บริการ โดยสำนักงาน ก.พ.ร.จะเป็นผู้ทำการสำรวจเอง และงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

มิติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ ได้คะแนนเต็ม 5.0 คะแนน โดยมีงานที่สำคัญ ได้แก่ การลดค่าใช้จ่าย การลดระยะเวลาการให้บริการ การลดระยะเวลาเผยแพร่รายงานบัญชีสต็อกทุน และการลดระยะเวลาเผยแพร่รายงานภาวะสังคม (Social Outlook)

มิติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์กร ได้คะแนนเฉลี่ย 4.9166 จากคะแนนเต็ม

5.0 ประกอบด้วย การบริหารความรู้ในองค์กร การจัดการสารสนเทศ การจัดทำแผนบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อการดำเนินการตามข้อเสนอการบริหารการเปลี่ยนแปลงของ สศช. และการพัฒนากฎหมาย

(2) สศช. ได้รับการยอมรับเป็นคลังสมองของประเทศ และความเป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือ นอกจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานที่สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินการตามข้อ 3.2(1) แล้ว สศช. ยังมีการประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับการเป็นคลังสมองของประเทศ และเป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือสำหรับผู้รับบริการในทุกภาคส่วนคือภาคราชการ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนทั่วประเทศ รวม 370 ราย พบว่า ร้อยละ 90.1 ภาคราชการได้รับบริการจาก สศช. มากที่สุด รองลงมาคือภาคเอกชน ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 66.3 เห็นว่า สศช. เป็นคลังสมองของประเทศ และร้อยละ 59.9 เห็นว่า สศช. เป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือ ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นดังกล่าว ภาคราชการมีสัดส่วนการยอมรับมากที่สุด

สำหรับด้านคุณภาพผลงานของ สศช. ปรากฏว่าร้อยละ 91.7 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า ผลงานของ สศช. มีคุณภาพ ซึ่งภาคราชการมีสัดส่วนมากที่สุด โดยร้อยละ 86.2 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ผลงานของ สศช. สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้ ซึ่งภาคราชการมีสัดส่วนมากที่สุด

(3) สศช. ได้รับเรื่องจากคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความคิดเห็น รวม 250 เรื่อง โดยส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ การวิเคราะห์โครงการการพัฒนาประเทศที่สำคัญๆ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น ซึ่งในปีงบประมาณ 2548 สศช.สามารถเสนอความคิดเห็นให้แก่ ครม. รวม 208 เรื่อง โดยส่วนที่เหลืออยู่ระหว่างการพิจารณา

(4) ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญภายใต้แผนปฏิบัติราชการประจำปี ภายใต้ 8 ประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ประกอบด้วยงาน/โครงการที่มีผลปฏิบัติราชการที่เป็นเงื่อนไขความสำเร็จต่อการปฏิบัติภารกิจหลักของ สศช. รวมทั้งสิ้น 59 เรื่อง ซึ่งสามารถแบ่งตามภารกิจของการดำเนินงานได้เป็น 5 ด้าน ดังนี้

(4.1) การจัดทำยุทธศาสตร์และแผน จำนวน 13 เรื่อง โดยมีเรื่องที่สำคัญ ได้แก่

(4.1.1) การจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดย สศช. ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2547 ให้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำรายละเอียดและเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านต่างๆ อย่างสอดคล้องและสมดุล ซึ่งประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์เพิ่มมูลค่าภาคการเกษตรและการจัดการ 2) ยุทธศาสตร์เพิ่มมูลค่าภาคอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศ 3) ยุทธศาสตร์การขยายฐานภาคบริการ 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมเชิงรุก 5) ยุทธศาสตร์ความมั่นคงและการต่างประเทศ และ 6) ยุทธศาสตร์การปรับปรุงประสิทธิภาพภาครัฐ

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2548 รับทราบและเห็นชอบตามที่ สศช. เสนอ ซึ่งกรอบยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าวได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำนโยบายรัฐบาล และแผนบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2548-2551) รวมทั้ง ได้จัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการในขณะนี้

(4.1.2) การฟื้นฟูภาวะเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2548
โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2548 มอบหมายให้ สศช. เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการติดตามมาตรการเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2548 ซึ่งผลการดำเนินการเร่งรัดและผลักดันตามมาตรการเศรษฐกิจอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ได้มีส่วนช่วยสนับสนุน 1) กระตุ้นการส่งออกให้มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 15,230 ล้านบาท 2) ประหยัดการนำเข้าน้ำมันและมีการชะลอการนำเข้าทองคำและเหล็ก คิดเป็นมูลค่ารวม 33,500 ล้านบาท 3) เพิ่มรายได้แรงงานราชการและเกษตรกรทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอันเป็นผลจากมาตรการประมาณ 18,641 ล้านบาท และ 4) ช่วยลดแรงกดดันของภาวะเงินเฟ้อและรักษากำลังซื้อของประชาชนได้ประมาณ 35,371 ล้านบาท อันส่งผลให้มีเศรษฐกิจของประเทศไทยมีเสถียรภาพและขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2548 ซึ่งผลให้เศรษฐกิจไทยในช่วงไตรมาส 3 ขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.3

(4.1.3) การจัดทำรายงานสภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2548-2551) สศช. มีภารกิจตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ในการรายงานสภาวะเศรษฐกิจและสังคมและจัดเตรียมแผนบริหารราชการแผ่นดินเสนอรัฐบาลชุดใหม่หลังการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อช่วงต้นปี 2548 ในการนี้ สศช. ได้ดำเนินการจัดทำรายงานสภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเสนอต่อรัฐบาลได้ตามกำหนด และมีส่วนร่วมในการร่างนโยบายของรัฐบาลเพื่อแถลงต่อรัฐสภาเมื่อ 23 มีนาคม 2548 ทั้งนี้ ได้มีการนำกรอบยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2548-2551) ที่ สศช. ได้จัดทำและเสนอต่อคณะรัฐมนตรีไปก่อนหน้าแล้ว มาเป็นส่วน

หนึ่งในการกำหนดนโยบายในเรื่องการจัดความยากจน การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

(4.1.4) การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับ

ที่ 10 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2547 เห็นชอบให้ สศช. ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 โดยให้ สศช. เริ่มดำเนินงานเตรียมการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ตั้งแต่ปลายปี 2547 เป็นต้นมา สศช. ได้มีการระดมความคิดเห็นจากภาคีการพัฒนาที่สำคัญ คือ 1) การระดมความคิดเห็นหน่วยงานภาครัฐ ร่วมกับเจ้าหน้าที่กระทรวงต่างๆ 20 กระทรวงและหน่วยงานกลางที่จังหวัดกาญจนบุรี 2) การระดมความคิดเห็นระดับภาคจำนวน 4 ครั้ง ที่จังหวัดพิษณุโลก ขอนแก่น ชลบุรี และตรัง 3) การระดมความคิดเห็นระดับประเทศ ในการประชุมประจำปี 2548 และ 4) การระดมความคิดเห็นระดับชุมชนใน 36 ตำบล 108 หมู่บ้าน รวมทั้งได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเฉพาะเรื่องเพื่อประกอบการจัดทำกรอบ แนวคิด ทิศทางของแผนฯ 10 ขณะนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 อยู่ระหว่างการจัดทำรายละเอียดของแผน

(4.2) การผลักดันยุทธศาสตร์และแผน จำนวน 18 เรื่อง โดยมีเรื่องที่สำคัญ ได้แก่

(4.2.1) การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมภาคธุรกิจเพื่อเป็นทุนทางสังคม โดย สศช. ได้มีการระดมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิเครือข่ายนักธุรกิจเพื่อสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดเป็น “ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคธุรกิจเพื่อเป็นทุนทางสังคม” โดยมีข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์และแนวทางที่สำคัญคือ การรณรงค์กระตุ้นสร้างจิตสำนึกและเครือข่ายในการดำเนินธุรกิจเพื่อสังคมแก่ภาคธุรกิจเอกชนอย่างจริงจัง ซึ่งผลการระดมความคิดเห็นดังกล่าวมีส่วนกระตุ้นให้ธุรกิจเอกชนดำเนินกิจกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น

(4.2.2) การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2547 เห็นชอบยุทธศาสตร์การยกระดับโลจิสติกส์ไทยและให้ สศช. ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ต่อไป ซึ่งในปีงบประมาณ 2548 สศช. ได้มีการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่ 1) การพัฒนาฐานข้อมูลภาพรวมต้นทุนโลจิสติกส์ 2) การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศไทย และ 3) การประสานและผลักดันกิจกรรมและโครงการสำคัญๆ อาทิ มาตรการจัดการโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์เพื่อลดการนำเข้าพลังงาน การสำรวจการเคลื่อนย้ายสินค้า การพัฒนากำลังคนด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมการดำเนินงานของ สศช. ข้างต้น อยู่ระหว่างการดำเนินงาน

(4.2.3) การผลักดันนโยบายจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ โดย สศช. ได้เสนอให้มีการผลักดันนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวของภาครัฐผ่านคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ต่อมานโยบายดังกล่าว

ได้บรรจุไว้ในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548-2551 และ สศช. ได้ดำเนินการผลักดันการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่ 1) การคัดเลือกผลิตภัณฑ์และกำหนดเป้าหมายในการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจน 2) การเร่งประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ความเข้าใจแก่หน่วยงานภาครัฐและผู้ผลิต 3) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และการมีมาตรการจูงใจผู้ผลิต เป็นต้น

(4.3) การติดตามประเมินผล จำนวน 14 เรื่อง โดยมีเรื่องที่สำคัญ ได้แก่

(4.3.1) การรายงานผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 3 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2547 ให้ สศช. ดำเนินงานและรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 เป็นประจำทุกปี โดยในปี 2548 สศช. ได้รายงานผลการพัฒนา ในระยะ 3 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบแล้วเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2548

ทั้งนี้ผลการประเมินตามเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 พบว่า 1) เศรษฐกิจไทยขยายตัวสูงกว่าเป้าหมาย และมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอยู่ในกรอบที่ตั้งไว้ 2) การแก้ไขปัญหาความยากจนสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย 3) การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยบรรลุเป้าหมาย 4) การพัฒนาที่ยั่งยืนให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องกับการดำเนินงานอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศดีขึ้นเล็กน้อย และการบริหารจัดการที่ดีของสังคมไทยดีขึ้น ทั้งนี้ ผลกระทบของการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา พบว่า 1) เศรษฐกิจไทยมีความเข้มแข็งมากขึ้น จากการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพและมีภูมิคุ้มกันอยู่ในเกณฑ์ดี 2) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง 3) การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทยในระยะ 3 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 มีทิศทางที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง สำหรับผลการพัฒนาในระดับภาคในระยะ 3 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 เศรษฐกิจในทุกภูมิภาคขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและต่อเนื่อง ปัญหาการว่างงาน ความยากจนและการกระจายรายได้มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยในทุกหมู่บ้านเพิ่มขึ้น แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำระหว่างภูมิภาค ปัญหามลพิษในเขตเมือง เป็นต้น

(4.3.2) การติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานเกณฑ์พื้นฐาน 10 ประการในการดำรงชีวิตของคนไทย คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2547 มอบหมายให้ สศช. เป็นหน่วยประสานงานหลักกับหน่วยงานเจ้าภาพและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการเกณฑ์พื้นฐาน 10 ประการ ในการดำรงชีวิตของคนไทย ในระยะเวลา 6 ปี (พ.ศ. 2547-2552) ด้วยการบูรณาการแผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเกณฑ์พื้นฐาน

ผลการดำเนินงานในปี 2547 พบว่าเกณฑ์พื้นฐานฯ ที่มีความก้าวหน้าในการดำเนินงานในระดับที่น่าพอใจ ได้แก่ การสนับสนุนให้ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพที่ได้มาตรฐาน การให้บริการการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี การส่งเสริมให้ประชาชนมีอาหารที่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย การส่งเสริมให้ประชาชนมีความมั่นคงในที่พำนัก การ

สาธารณูปโภคด้านน้ำดื่ม น้ำใช้ และไฟฟ้า รวมถึง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขณะเดียวกัน เกณฑ์พื้นฐานๆ ที่ต้องเร่งรัดดำเนินการ ได้แก่ การศึกษาในระบบโรงเรียน (12 ปี) การสร้างหลักประกันในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ การส่งเสริมให้ประชาชนได้รับข่าวสารในการดำรงชีวิต และการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งทุน ทั้งนี้ ปัญหาสำคัญในการดำเนินงานได้แก่ ระบบฐานข้อมูลยังขาดความต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

(4.4) การจัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัด จำนวน 9 เรื่อง โดยมีเรื่องที่สำคัญ ได้แก่

(4.4.1) การจัดทำฐานข้อมูลสถิติรายได้ประชาชาติและผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด สศช.ได้ดำเนินการด้านการจัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัด โดยได้จัดทำสถิติรายได้ประชาชาติของประเทศไทยฉบับ พ.ศ.2546 สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส (ไตรมาสที่ 3/2547-ไตรมาสที่ 2/2548) สถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด พ.ศ.2546 และปี พ.ศ.2547 สถิติสต็อกทุนของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ.2547 สถิติบัญชีเศรษฐกิจเงินทุนของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2542-2546 ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย พ.ศ. 2543 การดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงการจัดทำสถิติบัญชีประชาชาติและสนับสนุนงานตามนโยบายรัฐบาล การสำรวจระดับการเพิ่มผลผลิตและบรรยากาศการลงทุนในประเทศไทย การจัดทำระบบและเครือข่ายข้อมูลด้านการเกษตร และดัชนีชี้วัดความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

(4.4.2) การจัดทำตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชน โดย สศช. ได้พัฒนาตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชนที่ได้พัฒนาขึ้นประกอบด้วยตัวชี้วัดทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี การมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สัมพันธภาพและความอบอุ่นในครอบครัว และการมีภูมิคุ้มกันของชุมชน ซึ่งมีตัวชี้วัดทั้งสิ้น จำนวน 23 ตัวชี้วัด

ผลการประเมินความเข้มแข็งของชุมชน พบว่า ชุมชนมีความเข้มแข็งมากในด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในครอบครัว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การมีสุขภาพอนามัยที่ดี และการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ขณะที่ชุมชนมีความเข้มแข็งระดับปานกลาง ในด้าน การมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ และการมีภูมิคุ้มกันของชุมชน

(4.5) การบริหารจัดการองค์ความรู้ จำนวน 5 เรื่อง โดยมีเรื่องที่สำคัญ ได้แก่

(4.5.1) การศึกษาเพื่อปรับปรุงนโยบายการแข่งขันของประเทศ โดย สศช. ได้ว่าจ้างสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ดำเนินโครงการปรับปรุงนโยบายการแข่งขันของประเทศ เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินนโยบายการแข่งขันของประเทศต่างๆ วิเคราะห์สถานการณ์แข่งขันในภาคการผลิตและบริการของไทย การบังคับใช้กฎหมาย/กฎระเบียบ และการดำเนินมาตรการต่างๆ ของรัฐบาล ที่มีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ตลอดจนการดำเนินการ

ของภาครัฐที่เป็นการแทรกแซงกลไกตลาดผ่านการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ประเมินผลกระทบของการจำกัดการแข่งขัน เพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงนโยบายการแข่งขันและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการของไทย

ทั้งนี้ ลักษณะธุรกิจที่ทำการศึกษา ได้แก่ ภาคการเกษตร (ธุรกิจ Contract Farming และมาตรการในการจัดสรรโควตาสินค้าเกษตร) ภาคบริการ (ธุรกิจแฟรนไชส์ เช่น ธุรกิจร้านอาหาร ร้านค้าปลีก ธุรกิจขนส่ง และธุรกิจที่รัฐวิสาหกิจได้เปรียบในการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐ เช่น บริษัทการบินไทย และ บริษัทไทยเดินเรือทะเล ฯลฯ) ภาคการผลิต (อุตสาหกรรมเหล็ก และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยี หรือใช้ทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ เช่น ธุรกิจยา) ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวกำหนดแล้วเสร็จในเดือนธันวาคม 2548 และ สศช.จะนำเสนอผลการศึกษาต่อคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) เพื่อพิจารณาต่อไป

(4.5.2) โครงการศึกษาวิจัยเรื่องการเสริมสร้างทุนทางสังคมเพื่อชุมชนเข้มแข็ง สศช. ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินโครงการเสริมสร้างทุนทางสังคมเพื่อชุมชนเข้มแข็ง เพื่อศึกษาถึงกระบวนการสะสมทุนทางสังคมของชุมชนซึ่งได้สร้างและสะสมอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และศึกษาถึงความเชื่อมโยงของทุนทางสังคมที่มีผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนให้ได้แนวทางการพัฒนาในระยะต่อไป

ผลการศึกษาได้เสนอเป็นในรูปแบบการก่อรูปทุนทางสังคม พบว่า ทุนธรรมชาติเป็นจุดเริ่มต้นที่นำให้คนได้เรียนรู้และสร้างระบบความรู้เพื่อตอบสนองต่อการดำรงชีวิตเป็นทุนความรู้ โดยกระบวนการสร้างความรู้จะเชื่อมโยงกับระบบความสัมพันธ์ ประกอบด้วย 1) แบบแผนความร่วมมือ ได้แก่ เครือญาติ กลุ่ม องค์กร สหกรณ์ ชุมชนและเครือข่ายชุมชน และ 2) จิตสำนึกร่วม ได้แก่ ความไว้วางใจ การช่วยเหลือเกื้อกูล การร่วมทุกข์ร่วมสุข ร่วมกันสร้างกติกาและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นทุนทางสังคม และกระบวนการดังกล่าวก่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนในที่สุด

(5) การกิจอื่นๆ ของ สศช. เป็นการรายงานเพิ่มเติมในเรื่องที่เห็นสมควรที่จะรายงานให้สาธารณะได้รับทราบ ประกอบด้วย

(5.1) การดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้นำเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อพิจารณารวม 26 เรื่อง โดยจำแนกออกเป็น 5 ด้านที่สำคัญ ได้แก่ 1) การผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม 2) การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 3) การกิจพิเศษที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ได้แก่ แนวทางการประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติภารกิจของรัฐ 4) การพิจารณาโครงการพื้นฐาน และ 5) การพิจารณางบประมาณรัฐวิสาหกิจ

ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้นำเรื่องที่ผ่านมาจากการพิจารณาจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาในช่วงปีงบประมาณ 2548 แล้วจำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ 1) โครงการจัดหาเครื่องบินตามแผนวิสาหกิจ 2548/2549 – 2552/2553 ของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) 2) โครงการติดตั้งระบบศูนย์สั่งการจ่ายไฟ ระยะที่ 2 ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 3) โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลัก ครั้งที่ 7/1 ของการประปานครหลวง 4) โครงการเพื่อการพัฒนาประจำปีงบประมาณ 2549 ของการประปาสวนภูมิภาค 5) โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย โครงการบ้านเอื้ออาทรระยะที่ 4 ของการเคหะแห่งชาติ 6) เรื่องการขยายกรอบงบประมาณประจำปี 2548 ของรัฐวิสาหกิจ 7) เรื่องกรอบงบประมาณประจำปี 2549 ของรัฐวิสาหกิจ และ 8) เรื่องงบประมาณประจำปี 2549 ของรัฐวิสาหกิจ

(5.2) การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยในปีงบประมาณ 2548 สศช. ได้ดำเนินการที่สำคัญ คือ 1) การเชื่อมโยงเครือข่ายการเรียนรู้และพัฒนาวิชาการกลาง 2) การศึกษาวิจัย สศช. 3) การสร้างกระบวนการเรียนรู้ และ 4) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ รวมทั้งได้กำหนดทิศทางการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระยะต่อไป ดังนี้ 1) ปี 2549 สร้างกระแสสังคมให้มีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ด้วยการขยายเครือข่ายการดำเนินการของแกนนำขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละจังหวัด 2) ปี 2550 จัดงานเทิดพระเกียรติ นำเสนอผลงานของเครือข่ายที่ทำให้คนเห็นคุณค่าหลักเศรษฐกิจพอเพียงแล้วนำไปปฏิบัติใช้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อจะทูลเกล้าฯ ถวายผลการดำเนินงานเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษาครบรอบ 80 พรรษา ในเดือนธันวาคม 2550

(5.3) การสนับสนุนการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ในส่วนภูมิภาค (क्रम.สัญจร) นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2548 ให้มีการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ในส่วนภูมิภาค (क्रम. สัญจร) โดยจัดเดือนละครั้ง และมอบหมายให้ สศช. ศึกษาจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมระดับอำเภอในพื้นที่จังหวัดที่จัดการประชุม क्रम. สัญจร และให้ประสานการจัดทำและนำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด รวมทั้งแผนงานโครงการตามยุทธศาสตร์ พร้อมทั้งติดตามรัฐมนตรีลงพื้นที่เพื่อจัดทำสรุปผลการปฏิบัติราชการนำเสนอ क्रम. สัญจรพิจารณา โดยในช่วงปีงบประมาณ 2548 ได้มีการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ในส่วนภูมิภาค รวม 4 ครั้ง ที่จังหวัดบุรีรัมย์ พะเยา จันทบุรี และพังงา

ผลการประชุม क्रम. สัญจรในแต่ละครั้ง क्रम. ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด และเห็นชอบในหลักการแผนงานโครงการกลุ่มจังหวัดและจังหวัด ตามที่ สศช. เสนอ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป โดยให้มีการติดตามและรายงานความก้าวหน้าในทุก 3 เดือน

4 รายงานการเงิน

รายงานการเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2548 ของ สศช. ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) งบการเงิน ประกอบด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบรายได้ค่าใช้จ่าย และหมายเหตุประกอบงบการเงิน 2) ดัชนีทุนผลผลิตและกิจกรรม แสดงดัชนีทุนผลผลิตและกิจกรรมที่คำนวณขึ้นตามหลักเกณฑ์การคำนวณ ดัชนีทุนผลผลิตของกรมบัญชีกลาง และ 3) การวิเคราะห์งบการเงิน แสดงอัตราส่วนตามแนวดิ่งของ รายการแต่ละบรรทัดเป็นร้อยละ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

4.1 งบการเงินในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 สศช. มีสินทรัพย์รวม ณ วันที่ 30 กันยายน 2548 รวม 197.312 ล้านบาท แบ่งเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน 103.789 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 52.60 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนรวม 93.523 โดยมีหนี้สิน 106.662 ล้านบาท ทำให้มีสินทรัพย์ สุทธิ 90.650 ล้านบาท โดยมีรายได้จากการดำเนินงานรวม 817.204 ล้านบาท แบ่งเป็นรายได้จากรัฐบาล 803.251 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 98.29 และรายได้จากแหล่งอื่น 13.952 ล้านบาท และมี ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานรวม 800.862 ล้านบาท ทำให้ยังคงมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายรวม 16.341 ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2547 มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญดังนี้

รายการ	ปีงบประมาณ 2547 (ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2548 (ล้านบาท)	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
สินทรัพย์รวม	240.19	197.31	-17.85
หนี้สินรวม	164.61	106.66	-35.20
สินทรัพย์สุทธิ	75.58	90.65	19.94
รายได้จากการดำเนินงาน*	805.29	817.20	1.48
ค่าใช้จ่ายการดำเนินงาน	798.25	800.86	0.33
รายได้นอกจากภาษี	11.13	6.79	-39.03

หมายเหตุ : * มาจากงบประมาณประจำปี งบกลาง กระตุ้นเศรษฐกิจ และเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน
ของประเทศ

4.2 ดัชนีทุนผลผลิตและกิจกรรม

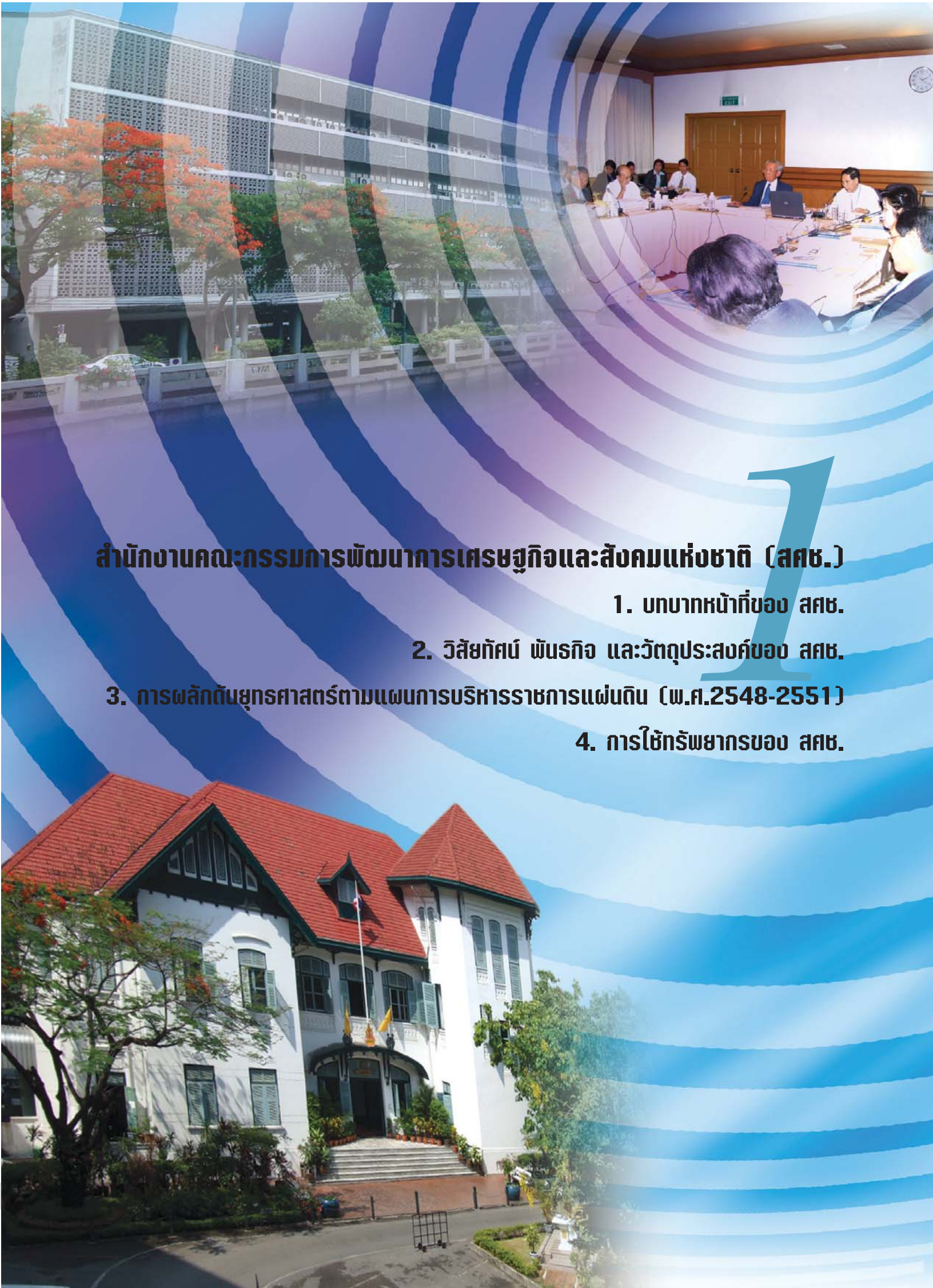
ผลผลิตที่ 1 การวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดย ดำเนินงานตามงาน/โครงการ รวมทั้งสิ้น 16 เรื่อง คิดเป็นต้นทุนรวม 234.590 ล้านบาท เฉลี่ยต้นทุน การดำเนินงานเรื่องละ 14.662 ล้านบาท

ผลผลิตที่ 2 การติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศและสร้างความรู้ความ เข้าใจต่อสาธารณชน โดยดำเนินงานตามงาน/โครงการ รวมทั้งสิ้น 15 เรื่อง คิดเป็นต้นทุนรวม 26.900 ล้านบาท เฉลี่ยต้นทุนการดำเนินงานเรื่องละ 1.791 ล้านบาท

ผลผลิตที่ 3 การจัดทำข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมและบูรณาการศูนย์ความรู้ โดย สศช. ดำเนินงานตามงาน/โครงการด้วยตนเอง รวมทั้งสิ้น 13 เรื่อง คิดเป็นต้นทุนรวม 24.057 ล้านบาท เจลี่ยต้นทุนการดำเนินงานเรื่องละ 1.851 ล้านบาท

ผลผลิตที่ 4 การบริหารจัดการองค์การไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง โดย สศช. ดำเนินงานตามงาน/โครงการด้วยตนเองรวมทั้งสิ้น 11 เรื่อง คิดเป็นต้นทุนรวม 33.558 ล้านบาท เจลี่ยต้นทุนการดำเนินงานคน/ระบบละ 3.051 ล้านบาท

4.3 การวิเคราะห์งบการเงิน เป็นการวิเคราะห์หาอัตราส่วนตามแนวดิ่ง ซึ่งได้รับงบประมาณในปี พ.ศ. 2548 คิดเป็นร้อยละ 90.86 และส่วนที่เป็นสินทรัพย์ ประกอบด้วย หนี้สินร้อยละ 54.06 และทุนร้อยละ 45.94

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

- 1. บทบาทหน้าที่ของ สศช.**
- 2. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของ สศช.**
- 3. การผลักดันยุทธศาสตร์ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2548-2551)**
- 4. การใช้ทรัพยากรของ สศช.**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) หรือเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า “สภาพัฒน์” หรือ “สภาพัฒนาฯ” นั้น ได้ก่อตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2493 เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2493 โดยในระยะแรกใช้ชื่อว่า “สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ” มีหน้าที่เสนอความเห็นและคำแนะนำตลอดจนข้อชี้แจงต่อรัฐบาลในเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจของประเทศ ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนและเพิ่มบทบาทหน้าที่ของ “สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ” ให้มีมากขึ้นตามพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2502 โดยจัดตั้งเป็นหน่วยงานกลางเพื่อทำหน้าที่วางแผนพัฒนาประเทศขึ้นในปี 2502 เป็นการเฉพาะ และเปลี่ยนชื่อของหน่วยงานแห่งนี้ใหม่เป็น “สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”

ต่อมาในปี 2515 มีการนำกระบวนการวางแผนพัฒนาสังคมเข้ามาใช้ควบคู่กับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจอย่างจริงจัง จึงได้มีการเปลี่ยนชื่อของหน่วยงานใหม่อีกครั้งหนึ่งเป็น “สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” หรือชื่อย่อคือ สศช. และในปี 2521 ได้มีการปรับปรุงบทบาทภารกิจของสำนักงานฯ ใหม่ตามพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ซึ่งใช้อย่างเป็นทางการจวบจนทุกวันนี้ และ สศช. อยู่ภายใต้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีมาโดยตลอด

บทบาทหน้าที่ของ สศช.

1. บทบาทหน้าที่ภายใต้พระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 บทบาทหน้าที่หลักของ สศช. คือ “การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาประเทศในแต่ละช่วงระยะเวลา 5 ปี” โดย สศช. จะต้องปฏิบัติการที่สำคัญอันเกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ ดังนี้

(1) สำรวจ ศึกษา และวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจและสังคม เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและการเสนอแนะนโยบายมาตรการทางเศรษฐกิจและสังคมในการพัฒนาประเทศ

(2) วิเคราะห์ ประเมินแผนงานและโครงการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(3) ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งแผนงานโครงการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

(4) การประสานการพัฒนาเพื่อให้เกิดมีการแปลงแผนพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาไปสู่ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ ได้เกิดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนเสริมสร้างให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(5) การปฏิบัติงานตามหน้าที่เฉพาะกิจที่ได้รับมอบหมายหรือสั่งการจากคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีโดยตรง โดย สศช. ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะ

กรรมการพิเศษชุดต่างๆซึ่งมีนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน อาทิ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการติดตามประเมินผลมาตรการเศรษฐกิจในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2548 ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการในภารกิจสำคัญอื่นๆ เช่น ร่วมกับแต่ละจังหวัดเตรียมข้อเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดในการประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่อย่างเป็นทางการในส่วนภูมิภาค (क्रम.สัญจร) เป็นต้น

2. การปฏิบัติราชการตามภารกิจภายใต้พระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.2521 มีกลไกภายในองค์กร 2 ส่วน คือ

(1) คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งขึ้นตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.2521 มีจำนวนทั้งสิ้น 15 ท่าน ประกอบด้วยประธานกรรมการ 1 ท่าน กรรมการอื่นๆ ที่มีความรู้ความสามารถหรือมีประสบการณ์ในทางเศรษฐกิจและสังคมจำนวนไม่เกิน 9 ท่าน ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง และหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอีกจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการฯ ส่วนกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี หากครบวาระอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้โดยคณะกรรมการฯ ชุดปัจจุบัน คณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2548 สำหรับอำนาจหน้าที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบไปด้วย

- 1) เสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี
- 2) พิจารณาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับข้อเสนออื่นๆ ของ สศช.แล้วทำความเห็นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- 3) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในกิจการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมของประเทศ ตามที่ นายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

4) จัดให้มีการประสานงานระหว่าง สศช. กับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านการจัดทำแผนงาน โครงการพัฒนาและในด้านการปฏิบัติตามแผนงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(2) **สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ** มีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ลศช.) เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด โดยในปี 2548 มีรองเลขาธิการฯ (รศช.) จำนวน 6 ท่าน และที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน (ทปช.) จำนวน 7 ท่าน ทำหน้าที่กำกับดูแลสำนักงานต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจาก ลศช. แบ่งเป็น 5 สายงาน และ 2 ภารกิจ (ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2548) ดังนี้

1) สายงานสำนักวางแผนเศรษฐกิจมหภาค สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ สำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ สำนักวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (ยกเว้นกลุ่มงานวิเคราะห์และประสานยุทธศาสตร์การเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการบริหารการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และกลุ่มงานยุทธศาสตร์เศรษฐกิจระหว่างประเทศ

2) สายงานสำนักพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต สำนักเศรษฐกิจชุมชนและการกระจายรายได้ สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค

3) สายงานสำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา สำนักวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (ยกเว้นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) และกลุ่มงานวิเคราะห์และประสานงานยุทธศาสตร์การเกษตร

4) สายงานสำนักพัฒนาพื้นที่ สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ กลุ่มงานประสานสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาค สำนักงานคณะกรรมการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนิน และสำนักงานคณะกรรมการยุทธศาสตร์การพัฒนากทมและปริมณฑล

5) สายงานสำนักงานเลขานุการกรม กองประสานและอำนวยความสะดวก ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงาน ก.พ.ร.สศช. กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ กลุ่มงานห้องสมุด สุริยานุวัตร กลุ่มงานธนาคารสมอง และกลุ่มงานเศรษฐกิจพอเพียง

6) ภารกิจการขับเคลื่อนแผนฯ10

7) ภารกิจด้านระบบโลจิสติกส์

3. บทบาทหน้าที่ภายใต้พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา และระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

(1) การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินงานในกิจการของรัฐ พ.ศ.2535

(2) การปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนเพื่อการกระจาย

การผลิตและการจ้างงานไปสู่ภูมิภาค พ.ศ.2536

(3) การปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอำนวยการจัดระบบศูนย์ราชการ พ.ศ.2539

(4) การปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พ.ศ.2545

(5) การปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ พ.ศ.2545 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2546

(6) การปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนิน พ.ศ.2547

(7) การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 15 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารจัดการที่ดี พ.ศ. 2546

4. บทบาทในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2548 – 2551)

สศช.ได้เป็นเจ้าภาพในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2548 – 2551) ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 – 5 จากจำนวนทั้งหมด 9 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้ 1) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การขีดความยากจน 2) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ 3) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ 4) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 5) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์หลักของ สศช.

การจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศของ สศช. จะครอบคลุมยุทธศาสตร์ทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงกับต่างประเทศ และต้องสร้างความรู้ความเข้าใจให้คนในสังคม การทำงานของ สศช. จึงต้องตั้งอยู่บนหลักวิชาการ ความเชื่อมั่นในข้อมูล รวมทั้งคำปรึกษาแนะนำแก่คณะรัฐมนตรีในการพัฒนาประเทศแบบองค์รวม ให้มีการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ของประชาชน ทั้งนี้ สศช. ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติราชการในปี 2548 ไว้ดังนี้

1. วิสัยทัศน์

หน่วยงานหลักในการวางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุล และยั่งยืนที่ยึดประโยชน์ส่วนรวม ทนต่อการเปลี่ยนแปลง และมีประสิทธิภาพสูง

2. พันธกิจ

(1) วางแผนยุทธศาสตร์และผลักดันแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ ทั้งยุทธศาสตร์ระยะสั้นและยุทธศาสตร์ระยะยาว ทั้งยุทธศาสตร์ระดับประเทศ ระดับภาค และระดับกลุ่มจังหวัด รวมทั้งการวางแผนการลงทุนด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(2) ให้คำปรึกษาด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาและการลงทุนให้กับรัฐบาล และเป็นหน่วยงานกลางประสานนโยบาย แผนงาน และโครงการให้กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศ

(3) จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินระยะ 4 ปี ให้กับคณะรัฐมนตรีภายในเก้าสิบวัน หลังจากที่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว

(4) ผลักดันการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งรวมทั้งการปฏิรูประบบการผลิต ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และบริการ ตลอดจนเสนอแนะการลงทุนเชิงรุกด้านสังคม และยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและเขตเศรษฐกิจพิเศษ

(5) ติดตามและประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตลอดจนการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐตามที่ได้รับมอบหมาย

(6) พัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการพยากรณ์และรายงานสถานะเศรษฐกิจและสังคม เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางข้อมูลและเตือนภัยทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(7) พัฒนาระบบบริหารจัดการของ สศช. ให้บุคลากรมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานสากล

3. วัตถุประสงค์

(1) วางแผนยุทธศาสตร์และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไปสู่ความสมดุลและยั่งยืนในระยะยาว รวมทั้งผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้เกิดผลในทางปฏิบัติ และมี

ระบบติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

(2) การให้บริการข้อมูลข่าวสารและสร้างความรู้ความเข้าใจแก่สาธารณชนเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศและการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล โดยทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมในการอธิบายนโยบายของรัฐบาลและนโยบายการพัฒนาประเทศในระยะยาว

(3) พัฒนางองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และปรับปรุงการบริหารงานขององค์กรให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่ มีประสิทธิภาพสูง และเป็นหน่วยงานที่ภาคภูมิใจของประเทศ

การผลักดันยุทธศาสตร์ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2548-2551)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ ที่จะเป็หน่วยงานหลักในการวางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนที่ยึดประโยชน์ส่วนรวม ท้นต่อการเปลี่ยนแปลง และประสิทธิภาพสูง รวมทั้งสามารถสนับสนุนแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2548 - 2551) ได้เป็นอย่างดี สศช.ได้ดำเนินงานเชิงรุกทั้งมิติด้านนโยบายและด้านพื้นที่ ภายใต้การดำเนินงานที่ครบวงจรของการวางแผน คือ การวางแผน การผลักดันแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2548 - 2551) รวม 8 ยุทธศาสตร์ โดยมีจุดมุ่งหมายของการดำเนินงานที่สำคัญในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. การขจัดความยากจน ได้วางวัตถุประสงค์การดำเนินงานไว้ใน 3 ระดับ ประกอบด้วย

(1) **ระดับประเทศ** มุ่งพัฒนากลไกการจัดการเศรษฐกิจและการบริการด้านสังคมที่จำเป็นต่อการสร้างอาชีพและรายได้ให้กับคนยากจน การสร้างระบบบริการด้านสังคมที่จำเป็นต่อการสร้างอาชีพ และการเพิ่มรายได้ให้แก่คนยากจน การติดตามและประเมินผลการดำเนินนโยบายรัฐบาลสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมระดับประเทศและในพื้นที่สูง 12 จังหวัด

(2) **ระดับชุมชน** มุ่งเสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็งและเชื่อมโยงประโยชน์จากปัจจัยแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชน การเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง และติดตามประเมินผลการดำเนินงานเมืองน่าอยู่ของเครือข่ายต่างๆ ความเข้มแข็งของชุมชนในระดับหมู่บ้าน

(3) **ระดับบุคคล** ประชาชนกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ต้องได้รับโอกาสพัฒนาความรู้คู่คุณธรรม และนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีการพัฒนามาตรฐานกลางที่ใช้วัดหรือเปรียบเทียบความพอเพียงขององค์กร

2. การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ มุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เป็นคนดี มีคุณภาพ มีศักยภาพความสามารถในการแข่งขัน และมีคุณธรรม จริยธรรม สู้สังคมฐานความรู้ สนับสนุนให้คนไทยมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม มีการเชิดชูคุณค่าความเป็นไทย รวมไปถึงสร้างสังคมไทยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีคุณภาพชีวิตที่ดี สุขสบาย ปลอดภัยจากอบายมุขและสิ่งเสพติด ตลอดจนการส่งเสริมผู้สูงอายุให้มีสุขภาพที่ดี ทั้งร่างกายและจิตใจ รวมถึงมีหลักประกันด้านรายได้ และคงความเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศ การให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน ทั้งการส่งเสริมนโยบายกรุงเทพแข็งแรงและน่าอยู่ และการสร้างความสมดุลการพัฒนาพื้นที่ชานเมือง

3. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ ได้วางวัตถุประสงค์การดำเนินงานออกเป็น 3 แนวทางด้วยกัน ประกอบด้วย

(1) **การปรับโครงสร้างภาคการเกษตร** เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและรายได้เกษตรกร ลดต้นทุนการผลิตในอุตสาหกรรมอาหาร โดยมีกลยุทธ์หลักที่สำคัญ อาทิ การสร้างมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตรและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้วยการศึกษา วิเคราะห์ เพื่อสร้างองค์ความรู้และจัดทำข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์ ในการนำแนวทางตามพระราชดำริและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ ตลอดจนส่งเสริมให้มีกลไกการปรับเปลี่ยนและเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันของสินค้าเกษตรและเกษตรกร ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของเงื่อนไขข้อตกลงระหว่างประเทศ เป็นต้น

(2) **การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม** เพื่อผลักดันให้เกิดความร่วมมือของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมในรูปแบบเครือข่าย (Cluster) ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม โดยอาศัยฐานความรู้ความเป็นองค์รวมในการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์

(3) **การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว การบริการ และการค้า** เพื่อการขับเคลื่อนธุรกิจภาคบริการที่มีศักยภาพให้เป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประเทศ รวมทั้งการสร้างงาน และกระจายรายได้สู่ชุมชน

4. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

(1) การสร้างความสมดุลของการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยทรัพยากรการท่องเที่ยวและความหลากหลายทางชีวภาพคงความอุดมสมบูรณ์ และมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม

(2) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มุ่งบริหารจัดการน้ำเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำขาดแคลน น้ำท่วม และคุณภาพน้ำ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และเอกชน

(3) การควบคุมมลพิษและสิ่งแวดล้อม มุ่งป้องกันและควบคุมมลพิษให้อยู่ในระดับมาตรฐาน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและการพัฒนาที่ยั่งยืน

5. การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ มุ่งเสริมสร้างกลไกและ

เครือข่ายในการผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมกับประเทศเพื่อนบ้าน ในระดับทวิภาคี

และพหุภาคี ได้แก่ GMS ACMES IMT-GT รวมทั้งการช่วยเหลือดำเนินยุทธศาสตร์ในกรอบ JDS การเชื่อม ASEAN กับโลกภายนอก และการเป็นหุ้นส่วนกับ Dialog Partner และมีบทบาทใน ASEAN Regional Forum รวมทั้งการมุ่งสร้างให้ไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาค การค้าระหว่างประเทศขยายตัวต่อเนื่อง และมียุทธศาสตร์เชิงรุกเรื่องการค้าระหว่างประเทศ

6. การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้วางวัตถุประสงค์ไว้หลายประการ อาทิ กฎหมายที่มีความสมบูรณ์ ครบถ้วน ตามนโยบายของรัฐ บุคลากรของ สศช. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและสามารถนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระบบการประเมินผลบุคลากรมีความยืดหยุ่นและเพิ่มผลิตภาพให้มากขึ้น รวมไปถึงการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานภาครัฐคำนึงถึงความคุ้มค่ามากขึ้น เป็นต้น

7. การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม มุ่งสร้างความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง รวมถึงพัฒนาการมีส่วนร่วมขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรภาคประชาสังคมทั่วประเทศ ให้เป็นพลังร่วมในการกำหนดนโยบาย และการวางแผนการพัฒนาต่างๆ

8. การรักษาความมั่นคงของรัฐ ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างจิตสำนึก และ

นำภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันประเทศ การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวเพื่อแก้ปัญหาการอพยพเข้าเมือง การสร้างความสมานฉันท์ ทั้งในระดับชาติและในระดับพื้นที่ ควบคู่ไปกับการขจัดความยากจน การพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของพื้นที่ วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประชาชน

การใช้ทรัพยากรของ สศช.

สศช. ได้มีการใช้ทรัพยากรทางบุคคลากร และงบประมาณเพื่อการปฏิบัติภารกิจต่างๆของสำนักงานฯ ดังนี้

1. บุคลากรของ สศช.

ในปี 2548 สศช. มีข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการ ที่ปฏิบัติงานจริง รวมทั้งสิ้น 587 คน โดยเป็นข้าราชการจำนวน 496 คน แบ่งเป็นเพศชาย 161 คน (ร้อยละ 32.46) เพศหญิง 335 คน (ร้อยละ 67.54) ลดลงจากปี 2547 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ของข้าราชการทั้งหมด ส่วนลูกจ้างประจำและพนักงานราชการ ของ สศช. ในปี 2548 มีจำนวน 91 คน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 6 คน ทั้งนี้ เป็นการปรับในส่วนที่เป็นพนักงานราชการใหม่ จำนวน 8 คน

คุณภาพของข้าราชการ หากจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปรากฏว่า ในปี 2548 ข้าราชการ สศช. มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอก รวม 20 คน คิดเป็นร้อยละ 4.03 ซึ่งคิดเป็นอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นจากปี 2547 ร้อยละ 3.33 ปริญญาโท ร้อยละ 51.21 และปริญญาตรี ร้อยละ 34.88 ของข้าราชการทั้งหมด ในขณะที่ปี 2547 ข้าราชการ สศช. มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.13 และร้อยละ 35.09 ตามลำดับ

2. งบประมาณของ สศช.

สศช.ได้รับจัดสรรงบประมาณประจำปี 2548 รวมทั้งสิ้น 315.81 ล้านบาท โดยเป็นค่าใช้จ่ายทางด้านบุคลากรรวมทั้งสิ้น 154.54 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 48.93 ของงบประมาณที่ได้รับทั้งหมด รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายทางการศึกษาวิจัยคิดเป็นร้อยละ 35.60 และค่าใช้จ่ายทางด้านงบดำเนินงาน และงบลงทุนคิดเป็นร้อยละ 11.39 และ 1.08 ตามลำดับเท่านั้น

เมื่อเทียบกับปี 2547 ที่ผ่านมา พบว่า สศช. ได้รับจัดสรรงบประมาณโดยรวมเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 18.51 โดยงบประมาณที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากการได้รับอนุมัติงบประมาณเพื่อจัดทำโครงการศึกษาวิจัย รวมทั้งสิ้น 56 โครงการ คิดเป็นเงินรวม 121.90 บาท เพิ่มขึ้นจากปี 2547 ถึงร้อยละ 67.99 ขณะที่ การใช้จ่ายทางการดำเนินงาน และงบลงทุนของสำนักงานฯ ได้ลดลงเหลือร้อยละ 6.09 และ 3.41 ตามลำดับ

ผลการปฏิบัติราชการของ สผช.

1. ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ 2548
2. ผลการปฏิบัติราชการภายใต้แผนปฏิบัติราชการประจำปี 2548 ของ สผช.

- การขจัดความยากจน
- การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้
- การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
- การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม
- การรักษาความมั่นคงของรัฐ

ผลการปฏิบัติราชการ ของ สศช.

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ 2548

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ส.ก.พ.ร.) ได้ประเมินการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในปีงบประมาณ 2548 ปรากฏว่า ได้คะแนนรวม 4.92 เพิ่มขึ้นจากปี 2547 ที่ได้คะแนนรวม 4.85 และได้คะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ยของส่วนราชการทั่วประเทศที่ได้คะแนนรวม 4.65 โดยเน้นผลการปฏิบัติงานใน 4 มิติ จำนวนรวมทั้งสิ้น 34 งาน และ 48 โครงการที่สำคัญ ดังนี้

มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผลตามยุทธศาสตร์ ได้คะแนนเต็ม 5.0 คะแนน ประกอบด้วยงาน 23 งานที่สำคัญ ๆ อาทิ การจัดทำกรอบทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 การจัดทำคู่มือการประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติการกิจแห่งรัฐ การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์การขยายพื้นที่เศรษฐกิจ 3 ฝ่าย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย (IMT-GT) และแผนงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เป็นต้น รวมทั้งการดำเนินโครงการปกติที่สำคัญ จำนวน 48 โครงการ อาทิ โครงการติดตามและประเมินผลการแก้ไขปัญหาคาความยากจน โครงการประสานการจัดทำยุทธศาสตร์ทุนทางสังคมและผลักดันสู่การปฏิบัติ โครงการปรับปรุงนโยบายการแข่งขันของประเทศ โครงการจัดประชุมประจำปีของ สศช. โครงการเปลี่ยนปีฐานสถิติรายได้ประชาชาติของประเทศระยะที่ 1 และโครงการ Planning Agencies Networking and Macroeconomic Surveillance เป็นต้น

มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ ได้คะแนนการประเมินรวม 4.68 จากคะแนนเต็ม 5.0 ซึ่งประกอบด้วยงาน 2 งาน ได้แก่ งานคุณภาพการให้บริการ ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร.จะเป็นผู้ทำการสำรวจเอง และงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

มิติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ ได้คะแนนเต็ม 5.0 คะแนน โดยงานที่สำคัญ ได้แก่ การลดค่าใช้จ่าย การลดระยะเวลาการให้บริการ การลดระยะเวลาเผยแพร่รายงานบัญชีstöอกทุน และการลดระยะเวลาเผยแพร่รายงานภาวะสังคม (Social Outlook)

มิติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์กร ได้คะแนนเฉลี่ย 4.92 ประกอบด้วยงานที่สำคัญ ได้แก่ การบริหารความรู้ในองค์กร การจัดการสารสนเทศ การจัดทำแผนบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อการดำเนินการตามข้อเสนอการบริหารการเปลี่ยนแปลงของ สศช. และการพัฒนากฎหมาย

มิติ/ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	คะแนน (12 เดือน) คะแนนประเมิน
มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผลตามยุทธศาสตร์	50.05	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 1 ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์/แผนเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ ใน 3 ประเด็นสำคัญ ที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเทียบเท่า		
1.1 การจัดทำกรอบทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10	4.17	5.0000
1.2 ยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมสังคมไทยสู่สังคมผู้สูงอายุ	1.67	5.0000
1.3 การจัดทำคู่มือการประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติการกิจแห่งรัฐ	2.50	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์/แผนเกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถใน การแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเทียบเท่า		
2.1 การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศ	1.67	5.0000
2.2 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ	1.67	5.0000
2.3 ยุทธศาสตร์การใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ในเชิงพาณิชย์ (Knowledge Commercialization)	1.67	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 3 ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์/แผนเกี่ยวกับการพัฒนาทุนทางสังคมและ แก้ไขปัญหาความยากจน ที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเทียบเท่า		
3.1 ข้อเสนอยุทธศาสตร์แนวทางแก้ไขปัญหาความยากจน	1.39	5.0000
3.2 ข้อเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองนำอยู่ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9	1.39	5.0000
3.3 ข้อเสนอยุทธศาสตร์การสร้างชุมชนเข้มแข็ง	1.39	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 4 ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์/แผนเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่และภาค ที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเทียบเท่า		
4.1 ยุทธศาสตร์การขยายพื้นที่เศรษฐกิจ 3 ฝ่าย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย (IMT-GT)	3.33	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 5 ระดับความสำเร็จของรอบไตรมาสและรอบปีที่จัดทำฐานข้อมูลบัญชีประชาชาติ QGDP/GPP และการประกาศผลตามแผนการประกาศ		
5.1 การจัดทำ QGDP ไตรมาสที่ 3/2547 ถึง ไตรมาสที่ 2/2548 (รวม 4 ไตรมาส)	1.67	5.0000
5.2 การจัดทำ GPP ปี 2546 และปี 2547	1.67	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 6 ระดับความสำเร็จของรอบปีที่จัดทำบัญชีสต็อกของทุนและการประกาศผลตามแผนการประกาศ		
6.1 การจัดทำบัญชีสต็อกของทุนปี 2547	1.67	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 7 ระดับความสำเร็จของรอบปีที่จัดทำฐานข้อมูลดัชนีความยากจนและกระจายรายได้และการ ประกาศเผยแพร่สู่สาธารณะชน		
7.1 การจัดทำข้อมูลความยากจนและกระจายรายได้	1.67	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 8 ระดับความสำเร็จของการจัดทำเกณฑ์การพัฒนาตัวชี้วัดชุมชนเข้มแข็ง และการประกาศเผยแพร่ สู่สาธารณะชน		
8.1 การพัฒนาเกณฑ์ตัวชี้วัดชุมชนเข้มแข็ง	1.67	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 9 ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์/แผนเกี่ยวกับการกำกับและประเมินผล ที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเทียบเท่า		
9.1 การประเมินผลของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ประจำปี 2548	1.67	5.0000
9.2 การประเมินผลการพัฒนาภาค ประจำปี 2548	1.67	5.0000
9.3 การประเมินความยากจนและกระจายรายได้ ปี 2547	1.67	5.0000
9.4 การประเมินผลการดำเนินงานตามเกณฑ์พื้นฐาน 10 ประการ	1.67	5.0000

มิติ/ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	คะแนน (12 เดือน) คะแนนประเมิน
ตัวชี้วัดที่ 10 ร้อยละเฉลี่ยของผู้รับบริการกลุ่มเป้าหมายที่เห็นว่า สศช. เป็นองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือ		
10.1 สศช. เป็นอง ค์กรที่มีความน่าเชื่อถือ	0.83	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 11 ร้อยละเฉลี่ยของผู้รับบริการกลุ่มเป้าหมายที่เห็นว่าผลผลิตของ สศช. มีคุณภาพดี เป็นไป ในทิศทางที่ถูกต้อง และสามารถนำไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม		
11.1 ผลผลิตของ สศช. มีคุณภาพดี เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้	0.83	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 12 ระดับขั้นความสำเร็จของการดำเนินงานโครงการ (ตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย ปีงบประมาณ 2548)		
12.1 ผลผลิตของ สศช.	4.17	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 13 ระดับขั้นความสำเร็จของการจัดการเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของจังหวัด		
13.1 โครงการสนับสนุนทางวิชาการและติดตามประเมินผลการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์จังหวัดระยะที่ 2	4.17	5.0000
13.2 แผนงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส	4.17	5.0000
มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ	8.34	4.6750
ตัวชี้วัดที่ 14 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ		
14.1 คุณภาพการให้บริการ (ก.พ.ร.เป็นผู้ทำการสำรวจ)	4.17	4.6500
ตัวชี้วัดที่ 15 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ		
15.1 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ	4.17	4.7000
มิติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ	8.34	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 16 ร้อยละของงบประมาณที่สามารถประหยัดได้		
16.1 การลดค่าใช้จ่าย	4.17	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 17 ระดับความสำเร็จเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการลดรอบระยะเวลาของขั้นตอนการปฏิบัติราชการของ สศช.		
17.1 การลดระยะเวลาการให้บริการ	4.17	5.0000
17.1.1 การลดระยะเวลาเผยแพร่รายงานบัญชีสื่อททุน		
17.1.2 การลดระยะเวลาเผยแพร่รายงานภาวะสังคม (Social Outlook)		
มิติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์กร	33.33	4.8309
ตัวชี้วัดที่ 18 ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการในการพัฒนาระบบบริหารความรู้ ภายในองค์กรปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		
18.1 การบริหารความรู้ในองค์กร	4.17	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 19 ระดับคุณภาพของการจัดการสารสนเทศของ สศช.		
19.1 การจัดการสารสนเทศ	4.17	4.9000
ตัวชี้วัดที่ 20 ระดับความสำเร็จของการจัดทำและดำเนินการตามข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงของ สศช.		
20.1 การบริหารการเปลี่ยนแปลง		5.0000
ตัวชี้วัดที่ 21 ผลสำเร็จของการจัดทำแผนบริหารการเปลี่ยนแปลง ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากที่ปรึกษา บริหารการเปลี่ยนแปลงแล้ว	2.08	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 22 การจัดทำแผนบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อการดำเนินการตามข้อเสนอการบริหาร การเปลี่ยนแปลงของ สศช.	6.25	1.0000
ตัวชี้วัดที่ 23 ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนพัฒนากฎหมายของ สศช.		
23.1 การพัฒนากฎหมาย	5.83	5.0000
ตัวชี้วัดที่ 24 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการดำเนินงานตามแผนพัฒนากฎหมายของ สศช.	10.83	5.0000
รวม	100.06	4.9166

หมายเหตุ : ผลรวมเกิน 100.06 เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมของคะแนนตัวชี้วัด

สศช. ได้รับการยอมรับเป็นคลังสมองของประเทศ และความเป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือ นอกจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน ดังกล่าวข้างต้น แล้ว สศช. ได้รับการประเมินผลความพึงพอใจจากผู้รับบริการของ สศช. ในเรื่องการเป็นคลังสมองของประเทศ และเป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือ โดยผลการสำรวจและประเมินจากผู้รับบริการของ สศช. ซึ่งประกอบด้วยภาคราชการ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วประเทศ รวม 370 ราย พบว่า ร้อยละ 90.1 ภาคราชการได้รับบริการจาก สศช. มากที่สุด รองลงมาคือภาคเอกชน ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 66.3 เห็นว่า **สศช. เป็นคลังสมองของประเทศ** และร้อยละ 59.9 เห็นว่า **สศช. เป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือ** ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นดังกล่าวภาคราชการมีสัดส่วนการยอมรับมากที่สุด

สำหรับด้านคุณภาพผลงานของ สศช. ปรากฏว่าร้อยละ 69.1 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า ผลงานของ สศช. มีคุณภาพ ซึ่งภาคราชการมีสัดส่วนมากที่สุด โดยร้อยละ 52.2 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า ผลงานของ สศช. สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้ ซึ่งภาคราชการให้การยอมรับในสัดส่วนมากที่สุด

ผลการปฏิบัติราชการภายใต้แผนปฏิบัติราชการประจำปี 2548 ของ สศช.

ในปีงบประมาณ 2548 สศช. คณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องมาให้สำนักงานฯ เพื่อพิจารณาให้ความคิดเห็นรวม 250 เรื่อง โดยส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ การวิเคราะห์โครงการพัฒนาประเทศที่สำคัญ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น ซึ่งในปีงบประมาณ 2548 สศช. ได้ดำเนินการเสนอความคิดเห็นให้แก่ ค.ร.ม. รวม 208 เรื่อง หรือโดยเฉลี่ยประมาณเดือนละ 17 เรื่อง โดยมีเรื่องที่เหลืออยู่ระหว่างการพิจารณา จำนวน 42 เรื่อง

สำหรับผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญภายใต้แผนปฏิบัติราชการประจำปี 2548 ของ สศช. ประกอบด้วยงาน/โครงการที่มีผลปฏิบัติราชการที่เป็นเงื่อนไขความสำเร็จต่อการปฏิบัติภารกิจหลักของ สศช. จำนวนรวม 59 เรื่อง ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนการบริหารราชการแผ่นดิน รวม 8 ยุทธศาสตร์ ซึ่งสามารถแบ่งตามภารกิจของการดำเนินงานได้เป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดทำยุทธศาสตร์และแผน จำนวน 13 เรื่อง 2) ด้านการผลักดันยุทธศาสตร์และแผน จำนวน 18 เรื่อง 3) ด้านการติดตามประเมินผล จำนวน 14 เรื่อง 4) ด้านการจัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัดจำนวน 9 เรื่อง และ 5) ด้านการบริหารจัดการองค์ความรู้ จำนวน 5 เรื่อง

ทั้งนี้ผลการปฏิบัติราชการของ สศช. ดังกล่าวข้างต้น ปรากฏว่าสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดทำกรอบ แนวคิด ทิศทาง ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.3 ของผลผลิตทั้งหมด รองลงมาคือ การนำไปใช้เพื่อ การเพิ่มพูนองค์ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน การนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบหรือรับทราบเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์ต่างๆ การดำเนินการ ผลักดันยุทธศาสตร์ และการนำเสนอให้คณะกรรมการระดับชาติ เช่น คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข) ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ คณะกรรมการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินได้ใช้ประกอบการจัดทำแผนฯ เป็นต้น ซึ่งผลการดำเนินงาน ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของ สศช. สามารถสรุปได้ ดังนี้

การจัดความยากจน

การจัดความยากจน มี 3 ระดับ คือ **ระดับประเทศ** มุ่งพัฒนากลไกการจัดการเศรษฐกิจและการบริการด้านสังคมที่จำเป็นต่อการสร้างอาชีพและรายได้ให้กับคนยากจน เน้นการสร้างระบบบริการด้านสังคมที่จำเป็นต่อการสร้างอาชีพ และการเพิ่มรายได้ให้แก่คนยากจนเป็นต้น **ระดับชุมชน** มุ่งเสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็งและเชื่อมโยงประโยชน์จากปัจจัยแวดล้อม และ **ระดับบุคคล** มุ่งให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้รับโอกาสพัฒนาความรู้คุณธรรม และนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีการพัฒนามาตรฐานกลางที่ใช้วัดหรือเปรียบเทียบความพอเพียงขององค์กร

โดยในปีงบประมาณ 2548 สศช. ได้ดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญในการจัดทำยุทธศาสตร์ การผลักดันยุทธศาสตร์ การติดตามประเมินผล การจัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัด และการบริหารจัดการองค์ความรู้เพื่อมุ่งสู่เป้าประสงค์ในการจัดความยากจน ดังนี้

ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน

การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นวาระแห่งชาติและเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลที่มีเป้าหมายเพื่อลดสัดส่วนคนยากจนให้เหลือน้อยที่สุด สศช. จึงได้มีการจัดทำข้อเสนอยุทธศาสตร์แนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจน เพื่อให้คนยากจนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและบริการพื้นฐานของรัฐอย่างทั่วถึงและเป็น

ธรรมมากยิ่งขึ้น โดยมีข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจนที่สำคัญ ดังนี้

(1) การเพิ่มศักยภาพและโอกาสของคนจน ให้สามารถพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและสามารถบริหารทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนยกระดับรายได้และลดรายจ่ายของครัวเรือนคนยากจน โดยดำเนินกิจกรรมต่างๆ อาทิ การเร่งรัดแก้ไขหนี้สินของเกษตรกรอย่างต่อเนื่องและเป็นธรรม ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และเสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

(2) สร้างระบบคุ้มครองทางสังคมแก่แรงงานนอกระบบ เพื่อให้แรงงานนอกระบบซึ่งเป็นคนยากจนส่วนใหญ่ของประเทศมีหลักประกันทางสังคมที่ทั่วถึง

(3) สร้างโอกาสให้คนยากจนมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย เพื่อสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต โดยเร่งรัดการกระจายกรรมสิทธิ์ที่ดินให้ทั่วถึงและเพียงพอ พัฒนาระบบบริหารและจัดการทรัพยากรน้ำให้แก่เกษตรกรอย่างทั่วถึง

(4) ปรับปรุงกฎระเบียบและระบบการบริหารจัดการของภาครัฐ เพื่อให้สามารถจัดบริการพื้นฐานทางสังคมให้ถึงกลุ่มคนยากจนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยจัดคาราวานแก่คนที่ให้บริการและคำแนะนำในการประกอบอาชีพ เสริมสร้างกระบวนการยุติธรรมและการบังคับใช้กฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้กับคนยากจนและผู้มีรายได้น้อย รวมทั้งเร่งรัดกระจายความเจริญและการจ้างงานไปภูมิภาคต่างๆ

ข้อเสนอยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน ดังกล่าวได้บรรจุในกรอบแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2548-2551) และเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

การผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่ อย่างยั่งยืน

โครงการผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ รวมทั้งเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องเมืองน่าอยู่ และติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานเมืองน่าอยู่ของเครือข่ายต่างๆ โดยมีคณะกรรมการประสานการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน : เมืองน่าอยู่ ภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กศ.สชช) เป็นกลไกในการประสานการผลักดันสู่การปฏิบัติ

คณะกรรมการฯ ได้จัดการประชุมสัมมนา รวม 3 ครั้ง ได้แก่ 1) การประชุมเชิงปฏิบัติการเวทีเครือข่ายเมืองน่าอยู่ ในประเด็นการพัฒนาที่วางสาธารณะเพื่อความเป็นเมืองน่าอยู่ 2) การสัมมนาเชิงปฏิบัติการประจำปี 2548 สานพลังต่อเนื่องขับเคลื่อนเมืองน่าอยู่ สู่ความยั่งยืน และ 3) ร่วมกับภาคีเครือข่ายจัดการสัมมนาเวทีเครือข่ายระดับภาค ณ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าว ทำให้เกิดการขยายผลการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมพัฒนาเมืองน่าอยู่ให้กระจายทั่วประเทศตามเป้าหมายแผนฯ 9 เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และเชื่อมโยงเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน

การประสานความร่วมมือกับเครือข่ายปฏิบัติการเมืองน่าอยู่ให้มีระยะเวลาดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกัน ทำได้ค่อนข้างยาก ประกอบกับวิสัยทัศน์ของผู้นำชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนเมืองน่าอยู่ จึงควรมีเวทีนำเสนอเรื่องการขับเคลื่อนเมืองน่าอยู่ ในทุกมิติให้ผู้นำทุกระดับได้รับทราบทั้งในมิติที่ดำเนินการโดยภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม นอกจากนี้ผู้บริหารระดับจังหวัด อบจ. อบต. และประชาสังคมควรขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองน่าอยู่ไปในทิศทางเดียวกัน และต้องดำเนินการไปพร้อมๆ กัน

การติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาความยากจนตามยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน

สศช. ได้ดำเนินโครงการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการแก้ไขปัญหาความยากจนของประเทศไทยขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ 1) **ระดับชุมชน** เป็นการติดตามและประเมินผลในระดับพื้นที่หมู่บ้าน 2) **ระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด** เป็นการติดตามประเมินผลภาพรวมของจังหวัด และ 19 กลุ่มจังหวัด 3) **ระดับโครงการ** เป็นการติดตามประเมินผลตามโครงการในแผนงบประมาณประจำปีของกรมและกระทรวงต่างๆ และ 4) **ระดับประเทศ** เป็นการติดตามประเมินผลในภาพรวมของการแก้ไขปัญหาความยากจนตามยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจนในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

นอกจากนี้ สศช. ได้พัฒนาตัวชี้วัดความยากจนขึ้น โดยมีองค์ประกอบความยากจนใน 8 มิติ คือ 1) รายได้ 2) การทำงาน 3) การศึกษา 4) สุขภาพ 5) ที่อยู่อาศัย 6) การเข้าถึงบริการ 7) การมีส่วนร่วม และ 8) การมีเอกลักษณ์ ซึ่งตัวบ่งชี้ ตามนิยามของความยากจนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถแบ่งตาม**ลักษณะประชากร** ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) บุคคลทั่วไป 2) เด็ก 3) สตรี และ 4) ผู้สูงอายุ และตาม**ลักษณะพื้นที่** จำแนกเป็น**พื้นที่เมือง** และ**พื้นที่ชนบท**

การดำเนินโครงการดังกล่าว ยังจำเป็นต้องมีการจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้ดัชนีชี้วัดความยากจนมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ความยากจนในความหมายปัจจุบันกินความในมิติต่างๆ นอกเหนือจากมิติรายได้ โดยครอบคลุมมิติเชิงโครงสร้างด้วย ซึ่งประเทศไทยยังขาดองค์ความรู้ด้านนี้อยู่มาก จึงจำเป็นต้องพัฒนาองค์ความรู้และดัชนีชี้วัดความยากจนเชิงโครงสร้าง เพื่อให้สามารถการติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาความยากจนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

การประเมินผลความยากจนปี 2547

สศช. ได้ประเมินสถานการณ์ความยากจนปี 2547 โดยการคำนวณเส้นความยากจน (Poverty Line) สัดส่วนคนจน และจำนวนคนจน เพื่อใช้เป็นตัวชี้วัดความยากจน และวิเคราะห์ประเด็นปัญหา พร้อมข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจนในระยะต่อไป โดยจัดทำเป็นรายงานการติดตามประเมินการแก้ไขปัญหาความยากจน ในช่วง 3 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 (ปี 2545-2547) นำเสนอต่อสาธารณชนในการประชุมประจำปี 2548 ของ สศช. ซึ่งผลการประเมินดังกล่าว ช่วยสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคม และร่วมมือกันแก้ไขปัญหา ตลอดจนข้อมูลด้านความยากจนต่างๆ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาความยากจนในแผนพัฒนา ฉบับที่ 10 ต่อไป

การประเมินผลความยากจน พบว่า การแก้ไขปัญหาความยากจนบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 โดยในปี 2545 จำนวนคนยากจน 9.5 ล้านคนหรือมีสัดส่วนคนจนร้อยละ 15.5 ของประชากรทั้งประเทศ และในปี 2547 คนยากจนได้ลดลงเหลือเพียง 7.1 ล้านคน หรือคิดเป็นสัดส่วนคนจนร้อยละ 11.3 ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งบรรลุตามเป้าหมายของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 ที่กำหนดให้สัดส่วนคนยากจนลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ 12 ของประชากรในปี 2549

เส้นความยากจน จำนวนและสัดส่วนคนจน ปี 2539-2547

ปี พ.ศ.	เส้นความยากจน (บาท/คน/เดือน)	จำนวนคนจน (ล้านคน)	สัดส่วนคนจน (%)
2539	953	9.8	17.0
2541	1,130	11.0	18.8
2543	1,135	12.8	21.3
2545	1,190	9.5	15.5
2547	1,242	7.1	11.3

ที่มา : ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการกระจายรายได้ สศช.

การติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานเกณฑ์พื้นฐาน 10 ประการในการดำรงชีวิตของคนไทย

คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2546 ได้มีมติเห็นชอบเกณฑ์พื้นฐานในการดำรงชีวิตของคนไทย 10 ประการ ตามมติของคณะกรรมการนโยบายกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น (กณภ.) โดยเป็นเป้าหมายขั้นต่ำที่คนไทยควรบรรลุเกณฑ์ดังกล่าวภายใน 6 ปีข้างหน้า เพื่อนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน โดยเกณฑ์พื้นฐานดังกล่าวมาจากหลักคิด 3 ประการ ได้แก่

หลักคิด 1 ความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วยเกณฑ์พื้นฐาน 3 เกณฑ์ คือ (1) ทุกคนได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียนไม่น้อยกว่า 12 ปี และมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทักษะฝีมือและวิชาชีพที่จำเป็นในการดำรงชีวิต (2) ทุกคนได้รับการประกันสุขภาพที่ได้มาตรฐาน (3) ผู้ที่มีอายุเกิน 60 ปี และไม่มีรายได้เพียงพอในการยังชีพ ได้รับหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต

หลักคิด 2 ความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ประกอบด้วยเกณฑ์พื้นฐาน 5 เกณฑ์ คือ (4) ทุกคนได้รับอาหารที่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย (5) ทุกคนมีความมั่นคงในที่พำนัก (6) ทุกคนมีน้ำสะอาดเพื่อดื่มอย่างน้อย 5 ลิตร/คน/วัน และมีน้ำใช้อย่างน้อย 45 ลิตร/คน/วัน

(7) ทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ (8) ทุกคนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ

หลักคิด 3 ความมั่นคงในชีวิต ประกอบด้วยเกณฑ์พื้นฐาน 2 เกณฑ์ คือ (9) ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและแหล่งทุนในการประกอบอาชีพ (10) ทุกครัวเรือนมีความมั่นคงในชีวิตและปลอดภัยจากยาเสพติด

ขณะเดียวกัน คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2547 มอบหมายให้ สศช. เป็นหน่วยประสานงานหลักกับหน่วยงานเจ้าภาพและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการเกณฑ์พื้นฐาน 10 ประการ ในการดำรงชีวิตของคนไทย ในระยะเวลา 6 ปี (พ.ศ. 2547-2552) ด้วยการบูรณาการแผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเกณฑ์พื้นฐาน

ผลการดำเนินงานในปี 2547 พบว่าเกณฑ์พื้นฐานฯ ที่มีความก้าวหน้าในการดำเนินงานในระดับที่น่าพอใจ ได้แก่ การสนับสนุนให้ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพที่ได้มาตรฐาน การให้บริการการศึกษาภาคบังคับ (9 ปี) การส่งเสริมให้ประชาชนมีอาหารที่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย การส่งเสริมให้ประชาชนมีความมั่นคงในที่พักพิง การสาธารณสุขโรคด้นน้ำดื่ม น้ำใช้ และไฟฟ้า รวมถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขณะเดียวกันเกณฑ์พื้นฐานฯ ที่ต้องเร่งรัดดำเนินการ ได้แก่ การศึกษาในระบบโรงเรียน (12 ปี) การสร้างหลักประกันในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ การส่งเสริมให้ประชาชนได้รับข่าวสารในการดำรงชีวิต และการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งทุน ทั้งนี้ ปัญหาสำคัญในการดำเนินงานได้แก่ ระบบฐานข้อมูลยังขาดความต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

การจัดทำตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชน

การจัดทำตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อใช้ในการประเมินความเข้มแข็งของชุมชนทั้งในระดับชุมชนและระดับประเทศ โดยตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชนในปี 2548 ได้พัฒนาขึ้นจากข้อมูลทุติยภูมิระดับหมู่บ้านที่ได้มีการจัดเก็บอยู่แล้ว ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค) และข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2546 รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งมีการจัดเก็บระดับตำบล ได้แก่ ข้อมูลความเข้มแข็งของ อบต.

ตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชนที่ได้พัฒนาขึ้นประกอบด้วยตัวชี้วัดทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี การมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสัมพันธภาพและความอบอุ่นในครอบครัวและการมีภูมิคุ้มกันของชุมชน ซึ่งมีตัวชี้วัดทั้งสิ้น จำนวน 23 ตัวชี้วัด

ผลการประเมินความเข้มแข็งของชุมชน พบว่า ชุมชนมีความเข้มแข็งมากในด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในครอบครัวความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการมีสุขภาพอนามัยที่ดีและการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ขณะที่ชุมชนมีความเข้มแข็งระดับปานกลาง ในด้านการมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ และการมีภูมิคุ้มกันของชุมชน

อย่างไรก็ตาม ตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชนมี 2548 ซึ่งพัฒนาขึ้นจากข้อบางตัวยังไม่มี การเก็บข้อมูล เช่น รายได้เฉลี่ยของหมู่บ้าน และคุณสมบัติของผู้นำชุมชนซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ รวมทั้งจำเป็นต้องทำการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องเหล่านี้เพิ่มเติมเพื่อให้การพัฒนาตัวชี้วัดเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม จึงยังมีประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเข้มแข็งของชุมชนที่ยังจะต้องมีการค้นคว้าและพัฒนาต่อไปเพื่อให้สามารถชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชนได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ มุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เป็นคนดี มีคุณภาพ มีศักยภาพความสามารถในการแข่งขันและมีคุณธรรม จริยธรรม ส่งเสริมฐานความรู้ สนับสนุนให้คนไทยมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม มีการเชิดชูคุณค่าความเป็นไทย รวมไปถึงสร้างสังคมไทยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีคุณภาพชีวิตที่ดี สงบสุข ปลอดภัยจากอบายมุขและสิ่งเสพติด

ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ สศช. ได้ดำเนินแผนงาน/โครงการในปีงบประมาณ 2548 ที่สำคัญในด้านการจัดทำและผลักดัน การติดตามประเมินผล การจัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัด และการบริหารจัดการองค์ความรู้ ดังนี้

การจัดทำยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมสังคมไทยสู่สังคมผู้สูงอายุ

การดำเนินงานด้านประชากรของประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมาได้ส่งผลให้โครงสร้างประชากรของประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจน ข้อมูลทางประชากรสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยกำลังเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว สศช. ตระหนักว่า ประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศอย่างมาก จึงได้มีการศึกษาและจัดทำ“กรอบยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมของสังคมไทยสู่สังคมผู้สูงอายุ (พ.ศ.2550-2554)” รวมทั้งเสนอประเด็นเร่งด่วนที่ควรดำเนินการในช่วง 5 ปี ในประเด็นสำคัญดังนี้ คือ

- (1) การเร่งพัฒนาและเพิ่มผลิตภาพแรงงานที่มีอยู่จำนวน 35.8 ล้านคน เพื่อใช้ประโยชน์จากช่วงบันผลทางประชากรในการสร้างรากฐานให้แข็งแกร่งที่จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
 - (2) การสร้างหลักประกันทางเศรษฐกิจเพื่อเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่มีความมั่นคง
 - (3) การพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพและเป็นธรรม
 - (4) การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนทุกกลุ่มอายุ
 - (5) การฟื้นฟูค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม เช่น ความกตัญญู การประหยัด และอดออม
- ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2548 คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีมติชอบให้นำกรอบยุทธศาสตร์ไปประกอบการจัดทำแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 10

ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการพัฒนากรุงเทพมหานครและปริมณฑล (พ.ศ.2548-2551)

สศช. ได้รับมอบหมายให้ประสานการดำเนินงานยกย่องยุทธศาสตร์การพัฒนา กรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้สอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2548 ต่อที่ประชุมรัฐสภา โดยได้ดำเนินการยกย่องผ่านการประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาโดยลำดับ และนำร่างแผนปฏิบัติการการพัฒนากรุงเทพมหานครและปริมณฑล (พ.ศ. 2548-2551) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีนัดพิเศษเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2548

ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติให้นำร่างแผนปฏิบัติการการกลับไปปรับปรุงแก้ไขแผนงาน/โครงการและงบประมาณ โดยให้ความสำคัญกับแผนงาน/โครงการที่ตรงตามยุทธศาสตร์เป็นหลัก

จากนั้น สศช. ได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อย โดยในวันที่ 4 สิงหาคม 2548 สศช. ได้นำร่างแผนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเสนอต่อที่ประชุมหารือการพัฒนา กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งที่ 3/2548 กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งที่ประชุมให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการการพัฒนากรุงเทพมหานครและปริมณฑลฉบับปรับปรุงแก้ไขดังกล่าว โดย

สาระสำคัญของแผนโดยสังเขป ประกอบไปด้วย

(1) **วิสัยทัศน์** มุ่งพัฒนาเป็นมหานครที่แข็งแกร่งและน่าอยู่ ก้าวสู่การมีบทบาทเป็น ศูนย์กลางฐานเศรษฐกิจด้านหน้าของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนา** ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงฐาน เศรษฐกิจและการพัฒนาพื้นที่กรุงเทพมหานครกับปริมณฑล ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ศูนย์กลาง ความเจริญของมหานครเพื่อเสริมสมรรถนะในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์การสร้างความสะดวก และยั่งยืนในการพัฒนาพื้นที่ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหานครที่แข็งแกร่งและน่าอยู่ และ ยุทธศาสตร์การบริหารและการจัดการพัฒนามหานคร

(3) **แผนปฏิบัติการ** การจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนากรุงเทพมหานครและ ปริมณฑลนี้ **เน้นเฉพาะยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหานครที่แข็งแกร่งและน่าอยู่** ที่ หน่วยงานราชการส่วนใหญ่มีความพร้อมที่จะดำเนินการให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กับนโยบายของรัฐบาลและแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548-2551 โดยกำหนดเป้าประสงค์ หลักของแผน คือ มุ่งพัฒนากรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองที่มีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดีมีความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีโครงสร้างพื้นฐานที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมเมือง

(4) **กลยุทธ์ในการดำเนินงานตามเป้าประสงค์หลัก 6 กลยุทธ์** ประกอบด้วย กลยุทธ์ ที่ 1 : สร้างระบบการเดินทางที่สะดวก สบาย คล่องตัว มีประสิทธิภาพและประหยัดค่าใช้จ่าย กลยุทธ์ ที่ 2 : สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานครได้เรียนโรงเรียนดีใกล้บ้าน กลยุทธ์ที่ 3 : สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ปลอดภัย และปลอดภัยอย่างมีคุณภาพ กลยุทธ์ที่ 4 : ส่งเสริมให้คน กรุงเทพมหานคร มีสุขภาพที่แข็งแรงและมีครอบครัวที่อบอุ่น รวมถึงผู้สูงอายุได้รับการดูแลที่ดีขึ้น กลยุทธ์ที่ 5 : พัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของกรุงเทพมหานครให้สวยงาม เป็นศูนย์กลาง การค้าบริการระดับนานาชาติ และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมเมือง และกลยุทธ์ที่ 6 : ปรับปรุงคุณภาพของสิ่งแวดล้อม น้ำเสีย ขยะ และมลพิษทางอากาศในกรุงเทพมหานคร

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2548 เห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติ ราชการการพัฒนากรุงเทพมหานครและปริมณฑลตามที่ สศช. เสนอ พร้อมทั้งอนุมัติแต่งตั้งคณะ กรรมการยุทธศาสตร์การพัฒนากรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นรองประธาน และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่เลขาธิการ ทั้งนี้ คณะ กรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะยุทธศาสตร์การพัฒนากรุงเทพมหานครและพิจารณา กลั่นกรองแผนงาน/โครงการตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากรุงเทพมหานครและปริมณฑล (พ.ศ.2548-2551) ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

โครงการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนิน

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2544 มอบหมายให้ สศช. ร่วมกับสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ดำเนินงานโครงการแผนผังแม่บทการพัฒนาพื้นที่ถนนราชดำเนินและพื้นที่บริเวณต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจโดยรวม และกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยเฉพาะ การพัฒนาพื้นที่บริเวณถนนราชดำเนินและใกล้เคียงให้สามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพของพื้นที่ ต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2547 ให้ความเห็นชอบร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนิน พ.ศ. 2547 ให้มี**คณะกรรมการบริหาร การพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนิน (กบพร.)** โดยมี สศช. และสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระ มหากษัตริย์ เป็นฝ่ายเลขานุการ และให้มี**สำนักงานคณะกรรมการบริหารการพัฒนาพื้นที่**

พิเศษถนนราชดำเนิน (สพร.) เป็นหน่วยงานภายใน สศช. ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ กบพร. โดยผลการดำเนินงานโครงการบริหารจัดการพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนิน ปีงบประมาณ 2548 สรุปได้ ดังนี้

(1) การดำเนินงานโครงการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนิน โดยการว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษาและดำเนินงาน ซึ่งได้ลงนามจ้างเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2548 วันเริ่มปฏิบัติงาน วันที่ 20 มิถุนายน 2548 และสิ้นสุดสัญญาในวันที่ 14 มิถุนายน 2549

(2) การปรับปรุงแผนผังแม่บทการพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนินและพื้นที่บริเวณต่อเนื่อง และแผนงานโครงการตามแผนผังแม่บท คณะกรรมการ (กบพร.) ได้มีมติเห็นชอบแผนผังแม่บทที่ปรับปรุงใหม่ เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2548 ซึ่งประกอบด้วย การปรับปรุงแผนผังแม่บทและแผนงานโครงการระยะสั้น 3 ปี (พ.ศ. 2549 - 2551) และแผนงานโครงการระยะปานกลางระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2551 - 2555) และให้ดำเนินการโครงการที่มีความสำคัญเร่งด่วน 3 โครงการในปีงบประมาณ 2549 คือ โครงการออกแบบ/ก่อสร้างลานเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ภูมิพลอดุลยเดช โครงการบริหาร สำนักรวจ ออกแบบ ควบคุมงาน และก่อสร้างทางเดินลอดถนนราชดำเนินกลาง และโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณลานพลับพลามหาเจษฎาบดินทร์ ในกรณี ฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำมติคณะกรรมการ กบพร. ดังกล่าว เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดสรรงบประมาณและการดำเนินงานโครงการ ในปีงบประมาณ 2549 เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมภาคธุรกิจเพื่อเป็นทุนทางสังคม

การพัฒนาประเทศให้เกิดความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนจะต้องอาศัย **“ภาคีการพัฒนา”** ที่สำคัญ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน โดยภาคธุรกิจเอกชนถือเป็นเสาหลักที่มีความพร้อมทางด้านทักษะในการบริหารจัดการ บุคลากร เครือข่ายและทรัพยากรการเงิน ถ้ามีบรรษัทภิบาลในการดำเนินธุรกิจหรือมีกิจกรรมสร้างสวัสดิสังคมแล้วก็จะเป็ทุนทางสังคมในการพัฒนาประเทศได้อย่างมหาศาล สศช. จึงจัดให้มีการระดมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ เครือข่ายนักธุรกิจเพื่อสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันกำหนดเป็น **“ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคธุรกิจเอกชนเพื่อเป็นทุนทางสังคม”**

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคธุรกิจเอกชนฯ มีข้อเสนอที่สำคัญ คือ การรณรงค์กระตุ้นสร้างจิตสำนึกในการดำเนินธุรกิจเพื่อสังคมแก่ภาคธุรกิจเอกชนอย่างจริงจัง การสร้างและพัฒนาระบบหรือเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหุ้นส่วนการพัฒนา การสร้างแรงจูงใจด้านภาษี การส่งเสริมการลงทุน การเชิดชูเกียรติและบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ การพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของภาคธุรกิจเอกชน และการจัดโครงการนำร่องเพื่อเป็นตัวอย่างในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจเอกชนกับภาคีต่าง ๆ ในการพัฒนาอย่างเป็นบูรณาการให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

ผลการระดมความคิดเห็นดังกล่าว ได้มีส่วนกระตุ้นให้ธุรกิจเอกชนดำเนินกิจกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น นำไปสู่การสร้างความร่วมมือระหว่างเครือข่ายที่มีการดำเนินธุรกิจเพื่อสังคมมากขึ้นทั้งระหว่างภาคธุรกิจด้วยกันเองและกับภาคีอื่น ๆ เช่น โครงการธุรกิจเพื่อสังคม ของสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน โครงการส่งเสริม Cooperate Social Responsibility (CSR) ของสถาบันคีนันแห่งเอเชีย เครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น เกิดเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่แข็งแกร่งในการดำเนินธุรกิจเพื่อสังคมที่ดีต่อไป

การขับเคลื่อนและประเมินสถานภาพทุนทางสังคมและจัดทำแผนที่ทุนทางสังคม (Social Capital Mapping)

สศช. ได้ดำเนินโครงการศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการผลักดัน ขับเคลื่อน และประเมินสถานภาพทุนทางสังคมและจัดทำแผนที่ทุนทางสังคม (Social Capital Mapping) ดังนี้

(1) โครงการศึกษาวิจัยเรื่องการเสริมสร้างทุนทางสังคมเพื่อชุมชนเข้มแข็ง สศช. ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการดำเนินโครงการเสริมสร้างทุนทางสังคมเพื่อชุมชนเข้มแข็ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการสะสมทุนทางสังคมของชุมชนซึ่งได้สร้างและสะสมอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และศึกษาถึงความเชื่อมโยงของทุนทางสังคมที่มีผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนให้ได้แนวทางการพัฒนาในระยะต่อไป

ผลการศึกษาได้เสนอเป็นในรูปแบบการก่อรูปทุนทางสังคม พบว่าทุนธรรมชาติเป็นจุดเริ่มต้นที่นำให้คนได้เรียนรู้และสร้างระบบความรู้เพื่อตอบสนองต่อการดำรงชีวิตเป็นทุนความรู้ โดยกระบวนการสร้างความรู้จะเชื่อมโยงกับระบบความสัมพันธ์ ประกอบด้วย 1) แบบแผนความร่วมมือ ได้แก่ เครือญาติ กลุ่ม องค์การ สหกรณ์ ชุมชนและเครือข่ายชุมชน และ 2) จิตสำนึกร่วม ได้แก่ ความไว้วางใจ การช่วยเหลือเกื้อกูล การร่วมทุกข์ร่วมสุข ร่วมกันสร้างกติกาและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นทุนทางสังคม และกระบวนการดังกล่าวก่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนในที่สุด

(2) โครงการศึกษาและรวบรวมภูมิปัญญาช่างเครื่องเงินชาวเขาเพื่อการอนุรักษ์ ต่อยอดและพัฒนาให้เป็นระบบสู่สากล สศช. ได้ร่วมมือกับกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ช่างทองหลวง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ เชียงราย น่าน เพชรบูรณ์ เลย ตากและกาญจนบุรี เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลเครื่องประดับเงินแบบดั้งเดิมของชาวเขา 6 เผ่า ได้แก่ เผ่าอาข่า ม้ง ลีซอ มูเซอ เย้าและกะเหรี่ยง เพื่อต่อยอดและพัฒนาเครื่องประดับเงินแบบดั้งเดิมให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพแบบสากล และมีการจัดระบบองค์ความรู้ให้เป็นตำราเอกสารและสื่อบันทึกข้อมูล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพการออกแบบสมัยใหม่ การสร้างงานเครื่องประดับและจัดทำชิ้นงานเครื่องประดับแบบสมัยนิยม รวมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกลุ่มช่างเครื่องเงินชาวเขา

การดำเนินงานให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการดึงภูมิปัญญาที่อยู่ในตัวคน (Tacit Knowledge) ออกมาเป็นความรู้ที่เปิดเผย (Explicit Knowledge) เพื่อพัฒนาและต่อยอดภูมิปัญญา มาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจเกิดผลดีต่ออาชีพ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชน

(3) โครงการนำร่องจัดทำแผนที่ทุนทางสังคม (Social Capital Mapping) สศช. และกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ร่วมมือกันดำเนินโครงการนำร่องจัดทำแผนที่ทุนทางสังคมในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรีและพะเยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลทุนทางสังคมในจังหวัดนำร่องอย่างเป็นระบบในลักษณะของแผนที่ทุนทางสังคม (Social Capital Mapping) และเพื่อกระตุ้นให้คนในจังหวัดตระหนักถึงความสำคัญของแผนที่ทุนทางสังคมที่มีอยู่และจัดกระบวนการสร้างความร่วมมือกันของทุกฝ่ายในการนำทุนทางสังคมมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งประเมินบทเรียนที่ได้จากการดำเนินโครงการมาขยายผลเป็นประเด็นการพัฒนาเชิงนโยบายและผลักดันสู่การปฏิบัติต่อไป

(4) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และประสานความร่วมมือกับภาคีต่างๆ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา สศช. ได้ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แนวคิดและยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมในรูปแบบที่หลากหลาย อาทิ การประสานความร่วมมือกับเครือข่ายภาคีต่างๆ เช่น สมัชชาสุขภาพ TDRI ฯลฯ การจัดทำเอกสารผลงานและวิดิทัศน์เผยแพร่ในโอกาสต่างๆ เช่น การประชุมประจำปีของ สศช. เป็นต้น รวมทั้งการเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักงานฯ เพื่อให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึง

ความสำคัญและนำทุนทางสังคมไปใช้ในการพัฒนามากขึ้น ซึ่งพบว่ามีผู้ให้ความสนใจและเสนอข้อคิดเห็นต่างๆ เพื่อการพัฒนาทุนทางสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง

การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาคนและสังคมในระยะครึ่งแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

สศช. ได้ติดตามประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาคนและสังคมในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (ครึ่งหลังของแผน) พบประเด็นที่สำคัญใน ดังนี้

(1) **คุณภาพของประชาชนโดยรวมดีขึ้น** คนไทยมีหลักประกันความมั่นคงในการทำงาน และในด้านที่อยู่อาศัยมากขึ้น ปัญหาเสพติดลดความรุนแรงลง รวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมมากขึ้นกว่าเดิม แต่ที่น่าเป็นห่วงคือ ระดับความรู้ของคนไทยยังไม่เพียงพอต่อการเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ปัญหาอาชญากรรมมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในทุกประเภท และประชาชนบางกลุ่มยังเผชิญกับภาวะเสี่ยงด้านสุขภาพ

(2) **ภาพรวมในด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศยังอยู่ในระดับดี แต่คนไทยในเมืองใหญ่ต้องเผชิญชีวิตภายใต้สภาวะแวดล้อมที่มีมลพิษ** ความต้องการใช้สารอันตรายเพื่อเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตยังมีปริมาณสูงและถูกนำมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง ขณะเดียวกันปริมาณขยะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี อันมีสาเหตุมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น และการขาดความตระหนักและจิตสำนึกในเรื่องสิ่งแวดล้อมของประชากร

(3) **กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีผลกระทบสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต** ดังนั้น การพัฒนาด้านคนและสังคมของประเทศในระยะต่อไป จำเป็นต้องคำนึงถึงและให้ความสำคัญเกี่ยวกับประเด็น ดังนี้

1) **การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร** โดยเฉพาะแนวโน้มการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาต่างๆ ให้ครอบคลุมทุกช่วงวัย ทั้งการ**พัฒนาคุณภาพเด็ก**ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม การ**เร่งเพิ่มผลิตภาพของแรงงานให้สูงขึ้น** ในขณะเดียวกันต้องเร่งเตรียมสังคมให้พร้อมรับการมี**ประชากรวัยสูงอายุ**มากขึ้น ซึ่งมีประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ การบริการทางสังคมรวมถึงการจัดระบบ

การคุ้มครองทางสังคมให้เพียงพอและมีรูปแบบที่เหมาะสม การสร้างหลักประกันทางสังคม โดยเฉพาะเรื่องการออมเพื่อการดำรงชีวิตหลังเกษียณอายุ

2) **การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว**ส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อระบบเศรษฐกิจ และสังคมไทย เพราะเป็นโอกาสในการพัฒนาคุณภาพคนและอาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของคนกลุ่มต่างๆ มากขึ้น โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เข้ามาเกี่ยวพันกับวิถีชีวิตและกระบวนการผลิตของคนไทยมากขึ้น ทั้งการพัฒนาพันธุ์พืชและสัตว์ การแปรรูปอาหาร การผลิตยารักษาโรคและการพัฒนาทางด้านการแพทย์ รวมถึงผลกระทบต่อวิถีชีวิตสังคมไทย โดยเฉพาะพฤติกรรมการเล่นแบบวัฒนธรรมตะวันตก การบริโภคนิยม และการดำรงชีวิตที่ไม่เหมาะสมและนำไปสู่พฤติกรรมการดำรงชีวิตที่เบี่ยงเบนได้

3) **การเคลื่อนย้ายคนอย่างเสรี** กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง และแพร่กระจายโดยไร้ข้อจำกัด และเชื่อมโยงถึงกันทั่วโลกมากขึ้น โดยในเชิงบวกเป็นในการดึงดูดบุคลากรที่มีคุณภาพหรือมีความเชี่ยวชาญเข้ามาในประเทศ ก่อให้เกิดการถ่ายทอดวิทยาการ เทคโนโลยี นวัตกรรม และองค์ความรู้ใหม่ๆ ให้กับคนไทย รวมทั้งเป็นการสร้างโอกาสให้กับแรงงานไทยไปทำงานในต่างประเทศเพิ่มขึ้น ตลอดจนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนผลักดันให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาประเทศในอนาคต

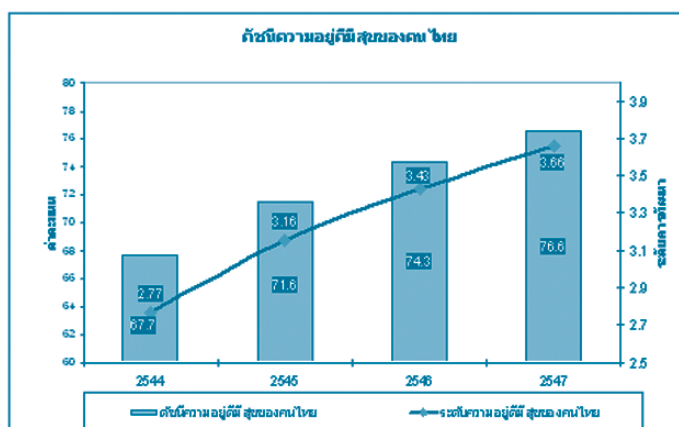
การเคลื่อนย้ายคนโดยเสรีได้สร้างผลกระทบในเชิงลบหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหา การค้ามนุษย์ ปัญหาความมั่นคงและการก่อการร้าย ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและการค้ายา เสพติด การแพร่กระจายของโรค และปัญหาด้านวัฒนธรรม ค่านิยม และบริโภคนิยม การพัฒนาคน และสังคมไทย จึงต้องมุ่งเชิงรุกควบคู่กับการแก้ไขปัญหาที่สั่งสมมานาน เพื่อให้การพัฒนาก้าวหน้า และพร้อมเผชิญกับสถานะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อนำไปสู่เป้าประสงค์ **“คนไทยเป็นคนดี มีคุณภาพ มีความสุข อยู่ในสังคมที่เอื้ออาทร สันติและเป็นธรรม”** ต่อไป

การจัดทำรายงานความอยู่ดีมีสุขของคนไทย

สศช. ได้พัฒนาดัชนีความอยู่ดีมีสุขขึ้นเพื่อวัดผลกระทบการพัฒนาที่มีต่อคน ทั้งการ มีสุขภาพอนามัยที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจการมีความรู้มีงานทำที่ทั่วถึงมีรายได้พอเพียงต่อการดำรงชีพ มีครอบครัวที่อบอุ่น อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี และอยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ โดย ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยในระยะ 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและ สูงกว่าในช่วงปลายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 โดยดัชนีความอยู่ดีมีสุขได้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 67.7 ในปี 2544 มาอยู่ที่ร้อยละ 71.6 ในปี 2545 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 74.3 และ 76.6 ในปี 2546 และ 2547 ตามลำดับ

แม้ว่าในปี 2547ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจไทย จะเริ่มชะลอตัวลง แต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความอยู่ดีมี สุขของคนไทยลดลงตามไปด้วย เนื่องจากอัตราการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไทยในปี 2547 ยังอยู่ใน เกณฑ์ค่อนข้างสูง ประกอบกับการดำเนินนโยบาย เศรษฐกิจรากหญ้า ที่มุ่งสร้างงาน เพิ่มรายได้และลด รายจ่ายของประชาชน รวมทั้งการพัฒนาด้านสังคม อย่างต่อเนื่องได้มีส่วนให้ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยในปี 2547 ยังคงอยู่ในระดับที่ดีมีค่าเท่ากับ 3.66 เป็นผล จากสถานการณ์การทำงานที่เพิ่มขึ้นจนเข้าสู่ระดับการ จ้างงานเต็มที่ ขณะที่ความรุนแรงของปัญหาความยากจนได้ลดลงจนบรรลุตามเป้าหมายของแผน พัฒนาฯ ฉบับที่ 9 และการกระจายรายได้โดยรวมก็ปรับตัวดีขึ้น

ผลการจัดทำรายงานความอยู่ดีมีสุขของคนไทยดังกล่าวข้างต้นได้มีการนำเสนอไว้ใน เอกสารรายงานการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ : 3 ปี ของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เสนอต่อสาธารณชนในของการประชุมประจำปี 2548 ของ สศช. เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 รวมทั้งรายงานต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบด้วยแล้วเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2548

การดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการความรู้ในองค์กร

โดยได้จัดตั้งคณะทำงานพัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management Working Group : KM) เพื่อดำเนินการกำหนดกรอบการพัฒนาและผลักดันการพัฒนากระบวนการจัดการองค์ความรู้ ของสำนักงานฯ และคณะทำงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development Working Group : HRD) เพื่อกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาบุคลากรและความก้าวหน้าในสายอาชีพ (Career Path) ขององค์กร โดยในระยะปี 2547-2548 ที่ผ่านมา ทั้งสองคณะทำงานดังกล่าวได้มีการประสาน ร่วมมือกันในการทำงาน โดยมีผลจากการดำเนินการที่สำคัญ คือ

(1) **การนำร่องสร้างกระบวนการบริหารจัดการความรู้ใน สศช.** โดยว่าจ้างวิทยาลัย ศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นที่ปรึกษาในโครงการ ผลผลิตได้ที่รับจากโครงการ ประกอบด้วย กรอบความรู้ของ สศช. (Knowledge Framework) โดยที่ปรึกษา ได้ดำเนินการนำร่อง ในเรื่องการพัฒนาตัวชี้วัดเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDI) สำหรับการจัดเก็บความรู้ กระบวนการ พัฒนาวิศวกรความรู้ (Knowledge Engineer) และการเผยแพร่ความรู้ด้าน KM ให้กับผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ในสำนักงานฯ

(2) **โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนการสร้างเส้นทางความก้าวหน้าสายอาชีพ (Career Path) และแผนพัฒนาบุคลากร 3 ปี** โดยได้ว่าจ้างบริษัท แอดคูเรียวัน เป็นที่ปรึกษา และคณะทำงานได้ทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับที่ปรึกษา ซึ่งการศึกษานี้มีการกำหนดความสามารถหลัก (Core Competency) และความสามารถเฉพาะงาน (Functional Competency) ขององค์กร รวมทั้งแนวทางการประเมินความสามารถของบุคลากร และแนวทางการพัฒนาบุคลากรตามสาย อาชีพ เพื่อให้บุคลากรมีความสามารถ (Competency) สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร

(3) **แผนฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ** โดยคณะทำงานฯ ได้ดำเนินการร่วมกับ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ (ศูนย์ IT) ของสำนักงานฯ ในการจัดฝึกอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ให้แก่เจ้าหน้าที่ทุกระดับ เพื่อเป็นการเตรียมการรองรับการพัฒนา ระบบ KM ในอนาคต

(4) **แผนพัฒนาศักยภาพบุคลากร สศช.** สำนักงานฯ ได้มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะหลักด้านการบริหารจัดการและสมรรถนะเฉพาะด้านให้แก่บุคลากร สศช.

ผลจากการดำเนินงานในปี 2547 ทำให้ในปี 2548 สศช. ได้รับรางวัลชมเชยอันดับ 1 ด้าน การพัฒนาระบบจัดการความรู้ในองค์กร จากการประเมินผลการรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ 2547 ซึ่งประเมินโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) และ TRIS

การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้

สศช. มีภารกิจในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนสังคมไทยให้ก้าวสู่เศรษฐกิจที่มีสมรรถนะสูง สมดุล และเอื้อต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตคนไทย ทั้งในมิติความเข้มแข็งและความยั่งยืนควบคู่กันเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจในภาคการผลิตที่สำคัญได้แก่ 1) ภาคการเกษตรเพื่อเพิ่มผลิตภาพและมูลค่าผลผลิตการเกษตร 2) ภาคอุตสาหกรรม โดยอาศัยเครือข่ายวิสาหกิจเป็นเครื่องมือ ใช้กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งยกระดับความสามารถวิสาหกิจทุกกลุ่ม โดยมุ่งเน้นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน 3) ภาคบริการ การท่องเที่ยวและการค้า โดยยึดหลักการสร้างมูลค่าเพิ่ม คำนึงถึงเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ภายใต้การบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจดังกล่าว ดำเนินไปบนฐานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมที่เข้มแข็ง การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ จะต้องรักษาวินัยและเสถียรภาพทางการเงินและการคลัง สร้างตลาดเงินและตลาดทุนให้มีความเข้มแข็ง รวมทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลและการวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจและสังคม โดยจัดตั้งศูนย์ Economic Intelligence เพื่อสนับสนุนการวางแผนและการดำเนินยุทธศาสตร์ และการตัดสินใจของรัฐบาล

ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ สศช. ได้ดำเนินแผนงาน/โครงการในปิงบประมาณ 2548 ที่สำคัญในด้านการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนการผลักดันยุทธศาสตร์และแผน การติดตามประเมินผล การจัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัด และการบริหารจัดการองค์ความรู้ที่สำคัญหลายประการ ซึ่งได้นำไปสู่การกำหนดนโยบายให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

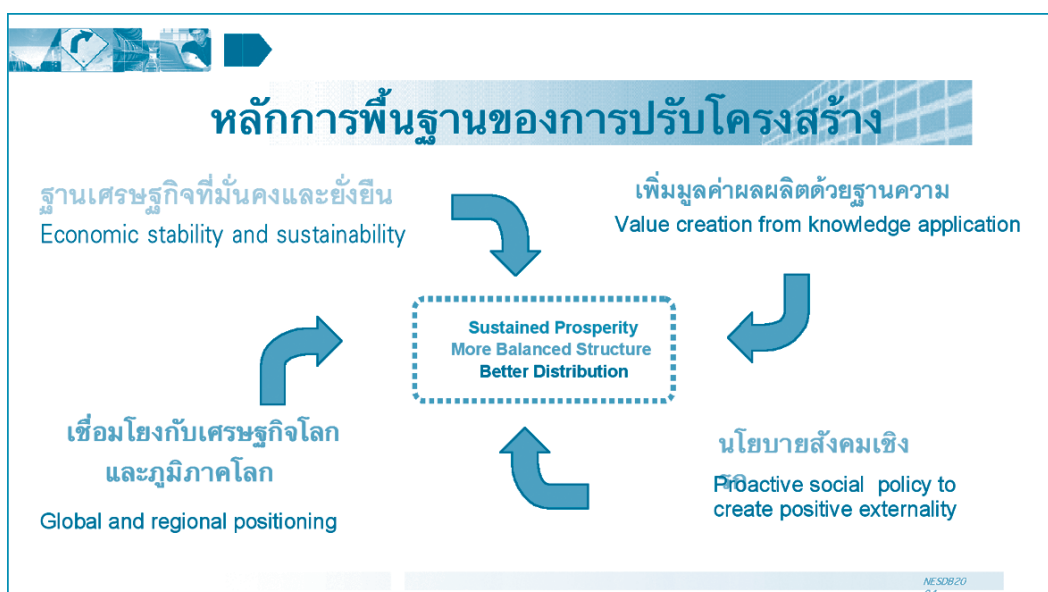
การจัดทำรอบยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระย: 4 ปี (พ.ศ. 2548-2551)

สศช. ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวม เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำรายละเอียดและเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านต่างๆ อย่างสอดคล้องและสมดุล โดยคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะที่ผ่านมา และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของ 5 บริบทการพัฒนา ทั้งภายในและภายนอกที่จะมีผลต่อการพัฒนาและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต ได้แก่ บริบทด้านความเชื่อมโยงของเศรษฐกิจและการเงินโลก ด้านเทคโนโลยี ด้านสังคมและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และด้านพฤติกรรมผู้บริโภค

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เศรษฐกิจไทยจะต้องปรับตัวให้สามารถเผชิญกับสภาวะแวดล้อมใหม่และความผันผวนอันเนื่องมาจากกระแสโลกาภิวัตน์ โดยมีเป้าหมายให้เกิดการพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน มีความสมดุล และกระจายผลประโยชน์ให้กับประชาชนระดับฐานรากได้ดีขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจจึงต้องอยู่บนหลักการพื้นฐาน 4 ประการได้แก่ (1) ฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน (2) เพิ่มมูลค่าผลผลิตด้วยฐานความรู้ (3) นโยบายสังคมเชิงรุก และ (4) เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค

กรอบยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม ดังกล่าว ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์เพิ่มมูลค่าภาคการเกษตรและการจัดการ 2) ยุทธศาสตร์เพิ่มมูลค่าภาคอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศ 3) ยุทธศาสตร์การขยายฐานภาคบริการ 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมเชิงรุก 5) ยุทธศาสตร์ความมั่นคงและการต่างประเทศ และ 6) ยุทธศาสตร์การปรับปรุงประสิทธิภาพภาครัฐ

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2548 รับทราบและเห็นชอบตามที่ สศช. เสนอซึ่งกรอบยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าวได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำนโยบายรัฐบาล และแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2548-2551)

การจัดทำรายงานสภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2548 – 2551)

สศช. มีภารกิจตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ในการรายงานสภาวะเศรษฐกิจและสังคมและจัดเตรียมแผนบริหารราชการแผ่นดินเสนอรัฐบาลชุดใหม่หลังการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อช่วงต้นปี 2548 โดย ได้มีการนำกรอบยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 4 ปี (พ.ศ.2548 – 2551) ที่ สศช. ได้จัดทำและเสนอต่อคณะรัฐมนตรีไปก่อนหน้าแล้ว มาเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดนโยบายในเรื่องการจัดความยากจน การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การต่างประเทศ และเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

หลังจากนั้น สศช. ได้รับมอบหมายให้เป็นหนึ่งในหน่วยงานหลักในการจัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2548-2551) ซึ่งแสดงถึงแนวทางการดำเนินงานของคณะรัฐมนตรีในช่วงระยะเวลา 4 ปี ตามกรอบนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา และสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ซึ่งแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ใช้สำหรับการอ้างอิงหรือเป็นแม่บทในการถ่ายทอดกลยุทธ์หลักลงไปในระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือมิติการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ปกติ (Functional – based Approach) ในระดับกลุ่มจังหวัดหรือจังหวัด หรือมิติพื้นที่ (Area – based Approach) รวมถึงกลไกการทำงานข้ามหน่วยงาน และพื้นที่ หรือมิติตามระเบียบวาระงานพิเศษ (Agenda – based Approach) ในรูปแบบของการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี อันจะทำให้การบริหารราชการแผ่นดินและการจัดสรรทรัพยากรเกิดความสอดคล้องบูรณาการ และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

แผนการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าว ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ 9 ประเด็น ได้แก่ 1) การจัดความยากจน 2) การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ 3) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ 4) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5) การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ 6) การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7) การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม 8) การรักษาความมั่นคงของรัฐ และ 9) การรองรับการเปลี่ยนแปลงและพลวัตโลก

การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554)

สศช. มีภารกิจหลักรับผิดชอบในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้เป็นกรอบกำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์และนโยบายการพัฒนาประเทศ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2547 เห็นชอบให้ สศช. ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 โดยให้เป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคมได้มีส่วนร่วมระดมความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง และให้เริ่มดำเนินงานเตรียมการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ตั้งแต่ปลายปี 2547 เป็นต้นมา โดยมีกระบวนการดำเนินงานและสาระสำคัญของแผน ดังนี้

(3.1) กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ

1) **ขั้นกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ** โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในสังคมตั้งแต่ระดับชุมชน ระดับภาค และระดับประเทศ ได้ร่วมกันประเมินสถานการณ์ทุนของประเทศ รวมทั้งกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนา ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนาทั้งภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนวางแผนทางการเสริมสร้างทุนที่มีอยู่ในประเทศ และวางบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาต่างๆ อย่างเหมาะสม โดยดำเนินการระหว่างเดือนมกราคม 2548 ถึงเดือนเมษายน 2549

2) **ขั้นยกร่างรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10** โดยระดมความคิดเห็นร่วมกับภาคีการพัฒนาต่างๆ เพื่อบูรณาการความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 และกำหนดบทบาทของภาคีการพัฒนาในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ไปสู่การปฏิบัติ จากนั้นจะประมวลเรียบเรียงเป็น **“ร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554)”** เสนอต่อสาธารณชนเพื่อระดมความคิดเห็นระดับประเทศ ในการประชุมประจำปี 2549 ของสำนักงานฯ ในเดือนมิถุนายน 2549

3) **ขั้นอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10** โดยปรับปรุงร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน สอดคล้องกับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมทั้งนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อน

ดำเนินการนำกรอบบังคับผูกมัดแล้ว ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ประกาศใช้เป็นแผนพัฒนาประเทศตั้งแต่เดือนตุลาคม 2549 เป็นต้นไป

(3.2) **สาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10** ผลการระดมความเห็นจากเวทีต่างๆ ได้นำไปสู่การกำหนดแนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สรุปได้ดังนี้

1) หลักการจัดทำ

1.1) **แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10** เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่วางทิศทางการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในระยะ 10-15 ปีข้างหน้า พร้อมทั้งให้ความสำคัญต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญสูงให้เกิดผลทางปฏิบัติในระยะ 5 ปีของแผน

1.2) ยังคงอัญเชิญ **“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** มาเป็นหลักปฏิบัติในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง และยึดกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี **“คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา”** ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

1.3) ยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนจากทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งในการร่วมคิด ร่วมวางแผนและร่วมพัฒนาตามบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละภาคี รวมทั้งเป็นเครือข่ายร่วมผลักดันการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา และร่วมติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

2) กรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

2.1) **จุดมุ่งหมาย** การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 จะมุ่งพัฒนาสู่ **“สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน (Green and Happiness Society)”** โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของการพัฒนาให้เกิดขึ้นในทุกมิติ ทั้งมิติทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย และเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนตลอดไป

2.2) **แนวคิดการพัฒนาประเทศ** แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ยังคงอัญเชิญ **“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** มาเป็นปรัชญาการปฏิบัติในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง อยู่บนพื้นฐานความสมดุลพอดีและความพอประมาณอย่างมีเหตุผล และยึดกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี **“คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา”** ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

3) **ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10** ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและซับซ้อนมากขึ้น ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับตัวให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และยั่งยืน มุ่งเน้นการพัฒนาที่ยึดมั่นในทางสายกลาง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ควบคู่ไปกับสร้างความรู้และคุณธรรม โดยหันกลับมาให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของทุนประเทศที่มีสะสมอยู่มากมายเพื่อให้สามารถเป็นเสมือนเสาเข็มหลักของการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปได้อย่างสมดุลและยั่งยืนดังนี้

3.1) **ทุนทางเศรษฐกิจ** หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นในรูปของสินทรัพย์ทั้งที่มีตัวตนและที่ไม่สามารถจับต้องได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถใช้ในการสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ และเป็นเครื่องมือแสดงสิทธิเรียกร้องและภาระผูกพันระหว่างภาคเศรษฐกิจหรือบุคคล ทั้งยังเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตของประชาชนทุกระดับ

ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ได้กำหนดเป้าประสงค์ ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจไทยสู่ระบบเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ มีคุณภาพ และมีการกระจายผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรม โดยมีแนวทางการเสริมสร้างทุนทางเศรษฐกิจที่สำคัญคือการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพและเอื้อต่อการปรับโครงสร้างการผลิตและกระจายผล

ประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิตและ การเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศให้สูงขึ้น การบริหารองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ การส่งเสริมการออมและเพิ่มทางเลือกในการระดมทุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการ และการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและการพัฒนา พลังงานทางเลือก

3.2) ทูทางสังคม หมายถึง การรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำ บนฐานของความไว ้เนื้อเชื่อใจ สายใยความผูกพันและวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคม โดยผ่านระบบความสัมพันธ์ในองค์ ประกอบหลัก ได้แก่ คน สถาบัน วัฒนธรรม และองค์ความรู้ ซึ่งจะเกิดเป็นพลังในชุมชนและสังคม เป็นสินทรัพย์สำคัญของสังคมไทยที่เกิดจากการสั่งสม ปรับเปลี่ยนต่อยอด พัฒนาและสร้างขึ้นใหม่ อยู่ตลอดเวลา ขณะเดียวกันอาจลดน้อยลง หรือหมดสิ้นไปหากการรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำ สลายลง

ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ได้กำหนดเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาสังคมไทยให้ เป็นสังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน บนฐานของความพอเพียง เป็นธรรม และเป็นไทย โดยมีแนวทาง การเสริมสร้างทุนทางสังคม ที่สำคัญคือ การสร้างภูมิคุ้มกันให้คนไทยและสังคมไทยพร้อมเผชิญ การเปลี่ยนแปลงและเสริมสร้างให้คนเป็นทุนทางสังคม การจัดการองค์ความรู้ทุกระดับสำหรับคน ไทยได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องพร้อมก้าวสู่สังคมฐานความรู้ การใช้ประโยชน์จากฐานวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาที่หลากหลายในการพัฒนาภาคการผลิต และการใช้ทุนทางสังคมในการเตรียมความ พร้อมสังคมไทยสู่สังคมผู้สูงอายุ

3.3) ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นตาม ธรรมชาติ ทั้งที่ใช้แล้วหมดไปหรือมีปริมาณไม่หมดสิ้น อันให้ประโยชน์โดยตรงในรูปของปัจจัยการ ผลิตสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ซึ่งได้แก่ น้ำ อากาศ แสงอาทิตย์ ดิน ป่าไม้ ความหลากหลายทางชีวภาพ และสินแร่ เป็นต้น และการให้ประโยชน์ทางอ้อมในรูปของ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิต รวมทั้งการดำเนินชีวิตอย่างเป็น ปกติสุขของมนุษย์ ซึ่งได้แก่ คุณภาพอากาศ คุณภาพน้ำ ปริมาณของเสียที่เหลือจากการผลิตและ บริโภคที่จะไม่กระทบต่อคุณภาพชีวิต รวมตลอดทั้งสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นและควรค่าแก่ ความภาคภูมิใจไปจนถึงชนรุ่นต่อไป เช่น ศิลปกรรม โบราณสถาน เป็นต้น

ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ได้กำหนดเป้าประสงค์ที่มุ่งบริหารจัดการให้ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคงความอุดมสมบูรณ์ เป็นรากฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ และเป็นฐานการดำรงวิถีชีวิตของคนไทยให้มีความสุขได้อย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญคือ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานความหลากหลายทางชีวภาพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสร้างความมั่นคงและปกป้องฐานทรัพยากรของประเทศ การปรับแบบแผนการผลิตและพฤติกรรมบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต

4) บทบาทภาคีการพัฒนา

ในการเสริมสร้างทุนของการพัฒนาประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และสื่อมวลชน ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

แผนปฏิบัติการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมหลักของประเทศ

นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) จัดทำแผนพัฒนากำลังคน (Skill Mapping) ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศในระยะ 5 ปีข้างหน้า เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตามนโยบายของรัฐบาล

สศช. ได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และสถาบันเฉพาะทางจัดทำ “ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมหลักของประเทศ” ขึ้น โดยประกอบด้วย 2 ส่วน คือ (1) แนวโน้มความต้องการและกำลังการผลิตแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (ทักษะและความรู้) ของภาคอุตสาหกรรมหลัก 12 สาขา และ (2) ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ในการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม รวมถึงทิศทางการเติบโตของภาคเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ซึ่งคณะกรรมการ กพข. และคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบยุทธศาสตร์ดังกล่าวพร้อมทั้งมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงแรงงานเป็นเจ้าภาพจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมหลักของประเทศร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

ทั้งนี้ มีกลุ่มอุตสาหกรรมที่แสดงความพร้อมในการจัดทำแผนปฏิบัติการในระยะแรกก่อน 6 อุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์ อาหาร ปิโตรเคมี สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ท่องเที่ยว และซอฟต์แวร์ โดยเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2548 ได้มีพิธีร่วมลงนามในข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ของ 4 หน่วยงานที่จะร่วมกันดำเนินโครงการนำร่องการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและปิโตรเคมีระดับช่างเทคนิค ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย และ สศช. โดยมีบริษัทเอกชนเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 32 บริษัท

สศช. ได้ประสานกับกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเร่งจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมกับสถาบันเฉพาะทางซึ่งเป็นแกนหลักของอุตสาหกรรมนำร่องทั้ง 6 กลุ่ม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการกำลังคนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมหลักซึ่งมีเลขาธิการ สอศ. เป็นประธาน และมีคณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการฯ ของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม โดยกลุ่มปิโตรเคมีและกลุ่มอาหารดำเนินการแล้วเสร็จ และจะนำเสนอคณะกรรมการจัดทำแผนฯ ในเดือนมกราคม 2549 เพื่อพิจารณาร่างแผนปฏิบัติการฯ และนำเสนอคณะกรรมการ กพข. ต่อไป

กรอบแนวทางโครงสร้างด้านการเกษตร

สศช. ได้จัดทำกรอบแนวทางโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (กลุ่มเกษตรและกลุ่มแปรรูป) โดยการวิเคราะห์คัดเลือกตัวสินค้าเกษตรเพื่อจัดกลุ่มตามศักยภาพ และได้เสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการและแผนการลงทุน ตามกรอบยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม ปี 2548-2551 ซึ่งมีปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการปรับโครงสร้างด้านการเกษตร ให้สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะดำเนินการจัดทำรายละเอียดเส้นทางพัฒนา (Road Map) รายสินค้า รวมทั้งแผนปฏิบัติการและแผนการลงทุนต่อไป

นอกจากนี้คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2548 มอบหมายให้ สศช.หารือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมพืชกัญชงให้เป็นพืชเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ซึ่ง สศช. ได้ร่วมกับมูลนิธิโครงการหลวง สำนักพัฒนาเกษตรที่สูง และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ดำเนินโครงการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการปลูกพืชกัญชง เพื่อให้ได้พันธุ์ที่ไม่มีสารเสพติดหรือมีในระดับต่ำ และให้ได้ข้อสรุปในการพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนาพืชกัญชงต่อไป

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศ

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2547 เห็นชอบยุทธศาสตร์การยกระดับโลจิสติกส์ไทยตามที่ สศช. เสนอ และให้ส่วนราชการต่างๆ ไปจัดทำรายละเอียดเส้นทางพัฒนา (Road Map) ที่เกี่ยวข้องส่งให้ สศช. ประมวลเพื่อจัดทำเป็นแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อมา ในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาในระหว่างวันที่ 23-25 มีนาคม 2548 รัฐบาลกำหนดให้การพัฒนา ระบบโลจิสติกส์เป็นยุทธศาสตร์สำคัญในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548-2551 โดยมอบหมายให้ สศช. เป็นเจ้าภาพหลัก ในยุทธศาสตร์ที่ 3 การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ให้สมดุลและแข่งขันได้ ส่วน (จ) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

ดังนั้น สศช. จึงได้ดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญ ได้แก่

(1) โครงการพัฒนาฐานข้อมูลภาพรวมต้นทุนโลจิสติกส์ เพื่อใช้เป็นเครื่องชี้วัดประกอบการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์และมาตรการการพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศในภาพรวม และสามารถเปรียบเทียบกับประเทศที่มีประสิทธิภาพและมีตัวอย่างที่ดี (Best Practice)

(2) การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศไทย สศช. ได้ยก ร่างแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของไทย พ.ศ. 2548-2551 และจัดทำรายละเอียดเส้นทางพัฒนา โดยกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของไทยให้ก้าวไปสู่ระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐานสากล (World Class Logistics) เพื่อสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางธุรกิจและการค้าของภูมิภาคอินโดจีน โดยมีเป้าประสงค์หลัก 3 ประการ คือ การลดต้นทุนการทำการธุรกิจ (Cost Efficiency) การเพิ่มความเชื่อถือได้และความปลอดภัยของการนำส่งสินค้า/บริการ (Reliability and Security) และการเพิ่มความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Responsiveness) ร่างแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ได้ผ่านกระบวนการร่วมศึกษาการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และวิชาการทั้งในและต่างประเทศแล้ว ในขั้นต่อไป สศช. จะนำเสนอคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีต่อไป

(3) การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาโลจิสติกส์ สศช. ได้ทำหน้าที่ประสานและผลักดันกิจกรรมและโครงการสำคัญต่างๆ ดังนี้

1) มาตรการจัดการโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์เพื่อลดการนำเข้าพลังงาน สศช. ได้นำเสนอมาตรการเร่งด่วน ซึ่งประกอบด้วย มาตรการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่ง (Modal Shift) และการปรับเปลี่ยนรูปแบบพลังงาน (Fuel Shift) ต่อรัฐบาลเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2548 ซึ่งต่อมา ได้ถูกบรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในช่วง 6 เดือนหลังของปี 2548

2) โครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกปากบารา ร่วมกับกระทรวงคมนาคม ผลักดันให้โครงการดังกล่าวได้รับการสนับสนุนงบประมาณ

3) โครงการการสำรวจการเคลื่อนย้ายสินค้า ระยะที่ 1 สศช. ร่วมกับ สำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อทำการออกแบบแนวทางการดำเนินงานสำรวจและจัดทำระบบข้อมูลการเคลื่อนย้ายสินค้าทั่วประเทศ

4) โครงการพัฒนาระบบเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลภาครัฐและภาคการขนส่งเพื่อการนำเข้า การส่งออกและโลจิสติกส์ สศช. ร่วมกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผลักดันให้โครงการดังกล่าวได้รับการจัดสรรงบประมาณปี 2549 วงเงิน 263.75 ล้านบาท

5) โครงการพัฒนากำลังคนด้านโลจิสติกส์ สศช. ประสานการดำเนินโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โครงการเตรียมกำลังคนด้านโลจิสติกส์ด้วยการจัดสรรทุนรัฐบาลเพื่อไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ โดย สำนักงาน กพ. โครงการพัฒนาศักยภาพแรงงาน สาขาธุรกิจขนส่งและการค้าระหว่างประเทศ โดย กรมพัฒนาฝีมือแรงงานกระทรวงแรงงาน และโครงการจัดทำหลักสูตรการอบรมด้านโลจิสติกส์ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ โดย สถาบันการศึกษาและสมาพันธ์โลจิสติกส์ไทย

6) โครงการจัดตั้งศูนย์เบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวตามแนวชายแดน (One Stop Service: OSS) สศช. ประสานกับกรมศุลกากร และกระทรวงพาณิชย์ ผลักดันให้เกิดการจัดตั้ง OSS ที่ด่านชายแดน 6 แห่ง ประกอบด้วย ด่านแม่สาย ด่านแม่สอด ด่านอรัญประเทศ ด่านมุกดาหาร ด่านสะเดา และด่านเชียงแสน

7) การผลักดันการบังคับใช้กฎหมายเพื่อสนับสนุนธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สศช. ร่วมกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ NECTEC ผลักดันการออกกฎหมายลูกภายใต้ พรบ.ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 เช่น ร่างพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 32 ว่าด้วยการกำกับธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และมาตรา 35 ว่าด้วยการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ

การผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์ความรู้และระบบนวัตกรรม

การยกระดับความสามารถทางนวัตกรรม (Innovative Nation with Wisdom and Learning Base) เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเทคโนโลยีและนวัตกรรมจะมีการยกระดับได้นั้น นอกจากจะต้องมีรากฐานมาจากการสร้างองค์ความรู้ที่เข้มแข็งแล้ว ยังต้องมีการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ตลอดจนภาครัฐและเอกชนต้องประสานความร่วมมือกันเพื่อให้องค์ความรู้เกิดการถ่ายทอดจากภาคการศึกษาไปสู่ภาคการผลิตและบริการ

สศช. ได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำการศึกษาเพื่อวางกรอบยุทธศาสตร์การผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ในเชิงพาณิชย์เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนานวัตกรรมสู่การยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยได้จัดทำแนวทางการผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนา

องค์ความรู้และระบบนวัตกรรม ซึ่งประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ (1) การปรับโครงสร้างระบบวิจัย (2) การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา (3) การยกระดับคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ (4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนวัตกรรม และ (5) การสร้างสังคมที่เอื้อ ต่อนวัตกรรม

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้พิจารณา เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2548 โดยให้ความเห็นชอบและมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า แนวทางการผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์ความรู้และระบบนวัตกรรม ควรให้ความสำคัญกับการสร้างนวัตกรรม และควรพิจารณาให้อุปสงค์และ อุปทานการสร้างนวัตกรรมของประเทศมีความเหมาะสมสอดคล้องกัน รวมทั้งจะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างภาวะแวดล้อมที่ช่วยสนับสนุนให้คนไทยใฝ่หาความรู้และ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งนี้ เห็นควรให้กระทรวงศึกษาธิการและ สศช. เข้ามามีส่วนใน การผลักดันแนวทางการพัฒนาระบบนวัตกรรมฯ ร่วมกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมต่อไปด้วย

การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคเอกชน

รัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ได้มีนโยบายที่จะ เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเอกชนในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟื้นฟู และการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง (Real Sector) คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2545 ให้ สศช. รับไปดำเนินการจัดให้มีการประชุมระหว่าง นายกรัฐมนตรีกับภาคเอกชนขึ้น ซึ่งในช่วงปี 2545 – 2547 ได้มีการประชุมอย่างต่อเนื่องในส่วนกลาง ซึ่งผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุมในช่วงที่ผ่านมา ได้มีความก้าวหน้าของการดำเนินงานที่ สนับสนุนสร้างเศรษฐกิจส่วนรวมให้มีเสถียรภาพและมั่นคงรองรับการแข่งขันโลก การสร้าง ความเข้มแข็งอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการแข่งขัน (Strategic Niche) การปรับโครงสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานสนับสนุนการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ การสนับสนุนระบบ โลจิสติกส์เพื่อขับเคลื่อนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการพัฒนาปัจจัยแวดล้อม ให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้

อนึ่ง ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2548 เป็นต้นมา รัฐบาลได้ริเริ่มให้มีการประชุมคณะรัฐมนตรี อย่างเป็นทางการนอกสถานที่ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีได้แก้ไขปัญหาและสนับสนุนการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมในระดับพื้นที่ได้อย่างใกล้ชิด โดยได้เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนในภูมิภาคเข้าร่วม ประชุม “นายกรัฐมนตรีกับภาคเอกชน” ก่อนการประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อปรึกษาหารือและ แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล ซึ่ง เชื่อมโยงกับบทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในภูมิภาค อันเป็นการให้ภาคเอกชนได้ มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาคอย่างใกล้ชิดอีกด้วย ทั้งนี้ ได้มีการประชุมมา อย่างต่อเนื่อง เริ่มจากจังหวัดพะเยา จันทบุรี และพังงา ตามลำดับ โดยได้มีการพิจารณาข้อเสนอ ของภาคเอกชนในประเด็นการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในการประกอบธุรกิจทั้งในด้านการพัฒนา ภาคเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว พลังงาน ระบบโลจิสติกส์ แรงงาน โครงสร้าง พื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก การฟื้นฟูผลกระทบจากสึนามิ และความร่วมมือกับประเทศ เพื่อนบ้าน ซึ่งข้อคิดเห็นของภาคเอกชนนับได้ว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการขับเคลื่อนระบบ เศรษฐกิจของประเทศในระดับภูมิภาค ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรายงาน ผลความก้าวหน้าการดำเนินงานให้คณะรัฐมนตรีทราบทุกๆ 6 เดือน

การขับเคลื่อนการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ

รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ให้การพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster Development) เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ในการสนับสนุนการเชื่อมโยงธุรกิจในลักษณะของห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) โดยมีสถาบันเฉพาะทางและสถาบันการศึกษาทำหน้าที่สนับสนุนด้านงานวิจัยพัฒนา มีการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับวิสาหกิจเอกชนบนพื้นฐานของภูมิปัญญา (Knowledge-based Economy)

สศช. จึงได้ดำเนินโครงการจัดทำแผนที่เครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster Mapping) เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของภาคการผลิตและบริการทั่วประเทศ โดยกำหนดนโยบายการพัฒนาและมาตรการส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจตามระดับ 4 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) เครือข่ายวิสาหกิจที่มีความเข้มแข็งและมีโอกาสทางการตลาดสูง 2) เครือข่ายวิสาหกิจที่มีการรวมตัวกันพอสมควร แต่ผู้ประกอบการไม่มีแนวทางที่ชัดเจนและไม่มีกลยุทธ์ 3) เครือข่ายวิสาหกิจที่ยังไม่มีการรวมตัวกัน ผู้ประกอบการขาดแรงจูงใจ ขาดการสนับสนุน มีโอกาสทางการตลาดน้อย และ 4) เครือข่ายวิสาหกิจที่ยังไม่มีการรวมตัวกัน แต่มีผู้ประกอบการบางรายที่สามารถพัฒนาตนเองและทำตลาดได้ในระดับหนึ่ง โดยมีการรวมกันไม่น้อยกว่า 60 เครือข่าย และจะคัดเลือกเครือข่ายวิสาหกิจที่มีศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันสูง 20 เครือข่าย เพื่อใช้ผลักดันการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยผลการศึกษาดังกล่าวจะนำเสนอคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) พิจารณาต่อไป

การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้มีการดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลอย่างจริงจัง โดยมีการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาอาหารฮาลาล ซึ่งประกอบด้วย 3 แผนหลัก ได้แก่ แผนพัฒนาการตลาด แผนพัฒนาการผลิตและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล และแผนปรับปรุงกลไกการรับรองมาตรฐานฮาลาล ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติวงเงินงบประมาณรวม 3,317.80 ล้านบาท ในระยะเวลาดำเนินการ 10 ปี (พ.ศ. 2545-2554) มีคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล ทำหน้าที่กำกับนโยบายและการดำเนินงาน และ สศช. เป็นฝ่ายเลขานุการฯ ในปัจจุบันได้มีการผลักดันระบบการรับรองมาตรฐานอาหารฮาลาล เป็นผลสำเร็จแล้วคือ สถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาลของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย และสถาบันวิทยาศาสตร์อาหารฮาลาลของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การติดตามมาตรการเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2548

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2548 เห็นชอบให้ดำเนินการมาตรการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในช่วง 6 เดือนหลังของปี 2548 และประธานที่ปรึกษาฯ นโยบายของนายกรัฐมนตรี (นายพันศักดิ์ วิญญรัตน์) มอบหมายให้ สศช. จัดทำกำหนดการเร่งรัดการดำเนินงานตามมาตรการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินการติดตามมาตรการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในช่วง 6 เดือนหลังของปี 2548 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการทบทวนให้เหมาะสมกับสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง

ต่อมา คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2548 อนุมัติมาตรการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในช่วง 6 เดือนหลังของปี 2548 และแต่งตั้งคณะกรรมการมาตรการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ มีองค์ประกอบกรรมการฯ 19 ท่าน และเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2548 ได้มีการปรับ

เปลี่ยนชื่อคณะกรรมการฯ จาก “คณะกรรมการมาตรการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในช่วง 6 เดือนหลังของปี 2548” เป็น “**คณะกรรมการติดตามมาตรการเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2548**” รวมทั้งมีการเพิ่มเติมองค์ประกอบกรรมการฯ อีก 3 ท่าน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 22 ท่าน

มาตรการเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2548 แบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม 27 มาตรการ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 : มาตรการสร้างเสถียรภาพของราคาน้ำมัน ประกอบด้วย มาตรการปรับราคาน้ำมันดีเซลให้สะท้อนต้นทุนราคาน้ำมันที่แท้จริง

กลุ่มที่ 2 : มาตรการเพิ่มรายได้เพื่อสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย มาตรการปรับเพิ่มฐานเงินเดือนข้าราชการขึ้นร้อยละ 5 มาตรการสนับสนุนให้ภาคเอกชนปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้เหมาะสมกับภาวะค่าครองชีพ มาตรการเพิ่มรายได้จากสินค้าเกษตร และมาตรการเร่งรัดการส่งเสริมการส่งออกในช่วงครึ่งปีหลัง

กลุ่มที่ 3 : มาตรการลดภาระรายจ่ายของภาคประชาชนและธุรกิจ ประกอบด้วย มาตรการดูแลราคาสินค้าอุปโภคบริโภคทั้งต้นทางและปลายทาง มาตรการดูแลระดับการเก็บสต็อกสินค้า

กลุ่มที่ 4 : มาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ ประกอบด้วย มาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ มาตรการให้ผู้รับเหมาสามารถเบิกจ่ายเงินตามวงเงินได้ มาตรการอนุญาตให้ภาคธุรกิจสามารถนำค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะและฝีมือแรงงานมาหักเป็นค่าใช้จ่ายก่อนชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล จาก 1.5 เท่า เป็น 2 เท่า มาตรการสร้างกิจกรรมใหม่ในระดับท้องถิ่น

กลุ่มที่ 5 : มาตรการสร้างความรู้ความเข้าใจ ประกอบด้วย มาตรการจัดระบบประชาสัมพันธ์และชี้แจงสาธารณะ

กลุ่มที่ 6 : มาตรการระยะปานกลางเพื่อเพิ่มรายได้ที่มั่นคงในอนาคต ประกอบด้วย มาตรการศึกษาแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ประชาชน

กลุ่มที่ 7 : มาตรการเพิ่มเติม ประกอบด้วย มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมภาคเอกชนจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพพิเศษ มาตรการขยายการให้เบี้ยยังชีพคนชราผู้ยากไร้ 300 บาท/คน/เดือน ให้ครบทุกคน มาตรการเร่งรัดงบประมาณ SML โดยให้หมู่บ้านละ 200,000 - 350,000 บาท มาตรการเพิ่มงบประมาณในการจัดทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพของ อสม. ทุกหมู่บ้านจาก 7,500 บาท เป็น 10,000 บาท มาตรการส่งเสริม OTOP มาตรการสนับสนุนการลดการนำเข้าพลังงาน โดยการเปลี่ยนรูปแบบการขนส่ง (Modal Shift) และการสนับสนุนการใช้ NGV มาตรการเร่งรัดการเริ่มดำเนินการทุนการศึกษา 1 อำเภอ 1 ทุน มาตรการเร่งรัดการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มาตรการเร่งรัดการขยายบริการโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค มาตรการเร่งเปิดสนามบินสุวรรณภูมิ มาตรการเร่งรัดโครงการที่อยู่อาศัย มาตรการเพิ่มงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวและให้งบในการจัดสมมนาของภาคราชการโดยเฉพาะพื้นที่ 3 จังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์สึนามิ และมาตรการส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มากขึ้น

ผลการเร่งรัดและผลักดันการดำเนินงานตามมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างหนัก มาตลอดระยะเวลาครึ่งหลังของปี 2548 มีส่วนช่วยสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ช่วยกระตุ้นการขยายตัวเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ในระดับหนึ่ง ตามที่คาดหวัง โดย**คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่**

27 ธันวาคม 2548 เห็นชอบภาพรวมการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และความคืบหน้าการดำเนินการตามมาตรการฯ ดังนี้

(1) **ภาพรวมการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ** ผลการดำเนินมาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพและสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2548 ได้มีส่วนช่วยสนับสนุน 1) กระตุ้นการส่งออก ให้มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 15,230 ล้านบาท 2) ประหยัดการนำเข้าน้ำมัน และมีการชะลอการนำเข้าทองคำและเหล็ก คิดเป็นมูลค่ารวม 33,500 ล้านบาท 3) เพิ่มรายได้แรงงานราชการและเกษตรกรทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอันเป็นผลจากมาตรการประมาณ 18,641 ล้านบาท และ 4) ช่วยลดแรงกดดันของภาวะเงินเฟ้อและรักษากำลังซื้อของประชาชนได้ประมาณ 35,371 ล้านบาท อันส่งผลให้มีเศรษฐกิจของประเทศไทยมีเสถียรภาพและขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2548 ซึ่งผลให้เศรษฐกิจไทยในช่วงไตรมาส 3 ขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.3

(2) **ความคืบหน้าการดำเนินการและติดตามผลของมาตรการเศรษฐกิจ ที่สำคัญ** โดยคณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามผลการประชุมของคณะกรรมการติดตามมาตรการเศรษฐกิจ เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2548 และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นคณะกรรมการไปศึกษาและปรับปรุงการดำเนินงานในขั้นตอนปกติต่อไป

การเร่งรัดการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

รัฐบาลได้กำหนดให้การพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเป็นวาระแห่งชาติ (National Agenda) และเห็นชอบให้มีการตั้งคณะกรรมการบริหารการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (กทภ.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2545 โดยให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการบริหารการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (สภก.) ขึ้น ภายใต้ สศช. โดยมีภารกิจหลักคือ เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ กทภ. ทำหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์แผนงาน โครงการ จัดทำข้อเสนอแนะและมาตรการด้านการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และเร่งรัดการก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิให้เป็นไปตามแผน ทั้งนี้ การเปิดสนามบินอย่างเป็นทางการกำหนดให้อยู่ในช่วงประมาณเดือนมิถุนายน 2549

(1) งานที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

ผลการดำเนินงานของ สภก. ที่ดำเนินการแล้วเสร็จ ได้แก่ งานก่อสร้างอาคารผู้โดยสาร การติดตั้งอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องช่วยเดินอากาศของสนามบินสุวรรณภูมิ ตลอดจนงานที่เอกชนร่วมทุนในกิจกรรมสนับสนุนต่างๆ ได้แก่ โครงการผลิตไฟฟ้าและน้ำเย็น การให้บริการคลังสินค้า ระบบเติมเชื้อเพลิงอากาศยาน คลังน้ำมันอากาศยาน ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2548 บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ได้จัดให้มีการทดสอบระบบเทคนิคของสนามบินสุวรรณภูมิ โดยมีเที่ยวบินของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) บินจากสนามบินดอนเมืองมาลงจอดที่สนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) และได้นำผลที่ได้จากการทดสอบดังกล่าวไปปรับปรุงระบบเทคนิคของสนามบินสุวรรณภูมิให้มีความสมบูรณ์ ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(2) งานที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ

สำหรับงานที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 21 ก.พ. 2549 อนุมัติโครงการก่อสร้างทางยกระดับด้านทิศใต้สนามบินเชื่อมทางพิเศษบูรพาวิถีของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย โดยรัฐบาลจะให้การอุดหนุน เงินลงทุน โครงการ และค่าควบคุมงานเป็นเงินรวม 2,277 ล้านบาท ดังนั้น บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) จึงได้เริ่มเตรียมความพร้อมในการเปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ตั้งแต่มิถุนายน 2548 โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจาก ICAO และท่าอากาศยาน

มวินิค พร้อมทั้งได้ทำการฝึกอบรมและจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานระบบต่างๆ ระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2549 โดยกำลังอยู่ในระหว่างการทดสอบระบบการตรวจรับผู้โดยสารและกระเป๋าสัมภาระ และระบบสายพานลำเลียงกระเป๋า

(3) การเพิ่มขีดความสามารถท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.) ได้ดำเนินโครงการลงทุนเพิ่มขีดความสามารถท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (แผน 5 ปี พ.ศ. 2549 – 2553) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถท่าอากาศยานสุวรรณภูมิให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศที่เพิ่มขึ้นในอนาคตได้ประมาณ 8 – 10 ปี ในมาตรฐานการบริการระดับที่ดี โดยสามารถรองรับผู้โดยสารเพิ่มขึ้นจาก 45 ล้านคนต่อปี เป็นไม่น้อยกว่า 55 -60 ล้านคนต่อปี ประกอบด้วย 1) อาคารเทียบเครื่องบินรองหลังที่ 1 (Satellite Building 1) 2) งานผิวทางวิ่งเส้นที่ 3 (ด้านตะวันตกของสนามบิน) และผิวลานจอดเครื่องบิน (Airfield Pavement for Third Runway & Apron) 3) งาน Automated People Mover ระหว่างอาคารเทียบเครื่องบินหลักกับอาคารรองและงานขนส่งกระเป๋าระหว่างทั้งสองอาคาร 4) งานต่อขยายอุโมงค์ด้านทิศใต้ (South Tunnel Extension) เตรียมไว้สำหรับอนาคต และ 5) งานระบบสาธารณูปการ (Utilities)

(4) การส่งเสริมให้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเป็นศูนย์กลางการบินในภูมิภาค

โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ซึ่งให้ข้อมูลที่แม่นยำ รวดเร็ว และใช้งานง่ายมาสนับสนุน เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดสบายในการเดินทาง ทั้ง e-Check-in เพื่อสำรองที่นั่ง ตรวจสอบที่นั่งและลงทะเบียน e-Information เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านการบินและการเดินทาง และ e-Navigation เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารต่างๆ ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่และคอมพิวเตอร์แบบพกพา บริการแปลภาษา ระบบแผนที่นำทาง และข้อมูลการท่องเที่ยวในประเทศ จะทำให้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเป็นท่าอากาศยานที่ทันสมัยที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ทั้งนี้ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายการเป็นศูนย์กลางการบินในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระยะ 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2547 ให้ สศช.การดำเนินงาน และการรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เป็นประจำทุกปี ซึ่งในปี 2548 สศช. ได้ดำเนินการติดตามประเมินผลการพัฒนาในระยะ 3 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 โดยให้ความสำคัญกับการติดตามผลการดำเนินงานใน 3 เรื่อง ดังนี้

(1) ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ประกอบด้วย

1) ผลที่เกิดขึ้นตามเป้าหมายหลักของแผนฯ

1.1) เศรษฐกิจไทยขยายตัวสูงกว่าเป้าหมายและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอยู่ในกรอบที่ตั้งไว้ ในช่วง 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เศรษฐกิจไทยปรับตัวดีขึ้นมากด้วยอัตราเฉลี่ยร้อยละ 6.1 ต่อปีสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ 9 เฉลี่ยร้อยละ 4-5 ต่อปี

1.2) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศดีขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากยังมีข้อจำกัดในด้านโครงสร้างพื้นฐานและประสิทธิภาพของภาครัฐ โดยผลการจัดอันดับของสถาบันนานาชาติเพื่อพัฒนาการจัดการหรือ IMD ในปี 2547 ได้จัดให้ไทยอยู่ในอันดับที่ 29 ดีขึ้นจากอันดับที่ 30 ในปี 2546 และอันดับที่ 31 ในปี 2545 ซึ่งเป็นผลมาจากภาคการผลิตมีการปรับตัวดีขึ้น แต่ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะด้านศักยภาพคน ด้านการวิจัยและพัฒนา และประสิทธิภาพภาครัฐ ยังเป็นข้อจำกัดของการพัฒนา

1.3) การแก้ไขปัญหาความยากจนสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายของแผนพัฒนา

ฉบับที่ 9 โดยจำนวนคนยากจนลดลงเป็นลำดับจนเหลือเพียง 7.5 ล้านคน หรือร้อยละ 12 ของประชากรทั้งหมดในปี 2547 ทั้งนี้เป็นผลจากการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงกว่าเป้าหมายและผลจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาความยากจนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

1.4) การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยบรรลุเป้าหมาย โดย

คนไทยสามารถเข้าถึงหลักประกันสุขภาพในทุกรูปแบบเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 96 ของประชากร สามารถขยายการศึกษาสู่ประชาชนทุกกลุ่มเพิ่มสูงขึ้น แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของคนไทยยังไม่ดีนัก สำหรับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมมีความก้าวหน้ามากขึ้น โดยระบบประกันสังคมให้ความคุ้มครองประชาชนได้กว่า 7 ล้านคน

1.5) การพัฒนาที่ยั่งยืนให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องกับการดำเนินงานอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มดีขึ้น แต่การดำเนินงานส่วนใหญ่ยังมีความล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้ในแผน

1.6) การบริหารจัดการที่ดีของสังคมไทยดีขึ้น โดยภาคีต่างๆ ได้มีส่วนร่วมผลักดันและส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในทุกภาคส่วน ส่งผลให้ภาพลักษณ์การบริหารจัดการที่ดีของประเทศไทยดีขึ้นในช่วงปี 2544-2547 อย่างไรก็ตามในส่วนของปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันยังต้องให้ความสำคัญในการตรวจสอบให้มากขึ้น

2) ผลกระทบของการพัฒนา

2.1) เศรษฐกิจไทยมีความเข้มแข็งมากขึ้น จากการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพและมีภูมิคุ้มกันอยู่ในเกณฑ์ดี โดยความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจได้เปลี่ยนระดับเป็นระดับดีในช่วง 3 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราสูงและมีเสถียรภาพ รวมทั้งมีภูมิคุ้มกันอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ในปี 2547 ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจได้มีทิศทางที่จะลดลงในด้านการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ

2.2) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 จากการที่เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจจากหมึกของรัฐ ที่มุ่งสร้างงาน เพิ่มรายได้ และลดรายจ่าย ส่งผลให้คนมีงานทำมากขึ้น ครวเรือนมีรายได้เพิ่มสูงขึ้น การกระจายรายได้โดยรวมปรับตัวดีขึ้น ปัญหาความยากจนได้ลดลง คนไทยมีระดับความรู้เพิ่มขึ้น และมีสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตดีขึ้น ทำให้ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยยังคงอยู่ในระดับดีอย่างต่อเนื่อง

2.3) การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทยในระยะ 3 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 มีทิศทางที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง โดยมีมติเศรษฐกิจมีผลสำเร็จในการพัฒนามากกว่ามติอื่น ขณะที่มติด้านสังคมมีผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น แต่ยังมีจุดอ่อนในด้านการพัฒนาศักยภาพและปรับตัวไปสู่สังคมการเรียนรู้ ส่วนมติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามยังต้องเฝ้าระวังมิให้การเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจที่สนองต่อสังคมจนเกินขีดความสามารถรับของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสะท้อนความไม่สมดุลของการพัฒนาที่จะนำไปสู่ความไม่ยั่งยืนได้ในอนาคต

(2) ผลการดำเนินงานภายใต้วาระแห่งชาติ 4 เรื่อง และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดีที่สำคัญ มีดังนี้

1) การเสริมสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดี การดำเนินงานที่สำคัญ อาทิ การ

ผลักดันและส่งเสริมการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีในทุกภาคส่วน โดยภาครัฐได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการเป็นกรอบการพัฒนาภาคราชการ มีการดำเนินการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

2) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ได้วางรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจที่มั่นคง โดยดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจแบบคู่ขนานที่ใช้ทั้งมาตรการด้านการเงินการคลัง และการลงทุน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ภาคการผลิตอุตสาหกรรมและบริการ พร้อมกับการยกระดับและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจฐานราก การเพิ่มบทบาทในเวทีระหว่างประเทศอย่างเข้มแข็งโดยเฉพาะการดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกับประเทศเพื่อนบ้าน

3) การแก้ไขปัญหาความยากจน มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ทั้งการเสริมสร้างโอกาสให้คนยากจนสามารถเข้าถึงบริการของรัฐได้อย่างทั่วถึง การพัฒนาโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคมเพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงในชีวิตให้แก่คนยากจน ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพให้คนจนสามารถก่อร่างสร้างตัวและพึ่งตนเองได้มากขึ้นโดยการดำเนินโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

4) การพัฒนาทุนทางสังคม ได้มีการขับเคลื่อนการพัฒนาทุนมนุษย์ โดยพัฒนาคุณภาพคนไทยทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ การส่งเสริมให้มีความทำ และการปรับระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ ในด้านการพัฒนาทุนทางสถาบัน มีการสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมบทบาทของสถาบันทางสังคมให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ การสนับสนุนการพัฒนาสถาบันทางศาสนา สำหรับการพัฒนาทุนทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรม มีการสรรหาครูภูมิปัญญาไทยทุกภูมิภาค และจัดตั้งเครือข่ายภูมิปัญญาชาติ

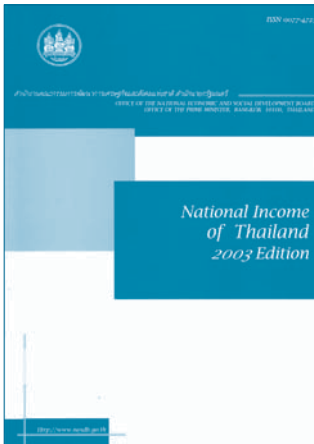
5) การพัฒนาที่ยั่งยืน ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการกระจายอำนาจการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง การอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ ดินและน้ำ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาหมอกพิษ การพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม การควบคุมการกำจัดของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนการรณรงค์การจัดการครัวเรือนและโรงเรียนเพื่อลดขยะชุมชน

(3) ผลการพัฒนาในระดับภาคในระยะ 3 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

ผลการพัฒนาในระยะ 3 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เศรษฐกิจในทุกภูมิภาคขยายตัวดีอย่างมีเสถียรภาพและต่อเนื่อง ปัญหาการว่างงานคลี่คลายลงมาก เช่นเดียวกับปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยในทุกภูมิภาคเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาระหว่างภูมิภาค ปัญหาสุขภาพอนามัย ภาวะการเจ็บป่วยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับปัญหาการดำรงชีวิตในครอบครัวและมีความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งปัญหาหมอกพิษ โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ในภูมิภาค ที่ยังมีปัญหาหมอกพิษด้านเสียงเกินเกณฑ์มาตรฐาน

คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในระยะ 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 แล้วเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2548

การจัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัด

สศช. ได้ดำเนินการด้านการจัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัด โดยได้จัดทำสถิติรายได้ประชาชาติของประเทศไทยฉบับ พ.ศ.2546 สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส (ไตรมาสที่ 3/2547-ไตรมาสที่ 2/2548) สถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด ปี พ.ศ.2546 และปี พ.ศ.2547 สถิติสต็อกทุนของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ.2547 สถิติบัญชีเศรษฐกิจเงินทุนของประเทศไทย ปี พ.ศ.2542-2546 ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2543 การดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงการจัดทำสถิติบัญชีประชาชาติและสนับสนุนงานตามนโยบายรัฐบาล การสำรวจระดับการเพิ่มผลผลิตและบรรยากาศการลงทุนในประเทศไทย การจัดทาระบบและเครือข่ายข้อมูลด้านการเกษตร และดัชนีชี้วัดความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

(1) สถิติรายได้ประชาชาติของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ. 2546

เป็นสถิติที่แสดงมูลค่ารวมของธุรกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในรอบ 1 ปี โดยมีการประมวลผลทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการผลิต (Production Approach) ด้านรายจ่าย (Expenditure Approach) และด้านรายได้ (Income Approach) เพื่อตรวจสอบสอดคล้องของภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งระบบ โดยด้านการผลิตและการใช้จ่ายมีการประมวลผลทั้งในราคาประจำปีและราคาคงที่ ณ ปีฐาน พ.ศ. 2531 ส่วนด้านรายได้มีการประมวลผลในราคาประจำปีเท่านั้น โดยผู้ใช้งานสามารถนำสถิติรายได้ประชาชาติไปใช้สำหรับการวิเคราะห์ระบบเศรษฐกิจในระดับมหภาคและนำไปสู่การกำหนดนโยบายได้อย่างถูกต้อง การประกาศเผยแพร่ข้อมูลรายได้ประชาชาติของประเทศไทยจะใช้เวลาประมาณ 11 เดือนหลังจากปีอ้างอิง (Reference Year) ทั้งในรูปเอกสารและเว็บไซต์ของสำนักงานฯ

(2) สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส

หลังจากประเทศไทยประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ในปี 2540 เป็นต้นมา ได้มีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่าสาเหตุหนึ่งคือ ประเทศไทยขาดข้อมูลเครื่องชี้วัดที่เป็นสัญญาณเตือนภัยระยะสั้น ทำให้ไม่สามารถเตรียมรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ จึงส่งผลเสียแก่ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ประเทศไทยจึงเริ่มเข้าร่วมเป็นสมาชิกในโครงการ Special Data Dissemination Standard (SDDS) ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) จึงได้เร่งพัฒนาการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญสองประการคือ **ประการแรก** ต้องการข้อมูลที่สามารถชี้ทิศทางการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวขึ้นลงหรือจุดวกกลับ (Turning Point) ของภาวะเศรษฐกิจได้ **ประการที่สอง** สามารถรายงานผลได้รวดเร็วทันต่อการใช้งานของทั้งภาครัฐและเอกชน โดยสามารถรายงานผลได้ภายใน 3 เดือนหลังไตรมาสอ้างอิง

สศช. สามารถจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส และเผยแพร่เป็นครั้งแรกเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2542 โดยคำนวณสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาสย้อนหลังตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2536 เป็นไตรมาสเริ่มแรก เป็นการประมวลผลเฉพาะด้านการผลิต (QGDPI) และด้านการใช้จ่าย (QGDE) โดยแสดงมูลค่าทั้งราคาประจำปี (Current Market Prices) และราคาคงที่ที่มีปี 2531 เป็นปีฐาน รวมทั้งค่าที่ปรับดัชนีฤดูกาล (Seasonally Adjusted) แล้ว

การเผยแพร่ข้อมูลฯ ดำเนินการผ่านสื่อหลายด้านคือ การแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน เอกสารและเว็บไซต์ของสำนักงานฯ อย่างเป็นทางการในวันจันทร์แรกของเดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายน และธันวาคม เป็นประจำทุกไตรมาส โดยมีการแจ้งกำหนดการล่วงหน้าให้ผู้ใช้งานและผู้สื่อข่าวทราบ ซึ่งสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเท่าเทียมกันซึ่งโดยปกติจะมีขึ้นพร้อมกันในเวลา 9.30 น ของวันดังกล่าว และเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ที่ <http://dsbb.imf.org/Applications/web/sddsctycatbaselist/?strcode=THA&strcat=NAG00>

ผลการจัดทำได้ผ่านการรับรองตามมาตรฐานของกองทุนการเงินระหว่างประเทศทั้งตาม

โครงการ Special Data Dissemination Standard และโครงการ Report on the Observance of Standards and Codes ซึ่งประเทศไทยได้รับการประเมินให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานระดับสูง สำนักงานฯ มีแผนการที่จะเร่งการจัดทำให้สามารถเผยแพร่ QGDP ภายใน 8 สัปดาห์หลังไตรมาสอ้างอิง

(3) สถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด (Gross Provincial Products :GPP) ประจำปี พ.ศ. 2546 และปี พ.ศ. 2547

เป็นข้อมูลสถิติด้านผลิตภัณฑ์ตามพื้นที่ในระดับภาคและระดับจังหวัด โดยข้อมูลที่เป็นทางการนั้นในปัจจุบันยังใช้วิธี Top Down คือ กระจายผลิตภัณฑ์รวมระดับประเทศให้เป็นระดับภาคและจังหวัด ซึ่งในแต่ละจังหวัดประกอบด้วยข้อมูลด้านการผลิต 16 สาขาการผลิต เพื่อให้สอดคล้องกับสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายปี (GDP) โดยอาศัยข้อมูลหลักจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัดมาใช้ในการประมวลผลทั้งทางตรงและทางอ้อม การเผยแพร่ข้อมูลเบื้องต้นของปี พ.ศ. 2547 สามารถเผยแพร่ได้ภายใน 6 เดือนหลังปีอ้างอิง ซึ่งเร็วขึ้นกว่าเดิมที่ใช้เวลา 2 ปี

(4) สถิติสต็อกทุนของประเทศไทยฉบับ พ.ศ. 2547

สถิติสต็อกทุนของประเทศไทย เป็นการแสดงมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่มีอยู่ทั้งหมด ณ ปีใดปีหนึ่ง (Stock) โดยมูลค่าดังกล่าวครอบคลุมทุนส่วนที่ได้ลงไปในอดีตตั้งแต่ปีเริ่มแรกของการใช้งาน รวมทั้งที่จัดหาเพิ่มเติมในปีต่อมา หักด้วยส่วนที่ถอนออกไปจากกระบวนการผลิตจนถึงปีสุดท้ายที่ต้องการวัดสต็อกทุน ซึ่งผู้ใช้นำไปใช้เป็นฐานข้อมูลเพื่อสร้างแบบจำลองวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ วิเคราะห์สมการการผลิต (Production Function) และวิเคราะห์ผลิตภาพการผลิต (Productivity) รวมทั้งสามารถนำไปวิเคราะห์แบบจำลองเพื่อการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในรูปแบบต่างๆ ได้ ปัจจุบันสำนักงานฯ สามารถรายงานสถิติสต็อกทุนของประเทศไทยฉบับ พ.ศ. 2547 เป็นรายงานฉบับที่ 3 ซึ่งลดระยะเวลาการจัดทำลงจากเดิมใช้เวลานาน 30 เดือนจากปีอ้างอิงเหลือ 13 เดือน

(5) สถิติบัญชีเศรษฐกิจเงินทุนของประเทศไทย พ.ศ. 2542 - 2546

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (Flow-of-Funds Accounts) เป็นหนึ่งในห้าบัญชีหลักในระบบบัญชีประชาชาติ ที่มีการประมวลผลตามมาตรฐานและกรอบแนวคิดของระบบบัญชีประชาชาติสากล (System of National Accounts) เป็นบัญชีที่นำเสนอภาพรวมของความสัมพันธ์ระหว่างการออมและการลงทุน กับกิจกรรมทางการเงินของภาคเศรษฐกิจต่างๆ โดยแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างภาคเศรษฐกิจที่มีเงินออมหรือจากการอุปโภคบริโภคและการลงทุน (Surplus Sector) ไปสู่ภาคเศรษฐกิจที่ขาดแคลนเงินทุน (Deficit sector) โดยผ่านเครื่องมือทางการเงินประเภทต่างๆ เช่น เงินสด เงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ภาครัฐ เงินกู้ ตัวเงิน หุนทุน หุนกู้ เป็นต้น ซึ่งผู้ใช้นำไปศึกษาพฤติกรรมและการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เกิดขึ้นระหว่างภาคเศรษฐกิจรวมทั้งใช้ในการวางแผนและติดตามภาวะเศรษฐกิจการเงินเพื่อกำหนดทิศทางของการออมและนโยบายการเงินให้สอดคล้องกัน

สศช. กำลังเร่งการจัดทำให้สามารถเผยแพร่ได้เร็วขึ้น โดยปัจจุบันได้ประกาศเผยแพร่สถิติบัญชีเศรษฐกิจเงินทุนของประเทศไทย พ.ศ. 2542 - 2546 ทางเว็บไซต์แล้ว

(6) ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย ปี 2543

การจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input – Output Table) จะจัดทำทุก 5 ปี เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ (Benchmark) ของกรอบกิจกรรมเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม การที่ไม่สามารถจัดทำได้ทุกปีเพราะต้องใช้งบประมาณในการสำรวจข้อมูลสูงมาก ทั้งนี้ การจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต เป็นตารางที่แสดงความสัมพันธ์ของการใช้ปัจจัยการผลิต (Input) ของแต่ละอุตสาหกรรมการผลิต และการกระจายผลผลิต (Distribution) ออกไปสู่สถาบันต่างๆ ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของไทยมีขนาด 180 x 180 สาขาการผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการวิเคราะห์วิจัยทางด้านต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย เช่น ในการสร้างแบบจำลองทางเศรษฐกิจ การคำนวณอัตราการแข่งขันภาวการณ์ค้าส่งออก เป็นน้ำหนักในการจัดทำดัชนีราคาผู้ผลิตและวิเคราะห์ผลกระทบของปัจจัยต่างๆ ต่อเศรษฐกิจ เป็นต้น โดยในปี 2548 สศช. ได้ประกาศเผยแพร่ข้อมูลตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทยปี 2543 ทางเว็บไซต์แล้ว

(7) การปรับปรุงการจัดทำสถิติบัญชีประชาชาติและสนับสนุนงานตามนโยบายรัฐบาล

สศช. ได้ดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงการจัดทำสถิติบัญชีประชาชาติให้มีความทันสมัยและครบถ้วนขึ้น และสนับสนุนงานตามนโยบายของรัฐบาลดังต่อไปนี้

7.1) โครงการสนับสนุนทางวิชาการและติดตามประเมินผลการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด ระยะที่ 2

การสนับสนุนทางวิชาการและติดตามประเมินผลการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Product: GPP) ระยะที่ 2 เป็นโครงการที่ สศช. ประยุทศาสตร์การจัดทำระบบข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมในระดับพื้นที่ให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของรัฐบาล หรือที่เรียกว่าการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ (CEO) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา

ระบบราชการ (ส.กพร.) ได้กำหนดตัวชี้วัดประสิทธิภาพการทำงานของการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ โดยมีตัวชี้วัด 33 รายการ ซึ่ง GPP เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดดังกล่าว ส.กพร.ได้กำหนดให้ทุกจังหวัดต้องจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดให้แล้วเสร็จภายในปี 2550 ดังนั้น สศช.ในฐานะหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่จัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดเดิม จึงให้การสนับสนุนทางวิชาการกับทุกจังหวัดเพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสามารถประมวลผลสถิติผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Products) ได้เอง เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในปี 2548 สศช.โดยสำนักบัญชีประชาชาติได้จัดสัมมนาระดับกลุ่มจังหวัดทั่วประเทศ 4 ครั้ง เพื่อชี้แจงแผนงาน กรอบแนวคิดและวิธีการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดและได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ไปให้ความรู้เชิงลึกแก่บุคลากรในระดับ

จังหวัด ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบจัดทำ GPP ของแต่ละจังหวัดในระดับปฏิบัติการในแต่ละสาขา ให้มีความรู้ความเข้าใจวิธีการคำนวณ GPP และนำวิธีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล และการประมวลผลที่ถูกต้องตามมาตรฐานสากล โดยเน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อให้บุคลากรของจังหวัดมีความรู้ความเข้าใจการจัดทำ GPP มากยิ่งขึ้น รวมทั้งการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับสภาพข้อมูลในสาขาการผลิตต่างๆ 16 สาขา ผลการดำเนินงานมีความก้าวหน้าในระดับที่น่าพอใจ และในบางจังหวัดสามารถดำเนินการได้เองบ้างแล้ว

7.2) โครงการศึกษาการเปลี่ยนปีฐานสถิติรายได้ประชาชาติของประเทศไทย ระยะที่ 1

เป็นโครงการเพื่อปรับปรุงการจัดทำสถิติรายได้ในมูลค่าที่แท้จริง (Real Term) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจในเชิงปริมาณ โดยปัจจุบัน ประเทศไทยใช้วิธีการคำนวณแบบปีฐานคงที่ (Fixed Base Year) ที่มีปี 2531 เป็นปีฐาน ซึ่งค่อนข้างล้าสมัย สศช. จึงดำเนินโครงการนี้เพื่อศึกษาแนวทางการจัดทำรายได้ประชาชาติ ณ ราคาคงที่ที่เหมาะสม เปรียบเทียบระหว่างการประมวลผลรายได้ประชาชาติราคาคงที่แบบ Fixed-Weighted Base Year กับแบบ Chained Volume Measures (CVM)

จากผลการศึกษาประกอบกับการจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ใช้ข้อมูลต่างๆ รวมทั้งคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้สนับสนุนและเห็นชอบให้ใช้วิธี CVM ทั้งนี้เพราะตระหนักดีว่า โครงสร้างราคาและประเภทของสินค้าในเศรษฐกิจปัจจุบันเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การคำนวณอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยใช้ระบบปีฐานคงที่อาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนจากผลของ Substitution Bias ทั้งนี้ สศช. จะดำเนินงานโครงการระยะที่ 2 ต่อในปีงบประมาณ 2549 และคาดว่าจะสามารถรายงานผลการปรับปรุงเบื้องต้นได้ในปี 2550

7.3) โครงการจัดทำตารางอุปสงค์อุปทาน ระยะที่ 2

การจัดทำตารางอุปสงค์และอุปทาน (Supply and Used Table) เป็นงานส่วนหนึ่งที่สนับสนุนงานการจัดทำสถิติรายได้ประชาชาติและการจัดทำตารางบัญชีการผลิตและผลผลิต (Input -Output Table) ของประเทศให้มีความทันสมัยและสอดคล้องมากขึ้น เนื่องจากการจัดทำตารางอุปสงค์และอุปทาน แสดงถึงการไหลเวียนของสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจ (Product Flow) อย่างเป็นระบบ โดยการบันทึกมูลค่าการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ ที่ผลิตขึ้นจากผู้ผลิตทั้งภายในประเทศและการนำเข้าว่าถูกนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใดบ้าง เช่น การนำไปใช้เป็นปัจจัยการผลิตขั้นกลาง (Intermediate Use) หรือการบริโภคขั้นสุดท้าย (Final Use) ทั้งจากผู้บริโภคภายในประเทศ และการส่งออก การจัดทำตารางอุปสงค์และอุปทานจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการตรวจสอบและขจัดปัญหาความคลาดเคลื่อนในการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ซึ่งปัจจุบันยังมีปัญหาเรื่องความไม่สมดุลระหว่างด้านการผลิตและด้านการใช้จ่าย จากผลการดำเนินงานดังกล่าว สศช. มีตารางอุปสงค์และอุปทานปี 2543 ที่มีขนาด 90 อุตสาหกรรม x 120 สินค้าและบริการ

(8) การสำรวจระดับการเพิ่มผลผลิตและบรรยากาศการลงทุนในประเทศไทย

สศช. ได้ว่าจ้างสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ โดยความร่วมมือทางด้านวิชาการจากธนาคารโลก ดำเนินการสำรวจข้อมูลการเพิ่มผลผลิตและบรรยากาศการลงทุนของประเทศไทย ปี 2547 เพื่อสร้าง “เครื่องมือวัดระดับการเพิ่มผลผลิตในระดับองค์กร” ที่มีมาตรฐานเชื่อถือได้ และวิเคราะห์เปรียบเทียบบรรยากาศการลงทุนของประเทศไทยกับต่างประเทศโดยเฉพาะคู่แข่งที่สำคัญ เช่น จีน อินเดีย และมาเลเซีย ที่มีการเก็บข้อมูลในลักษณะเดียวกัน สำหรับให้ภาคเอกชนใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสร้างฐานข้อมูลสำหรับหน่วยงานภาครัฐใช้ในการตัดสินใจเชิงนโยบาย และกำหนดมาตรการสนับสนุนการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม โดยการสำรวจครั้งนี้ครอบคลุมอุตสาหกรรมเป้าหมายทั้งสิ้น 10 สาขา โดยเป็นอุตสาหกรรมการผลิต 9 สาขา และ 1 ธุรกิจบริการ ได้แก่ อาหารแปรรูป สิ่งทอ เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน ยางและพลาสติก ผลิตภัณฑ์ไม้และเฟอร์นิเจอร์ เครื่องจักรกล

และอุปกรณ์ และธุรกิจบริการด้านเทคโนโลยีการสื่อสารสารสนเทศ รวมสถานประกอบการ ที่ทำการสำรวจทั้งสิ้น 1,255 สถานประกอบการ ซึ่งครึ่งหนึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล และ อีกครึ่งหนึ่งกระจายอยู่ใน 6 ภูมิภาคทั่วประเทศ

ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศการลงทุนของประเทศไทยจัดว่าอยู่ในระดับมาตรฐานสากล โดยบรรยากาศการลงทุนของประเทศไทยยังดีกว่าประเทศจีน อินเดีย บราซิล และประเทศเพื่อนบ้านโดยส่วนใหญ่ แต่ก็ยังคงด้อยกว่าประเทศมาเลเซีย และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะพบว่าบรรยากาศการลงทุนของประเทศไทยยังสามารถพัฒนาให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ได้ โดยการแก้ไขปัญหามี 3 เรื่อง ได้แก่ (1) การปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับของราชการที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน (2) การพัฒนาบุคลากรทักษะโดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีจำนวนเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพที่ดีขึ้น และ (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ให้อยู่ในระดับที่ดีกว่าประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งปรับปรุงศักยภาพด้านเทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งประเทศไทยยังสามารถพัฒนาได้อีกมาก และจะเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของกิจการได้สำหรับ

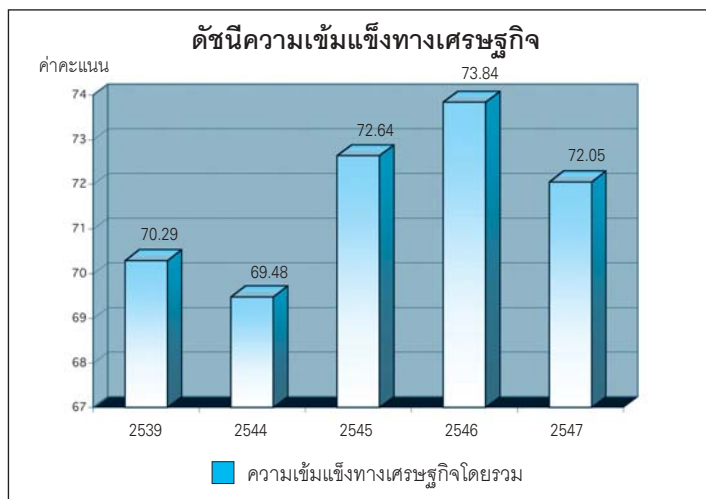
การเพิ่มผลผลิตนั้นพบว่า การเพิ่มผลผลิตโดยรวมของอุตสาหกรรมและบริการที่สำคัญมีค่าลดลง เนื่องจากไม่สามารถควบคุมค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เพิ่มมากขึ้น และประสิทธิภาพการบริหารลดลงทั้งด้านสินทรัพย์ การจัดเก็บสินค้าคงคลัง การบริหารสินเชื่อ ผลผลิตภาพแรงงานมีแนวโน้มลดลง ทั้งนี้ สศช. จะนำเสนอผลการศึกษาดังกล่าวต่อคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) พิจารณาต่อไป

(9) การจัดทำระบบและเครือข่ายข้อมูลด้านการเกษตร รวมทั้งจัดทำรายงานภาวะสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา กุ้ง ไข่

สศช. ได้จัดทำระบบและเครือข่ายข้อมูลด้านการเกษตร รวมทั้งจัดทำรายงานภาวะสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา กุ้ง ไข่ เพื่อให้เกิดกระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้กับส่วนงาน และติดตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สามารถเสนอแนะการแก้ไขปัญหาเชิงนโยบายได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม การจัดทำระบบข้อมูลดังกล่าวยังคงมีปัญหาในเรื่องความล่าช้าของข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ราคายางสังเคราะห์ เป็นต้น

(10) การจัดทำรายงานความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของไทย

สศช. ได้จัดทำดัชนีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจขึ้น เพื่อวัดความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก การเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และการกระจายผลประโยชน์ของการพัฒนาอย่างเป็นธรรม ซึ่งในปีงบประมาณ 2548 สศช. ได้จัดทำดัชนีดังกล่าว พร้อมทั้งรายงานสถานการณ์ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในระยะ 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เสนอต่อสาธารณชนในการประชุมประจำปี 2548 สรุปได้ว่า เศรษฐกิจไทยมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับปีสุดท้ายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ดัชนีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจโดยรวมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 69.48 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 72.64 และร้อยละ 73.84 ในปี 2545 และปี 2546 และเริ่มชะลอตัวลงเป็นร้อยละ 72.05 ในปี 2547 เนื่องจากความสามารถในการพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจได้ลดลง จากการขยายตัวของการนำเข้าวัตถุดิบ สินค้าทุนและพลังงาน อย่างไรก็ตาม การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์โลกดีขึ้น และมีภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ดี รวมทั้งมีการกระจายการพัฒนาที่เสมอภาคและเป็นธรรมมากขึ้น ทำให้สถานการณ์ของความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในปี 2547 ซึ่งเป็นปีที่ 3 ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ได้เปลี่ยนแปลงจากระดับที่ต้องปรับปรุงมาอยู่ในระดับดี (ระดับ 3)

การบริหารจัดการองค์ความรู้

ในด้านการบริหารจัดการองค์ความรู้ สศช. ได้ดำเนินการศึกษาเพื่อปรับปรุงนโยบายการแข่งขันของประเทศ การศึกษานโยบายตลาดสินค้าเกษตรและบทบาทของรัฐในการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร และการสร้างมูลค่าสินค้าโดยการพัฒนาแบบ Zero Wasted Industry โดยมีสาระสำคัญดังนี้

(1) การศึกษาเพื่อปรับปรุงนโยบายการแข่งขันของประเทศ

ผลการศึกษา “โครงการศึกษาการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย” ของ สศช. ได้บ่งชี้ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการแข่งขันของประเทศไทย 2 ประเด็นหลัก คือ (1) การบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้ายังมีปัญหา และ (2) การบิดเบือนและแทรกแซงกลไกตลาดของรัฐ สศช. จึงเห็นความจำเป็นที่ต้องทำการศึกษาเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการปรับปรุงนโยบายการแข่งขันของประเทศและกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในการแข่งขันที่เสรีและเป็นธรรม และได้ว่าจ้างสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ดำเนินโครงการปรับปรุงนโยบายการแข่งขันของประเทศ เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินนโยบายการแข่งขันของประเทศต่างๆ วิเคราะห์สถานการณ์การแข่งขันในภาคการผลิตและบริการของไทย การบังคับใช้กฎหมาย/กฎระเบียบ และการดำเนินมาตรการต่างๆ ของรัฐบาล ที่มีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ตลอดจนการดำเนินการของภาครัฐที่เป็นการแทรกแซงกลไกตลาดผ่านการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ประเมินผลกระทบของการจำกัดการแข่งขัน เพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงนโยบายการแข่งขันและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการของไทย

ทั้งนี้ ลักษณะธุรกิจที่ทำการศึกษา ได้แก่ ภาคการเกษตร (ธุรกิจ Contract Farming และมาตรการในการจัดสรรโควต้าสินค้าเกษตร) ภาคบริการ (ธุรกิจแฟรนไชส์ เช่น ธุรกิจร้านอาหาร ร้านค้าปลีก ธุรกิจขนส่ง และธุรกิจที่รัฐวิสาหกิจได้เปรียบในการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐ เช่น บริษัทการบินไทย และ บริษัทไทยเดินเรือทะเล ฯลฯ) ภาคการผลิต (อุตสาหกรรมหลัก และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยี หรือใช้ทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ เช่น ธุรกิจยา) ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวกำหนดแล้วเสร็จในเดือนธันวาคม 2548 และ สศช. จะนำเสนอผลการศึกษาต่อคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) เพื่อพิจารณาต่อไป

(2) โครงการศึกษานโยบายตลาดสินค้าเกษตรและบทบาทของรัฐในการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร

สศช. ได้ดำเนินโครงการศึกษานโยบายตลาดสินค้าเกษตรและบทบาทของรัฐในการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร เพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้จากการศึกษาวิจัยประเด็นเชิงนโยบายที่สำคัญรวมทั้งเรื่องที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาระบบตลาดซึ่งที่ผ่านมาภาครัฐมีนโยบายและมาตรการที่จะปรับปรุงระบบและโครงสร้างการตลาดสินค้าเกษตรภายในประเทศ ตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 จนกระทั่งแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 โดยกำหนดให้มีการพัฒนาตลาดทุกรูปแบบ รวมถึงการแทรกแซงตลาดเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวก่อให้เกิดภาระกับรัฐบาล และเป็นการบิดเบือนตลาดในที่สุด ดังนั้น เพื่อให้ตลาดในรูปแบบต่างๆ สามารถเข้ามามีส่วนในการเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรและพัฒนาการเกษตรได้อย่างยั่งยืน และลดภาระการใช้งบประมาณของรัฐ สศช. จึงได้ดำเนินโครงการศึกษาเพื่อหาแนวทางในการใช้ประโยชน์จากตลาดสินค้าเกษตรที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มากที่สุด ร่วมกับการหาแนวทางการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรที่เหมาะสมกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย และไม่เป็นการระบบประมาณของรัฐไปพร้อมๆ กัน

(3) โครงการศึกษาการสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรโดยการพัฒนาแบบ Zero Waste Industry

สศช. ได้ดำเนินโครงการศึกษาการสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรโดยการพัฒนาแบบ Zero Waste Industry เนื่องจากการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรให้สามารถแข่งขันได้ในระยะต่อไป จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบทางการเกษตรและใช้ประโยชน์จากทุกส่วน เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุน และนำไปสู่การลดต้นทุนการผลิต โดยสินค้าเกษตรที่ศึกษา ได้แก่ ข้าว ปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลังและอ้อย เพราะเป็นสินค้าหลักทางการเกษตรที่สำคัญของประเทศไทย และเพื่อให้มีการนำแนวคิด Zero Waste Industry ไปใช้และเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ ควรมีการศึกษาถึงโอกาสในการนำแนวคิดดังกล่าว ไปใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรที่มีโอกาสด้วย

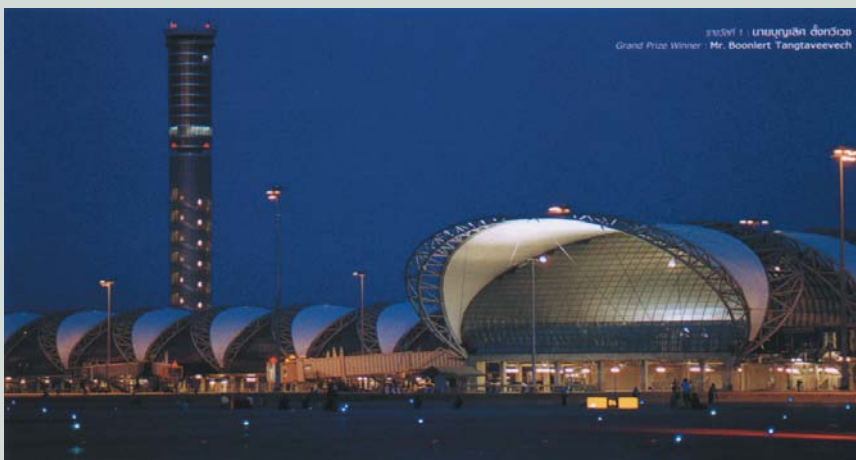

การศึกษาเพื่อกำหนดความเป็นเลิศของบางกลุ่มสินค้าภาคบริการในตลาดโลก

สศช. ร่วมกับศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ดำเนินโครงการศึกษาเพื่อกำหนดความเป็นเลิศของบางกลุ่มสินค้าภาคบริการในตลาดโลก เพื่อศึกษาสถานการณ์และแนวโน้มธุรกิจด้านบริการของประเทศ กำหนดยุทธศาสตร์และรายละเอียดเส้นทางพัฒนา (Road Map) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างความเป็นเลิศทั้งในระดับภูมิภาคและตลาดโลกได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าธุรกิจที่มีศักยภาพสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ธุรกิจการขนส่งทางอากาศ ธุรกิจบริการด้านการศึกษานานาชาติ และธุรกิจการจัดประชุมและแสดงสินค้านานาชาติและการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (MICE)

ทั้งนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นเลิศและแผนที่เส้นทางการพัฒนาของทั้ง 3 ธุรกิจ ประกอบด้วย 1) ธุรกิจบริการด้านการขนส่งทางอากาศ กลยุทธ์ที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและระบบการคมนาคมขนส่ง การพัฒนาบุคลากรด้านการขนส่งทางอากาศ การสร้างมาตรฐานการบริการและการตลาดเชิงรุก การเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และการพัฒนากฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานภาครัฐและการประสานความร่วมมือ 2) ธุรกิจบริการด้านการศึกษานานาชาติ กลยุทธ์ที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างตลาดใหม่และขยายตลาดเดิม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการศึกษา การพัฒนาบริการพื้นฐานที่จำเป็น การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการบริหารและการดำเนินงาน ของธุรกิจ การสร้างความเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ และการสร้างพันธมิตรกับสถาบัน/องค์กรระหว่างประเทศ และ 3) ธุรกิจการจัดประชุมและแสดงสินค้านานาชาติและการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (MICE) กลยุทธ์ที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการและดำเนินงาน การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการตลาดทั้งการจัดทำระบบฐานข้อมูลและการตลาดเชิงรุก

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นเลิศของทั้ง 3 ธุรกิจ เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม สศช. จะร่วมกับหน่วยงานกระทรวงเจ้าภาพจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Focus Group) ร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จประมาณกลางปี 2549

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สศช. มีภารกิจในการเสริมสร้างให้เกิดความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์กับการอนุรักษ์และทดแทนอย่างเหมาะสม เพื่อคืนความสมบูรณ์ให้กับธรรมชาติ มีฐานทรัพยากรเพื่อการผลิตและสร้างรายได้ให้กับประชาชนทั้งในรุ่นปัจจุบันและรุ่นต่อไปอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการคุ้มครองและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ พื้นฟูทรัพยากรดิน และใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำขาดแคลน น้ำท่วม และคุณภาพน้ำ รวมทั้งการควบคุมมลพิษ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยดำเนินการภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและชุมชนท้องถิ่น

การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นกระแสการพัฒนาที่มีบทบาทในประชาคมโลก ซึ่งได้ตระหนักถึงการพัฒนานาที่ไม่สมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกนำมาใช้ในการผลิตทางเศรษฐกิจและการอุปโภคบริโภคอย่างมากมาย เกินขีดจำกัดของสภาพธรรมชาติที่จะฟื้นฟูให้สมบูรณ์ดังเดิมได้โดยง่าย ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ต่อมา สมาชิกองค์การสหประชาชาติทั่วโลกได้ร่วมลงนามรับรองแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ซึ่งถือเป็นแผนแม่บทของโลกที่กระตุ้นให้ประเทศสมาชิกต้องดำเนินกลยุทธ์การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ให้การคุ้มครองฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อผลประโยชน์ของคนในรุ่นต่อไป โดยเปิดโอกาสให้กลุ่มต่างๆ ในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางที่สุด

ประเทศไทยได้นำเอาหลักการของแผนปฏิบัติการ 21 มาปรับใช้ในการวางแผนพัฒนาประเทศให้มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ผลของการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา ยังคงชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาประสบความสำเร็จเฉพาะด้านเศรษฐกิจ แต่เป็นการเติบโตบนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง ขณะที่ด้านสังคม คุณภาพชีวิตของ

ประชาชนอยู่ในระดับที่น่าพอใจขึ้น แต่ยังมีปัญหาด้านการปรับตัวบนสังคมฐานความรู้ เช่นเดียวกับด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ทันกับสภาพความเสื่อมโทรมที่เกิดขึ้น

ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สศช. ได้ดำเนินแผนงาน/โครงการในปีงบประมาณ 2548 ที่สำคัญในการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนการผลักดันยุทธศาสตร์และแผน การติดตามประเมินผล การจัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัด และการบริหารจัดการองค์ความรู้ ดังนี้

การปรับปรุงยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน สศช. ได้เสนอกรอบแนวคิดของเป้าประสงค์การพัฒนาที่ท้าทายซึ่งต้องมุ่งดำเนินการให้สำเร็จเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) การปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่สาขาการบริการมากขึ้น และ (2) การสนับสนุนให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทั้งนี้ ภายใต้กรอบแนวคิดทั้งสองเรื่องดังกล่าว ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญ และประเด็นที่ควรผลักดันต่อไป ดังนี้

(1.1) **การปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศสู่ภาคบริการที่สะอาด** มุ่งส่งเสริมใน 3 กลุ่มบริการ คือ 1) **ภาคการขนส่ง** อาทิ สนับสนุนการใช้รถยนต์ที่สะอาด ส่งเสริมการใช้พลังงานที่สะอาด เป็นต้น 2) **ภาคการศึกษา** อาทิ การบูรณาการสิ่งแวดล้อมศึกษาเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอนของระดับประถมและมัธยมศึกษา โดยปรับให้เข้ากับบริบทของท้องถิ่น และส่งเสริมการสอนด้านการผลิตและการบริการที่สะอาด (Clean Production) ในระดับอุดมศึกษา เป็นต้น 3) **ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม** อาทิ กำหนดขีดความสามารถในการรองรับการใช้ทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละพื้นที่ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแก่ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว เป็นต้น

(1.2) **การส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนที่สะอาด** ควรกำหนดนโยบายและมาตรการส่งเสริมการผลิตกระแสไฟฟ้าด้วยชีวมวล และผลักดันการใช้ให้กว้างขวาง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรเป็นน้ำมันชีวภาพ กำหนดแนวทางสนับสนุนกลไกราคาและต้นทุนการผลิตน้ำมันชีวภาพเพื่อเป็นพลังงานทดแทน โดยอยู่บนพื้นฐานของเป้าหมายการประหยัดเงินตราต่างประเทศและแข่งขันได้ มีความเป็นธรรมต่อภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกร สร้างความมั่นคงทั้งในด้านการผลิตและการใช้ในระยะยาว

(1.3) **การจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐสำหรับสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** สศช. ได้เสนอนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวของภาครัฐบรรจุในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

พ.ศ. 2548-2551 ซึ่งแผนดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีไปแล้วเมื่อเดือนเมษายน 2548 โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญคือ 1) คัดเลือกผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ให้รัฐจัดซื้อในบางกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่มีความพร้อมก่อน โดยกำหนดเป้าหมายและระยะเวลาในการเตรียมความพร้อม 2) ปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ 3) สร้างความรู้ความเข้าใจและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อสร้างแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง 4) ปรับปรุงระบบควบคุมและรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และ 5) สร้างมาตรการจูงใจแก่หน่วยงานและบุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับกลไกการจัดซื้อ

(1.4) การจัดทำบัญชีประชาชาติที่คำนึงถึงต้นทุนทางด้านสิ่งแวดล้อม (Green GDP)

โดยใช้กรอบแนวคิดหลักของ UN (Handbook of National Account : Integrated Environmental and Economic Accounting 2003) ซึ่งเป็นระบบบัญชีที่สามารถรวมข้อมูลด้านเศรษฐกิจและข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมไว้ด้วยกัน และได้กำหนดแนวทาง (Road Map) ในการจัดทำ Green GDP ไว้เป็นขั้นตอน เพื่อพิจารณานำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการจัดทำบัญชีประชาชาติต่อไป

ทั้งนี้ สศช. ได้นำเสนอกรอบแนวคิดและประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าวต่อคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2548 ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นชอบและเห็นควรให้จัดทำเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ และมาตรการที่ชัดเจนและเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

การผลักดันนโยบายจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ

สินค้าและบริการที่สะอาดในระยะต้นจะมีต้นทุนสูง เนื่องจากตลาดมีจำกัด รัฐจึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และผลักดันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ตลาดของผลิตภัณฑ์สีเขียวขับเคลื่อนไปได้ มีต้นทุนต่ำลง และนำไปสู่กระแสการตื่นตัวทางด้านการผลิตและบริการอย่างยั่งยืน สศช. จึงเสนอให้มีการผลักดันนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวของภาครัฐ โดยเสนอผ่านคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เมื่อเดือนกันยายน 2547 ซึ่งต่อมานโยบายดังกล่าวได้ถูกบรรจุในแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 - 2551 นอกจากนี้ สศช. ได้ขอความร่วมมือจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ให้สนับสนุนสถาบันสิ่งแวดล้อมไทยในการดำเนินโครงการวิจัยเพื่อพัฒนากลไกการส่งเสริมการจัดซื้อสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ โครงการดังกล่าวมีระยะเวลาระหว่างเดือนธันวาคม 2547 - กันยายน 2548

ประเด็นสำคัญที่ควรผลักดันในระยะต่อไป มีดังนี้ 1) คัดเลือกผลิตภัณฑ์และกำหนดเป้าหมายในการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจน 2) เร่งประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจ และเผยแพร่แนวทางการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐแก่หน่วยงานราชการและผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรม 3) จัดการฝึกอบรมและทำความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่จัดซื้อของหน่วยงานรัฐทั้งส่วนกลางและท้องถิ่น รวมทั้งผู้ผลิตภาคเอกชน 4) ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถรองรับการจัดซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้ 5) กำหนดให้มีมาตรการจูงใจแก่ผู้ผลิตโดยให้สิทธิประโยชน์กับผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในข่ายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากกว่าผลิตภัณฑ์ปกติ 6) พัฒนาและเตรียมความพร้อมแก่หน่วยงานและระบบการให้การรับรองผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานสากล 7) พัฒนาเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับผลิตภัณฑ์และบริการให้หลากหลายมากขึ้น 8) สนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการ

นำร่องเพื่อนำนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐสู่การปฏิบัติ และ 9) การติดตามและประเมินผลการจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำภาคตะวันออก

ในช่วงกลางปี 2548 เป็นต้นมา ได้เกิดวิกฤตการขาดแคลนน้ำในภาคตะวันออก โดยเฉพาะพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออกบริเวณจังหวัดชลบุรีและระยอง ซึ่งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ ดังนั้น คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2548 มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (นายพินิจ จารุสมบัติ) เป็นเจ้าภาพรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ และรองนายกรัฐมนตรีฯ ได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันจัดทำแผนการบริหารจัดการน้ำและแก้ไขวิกฤตน้ำในภาคตะวันออกอย่างเร่งด่วน โดยให้ สศช. เป็นผู้ประสานการจัดทำ และเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีต่อไป

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2548 เห็นชอบกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำภาคตะวันออก 4 ลุ่มน้ำ ตามที่ สศช.เสนอ และอนุมัติในหลักการงบประมาณเพื่อการลงทุนในโครงการเร่งด่วน 13 โครงการ/งาน วงเงิน 2,708.60 ล้านบาท รวมทั้งนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการลุ่มน้ำภาคตะวันออก เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2548 โดยมีท่าน รณม.พินิจฯ เป็นประธานคณะกรรมการฯ และ สศช.เป็นเลขานุการ คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลและติดตามการบริหารจัดการน้ำและการแก้ไขวิกฤตน้ำภาคตะวันออกให้เป็นไปอย่างบูรณาการ มีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการบริหารโครงการฯ ได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการ (สศช.) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดทำประมาณการความต้องการน้ำ (Demand) แต่ละประเภท และศักยภาพน้ำต้นทุน (Supply) ที่จะพัฒนาได้ในลุ่มน้ำภาคตะวันออก โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อความสมดุลของระบบนิเวศ เพื่อการตัดสินใจเลือกมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคตะวันออกและการจัดหาแหล่งความต้องการ เพื่อใช้ในการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกในระยะต่อไป

การจัดทำรายงานการติดตามประเมินผลการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

(1) ผลการประเมินการพัฒนา ปรากฏว่า การปฏิรูประบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ ยังต้องเร่งดำเนินการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องและถ่ายโอนอำนาจสู่ท้องถิ่นให้ได้ตามเป้าหมาย และการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติมีแนวโน้มดีขึ้น แต่ยังไม่บรรลุเป้าหมายในการเพิ่มพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ตลอดจนการลดปัญหาการพังทลายของดินและการฟื้นฟูป่าชุมชน การแก้ไขปัญหามลพิษมีความก้าวหน้ามากขึ้น แต่ยังจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

(2) ประเด็นเสนอแนะการดำเนินงานที่สำคัญในระยะต่อไป เพื่อให้การพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทไทยมีการขับเคลื่อนอย่างได้ผลในทางปฏิบัติ สอดคล้องกับ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งเป็นปรัชญาพื้นฐานในการพัฒนาที่ยั่งยืน การดำเนินงานในระยะต่อไป ควรให้ความ

สำคัญกับการดำเนินงาน ดังนี้ 1) การสร้างความสมดุลของการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน 2) การคุ้มครองและใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพหุภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชน ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง 4) ควบคุมมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง ก๊าซ กลิ่น และเสียง 5) ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาประเทศในมิติต่างๆ บนพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน

รายงานสรุปทางเลือกเชิงนโยบายพืช GMO

การดัดแปรพันธุกรรมหรือที่คุ้นเคยในชื่อ GMOs (Genetically Modified Organisms) เป็นการนำเทคโนโลยีมาดัดแปรพันธุกรรมสิ่งมีชีวิตไม่ว่าจะเป็นพืช สัตว์หรือจุลินทรีย์ เพื่อให้ได้คุณสมบัติของสิ่งมีชีวิตนั้นตามที่ต้องการ เทคโนโลยีนี้ได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว แต่ด้วยเหตุที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ทำให้ผู้บริโภคจำนวนมากไม่มั่นใจในด้านของความปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะยาว จากความไม่มั่นใจดังกล่าว ตลาดสินค้า GMOs จึงมีข้อจำกัดหรือมีเงื่อนไขที่กำหนดมากกว่าสินค้า non-GMOs โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นการค้าระหว่างประเทศ

ขณะนี้ สศช. เห็นว่าควรส่งเสริมการศึกษาวิจัยทางเทคโนโลยีชีวภาพอย่างจริงจังต่อไป และเตรียมความพร้อมทางด้านกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อเข้าเป็นภาคี Cartagena Protocol แต่ยังไม่เห็นด้วยที่จะส่งเสริมให้มีการปลูกพืช GMOs ที่ใช้เป็นอาหารเพื่อการค้าทั้งนี้เพราะ 1) ประเด็นความปลอดภัยต่อสุขภาพของมนุษย์ทั้งการบริโภคโดยตรงหรือโดยอ้อม 2) ประเด็นการส่งออกสินค้าเกษตร GMOs ที่ขณะนี้ประเทศที่นำเข้าสินค้าเกษตร หลายประเทศยังไม่ยอมรับเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศนำเข้ารายใหญ่อันดับสอง สหภาพยุโรปและญี่ปุ่น 3) ประเด็นการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ GMOs ที่ยังไม่ชัดเจน นอกเหนือจากประเด็นความไม่พร้อมในด้านบุคลากรของไทย และ 4) ประเด็นสิทธิบัตรที่พืช GMOs หลายชนิด ได้รับการจดสิทธิบัตรแล้ว ดังนั้น การปลูกพืชดังกล่าว จึงต้องเสียค่าสิทธิบัตร หรือถูกบังคับทางอ้อมให้ต้องซื้อเมล็ดพันธุ์จากผู้จดทะเบียนไว้

อย่างไรก็ตามมีความเป็นไปได้ที่จะส่งเสริมการปลูกพืชที่ไม่ใช่เป็นอาหารในเชิงพาณิชย์เช่น การปลูกไม้ยืนต้น GMOs เพื่อทำเฟอร์นิเจอร์หรือการปลูกพืชน้ำมัน แต่ทั้งนี้ต้องมีความพร้อมในด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ และความสามารถในการบริหารจัดการที่จะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพที่มีอยู่

การจัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัด

สศช. ได้จัดทำฐานข้อมูลและตัวชี้วัด โดยดำเนินโครงการจัดทำแนวทางการจัดทำบัญชีสิ่งแวดล้อมสำหรับประเทศไทย (Green GDP) และจัดทำดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย โดยมีสาระสำคัญดังนี้

(1) โครงการจัดทำแนวทางการจัดทำบัญชีสิ่งแวดล้อมสำหรับประเทศไทย (Green GDP)

สศช. ร่วมกับศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ดำเนินโครงการเตรียมการจัดทำบัญชีสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนสำหรับประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาระบบบัญชีประชาชาติที่คำนึงถึงต้นทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยได้ดำเนินการศึกษาระบบบัญชีประชาชาติที่ สศช. ใช้อยู่ใน

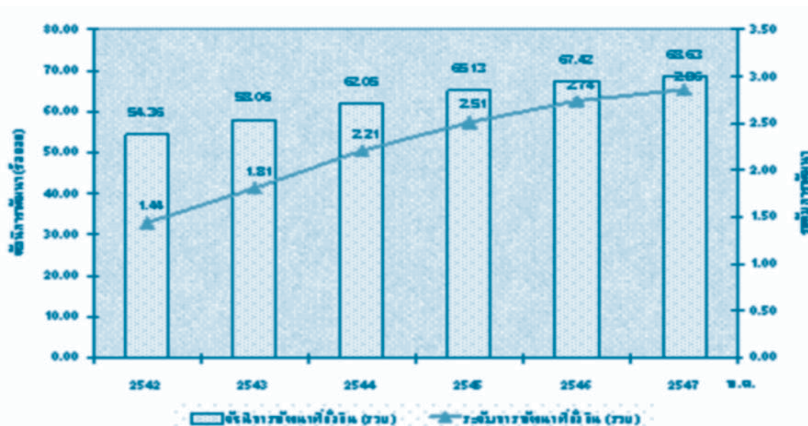
ปัจจุบัน และการจัดทำบัญชีสิ่งแวดล้อมในต่างประเทศ จากนั้นจึงเสนอเส้นทางพัฒนา (Road Map) การดำเนินการจัดทำบัญชีรายได้ประชาชาติที่คำนึงถึงต้นทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับประเทศไทย

ผลการศึกษาระบุว่า ให้ สศช. เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการจัดทำ พร้อมเสนอวิธีการ และขั้นตอนในการจัดทำบัญชีสิ่งแวดล้อมสำหรับประเทศไทย ที่เป็นบัญชีบริวาร (Satellite Accounts) ของบัญชีประชาชาติไว้ 5 ขั้นตอน ซึ่งการดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวทั้งหมด จนบรรลุถึงบัญชีสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์ตามแนวคิดขององค์การสหประชาชาติ (UN SEEA) นั้น จะใช้เวลาประมาณ 5 ปี อย่างไรก็ตามเนื่องจากบัญชีสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นบัญชีบริวารของบัญชีประชาชาติ ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องทำบัญชีสำหรับทุกทรัพยากรธรรมชาติ และผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั้งหมดพร้อมๆ กัน โดยในช่วงเริ่มแรก ควรพิจารณาเลือกประเภททรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมที่เป็นเรื่องที่น่าสนใจและเร่งด่วน (Critical Issue Approach) บางเรื่องก่อน เช่น พลังงาน น้ำ และป่าไม้ เป็นต้น

(2) การจัดทำรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย

สศช. ได้ดำเนินการจัดทำดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นการชี้วัดผลกระทบด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการประเมินด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม เพื่อให้สามารถประเมินผลการพัฒนาได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่า การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมมีความสมดุลกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยผลจากการประเมินสถานการณ์การพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้ดัชนีชุดดังกล่าว ปรากฏว่า การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาขาดความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลการพัฒนาในระยะ 7 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่แผนพัฒนา ฉบับที่ 8 จนกระทั่งถึง 3 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 พบว่า ภาพรวมดัชนีการพัฒนาที่ยั่งยืนมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยค่าของดัชนีเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 62.1 ในปี 2544 เป็น 65.1 67.4 และ 68.6 ในปี 2545 2546 และ 2547 ตามลำดับ ทั้งนี้ เป็นผลจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมมีแนวโน้มของการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาที่ยั่งยืนยังคงอยู่ในระดับ 2 ซึ่งต้องปรับปรุงเอาใจใส่ด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีระดับการพัฒนาต่ำมาโดยตลอด แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมยังมีผลกระทบต่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากสถานการณ์เช่นนี้ยังคงดำเนินต่อไปโดยไม่ได้รับการแก้ไขแล้ว จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในที่สุด

ดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน (2542-2547)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2548

การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกในปัจจุบัน สศช. มีภารกิจในเรื่องนโยบายการต่างประเทศของไทย โดยจะเป็นไปในลักษณะเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และรักษาผลประโยชน์ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านและกลุ่มอาเซียน การสร้างการยอมรับและความเชื่อมั่นของต่างประเทศต่อไทย และสร้างความสัมพันธ์ลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศและกลุ่มประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลก ตลอดจนยึดมั่นต่อพันธกรณีและข้อผูกพันต่างๆ ตามที่ได้ทำไว้ในเวทีระหว่างประเทศ การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปในลักษณะที่สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจภายในประเทศ และเพิ่มโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรและองค์ความรู้ในต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจไทย

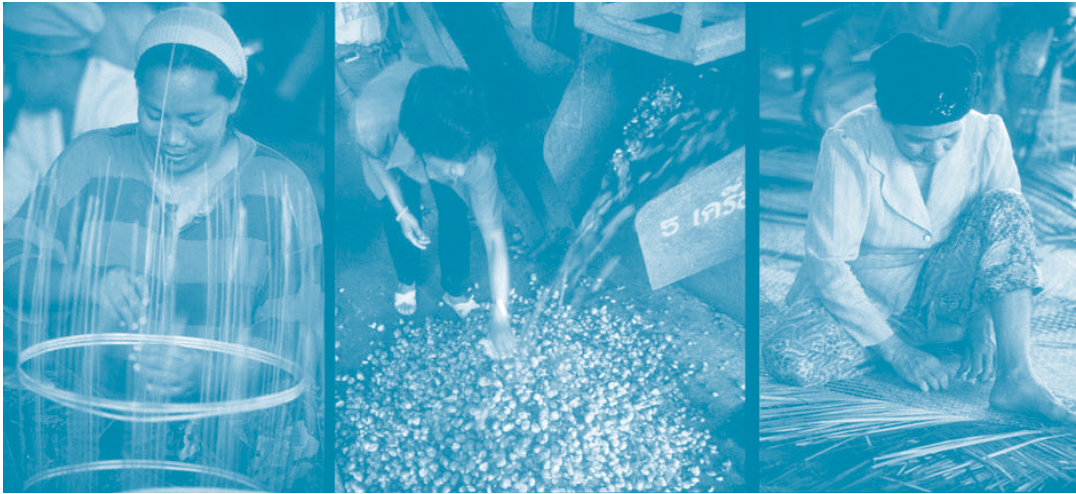
ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ สศช. ได้ดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญในด้านการจัดทำยุทธศาสตร์และแผน และการผลักดันยุทธศาสตร์และแผน ดังนี้

การจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการความร่วมมือระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้านในระดับทวิภาคี

การวางแผนความร่วมมือในกรอบภาพรวม และรายสาขากับประเทศเพื่อนบ้านอย่างเป็นระบบในรูปแบบการจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการการพัฒนาร่วมกัน จะช่วยให้ทิศทางความร่วมมือระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้านในภาพรวมระดับทวิภาคี เป็นไปอย่างเป็นเอกภาพ และสามารถใช้เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ยึดถือเป็นหลักปฏิบัติได้ต่อไป รวมทั้งง่ายต่อการผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติเนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและเห็นชอบร่วมกันแล้ว โดยในปี 2548 สศช. ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทที่สำคัญระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้าน 2 แผนงาน ได้แก่

(1) **แผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือเพื่อความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและเวียดนาม (JSEP)** เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2547 โดยใช้งบประมาณ 20 ล้านบาท เริ่มการศึกษาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2547 ในปัจจุบันอยู่ระหว่างการนำเสนอร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ โดยมีสาระสำคัญครอบคลุม 1) การพัฒนา 10 สาขา ได้แก่ การค้า การลงทุน การเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การเงิน/การธนาคาร โครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน การพัฒนาทรัพยากร

มนุษย์ และอื่นๆ 2) การพัฒนาพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ
ไทยกับพื้นที่ภาคกลางของเวียดนาม

(2) แผนยุทธศาสตร์ร่วมสำหรับการพัฒนาพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซีย (JDS) เกิด
ขึ้นตามนโยบายผู้นำสองประเทศที่เห็นชอบเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2547 โดยไทยและมาเลเซียได้ร่วม
จัดทำกรอบการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการ ใน 7 สาขา แล้วเสร็จ ได้แก่ 1) การพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐาน 2) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการศึกษา 3) การท่องเที่ยว 4) วัฒนธรรมและการส่งเสริม
ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชน 5) การค้าและการลงทุน 6) การเกษตรรวมทั้งการประมง ปศุสัตว์
และการชลประทาน 7) การเงินการคลัง พลังงาน และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยจะ
เริ่มดำเนินการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโกลกแห่งที่ 2 บ.นูกะตา อ.แว้ง จ.นราธิวาส และการ
เร่งศึกษาแผนงานพัฒนาพื้นที่ชายแดนเชื่อมโยงสองประเทศ โดยเริ่มงานศึกษาพัฒนาพื้นที่สะเดา-
นูกิตกายูอิตุ้มเป็นพื้นที่แรก และเร่งรัดการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่
ชายแดนเชื่อมโยงสองประเทศ

การถ่ายทอดศาสตร์ข้อตกลงการค้าเสรีและขยายเครือข่ายความร่วมมือกับ องค์กรระหว่างประเทศต่างๆ

สศช.ได้เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในการดำเนินยุทธศาสตร์จัดทำข้อตกลงทางการค้าเสรีเพื่อ
สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจกับประเทศที่เป็นตลาดใหญ่และมีศักยภาพในการบริโภค และการประชุม
เจรจาเพื่อเปิดเขตการค้าเสรีของไทยกับประเทศคู่ค้าที่สำคัญต่างๆ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ไทย-
EC ออสเตรเลีย ฯลฯ รวมถึงการร่วมเป็นคณะทำงานเพื่อติดตามประเมินผล และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
โดยบทบาทของ สศช. จะศึกษาวิเคราะห์ประเด็นในการเจรจา และให้ความเห็นในส่วนของผล
กระทบต่อภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศไทย และเตรียมมาตรการรองรับ เพื่อบรรเทาผลกระทบต่อ
ผู้ประกอบการของไทย และช่วยให้ไทยได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเจรจาดังกล่าว

ในปี 2548 ที่ผ่านมา สศช.ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบการเจรจาต่อรองในกลุ่มการ
เสริมสร้างความสามารถทางการค้าและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (TCB/SME) ร่วมกับ
กระทรวงการต่างประเทศและสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เพื่อทำ
หน้าที่ผลักดันการเจรจากับผู้แทนสหรัฐอเมริกา ในการพิจารณาความเหมาะสม และจัดลำดับ
ความสำคัญโครงการความร่วมมือที่เสนอจากกลุ่มย่อย 22 กลุ่มของไทย-สหรัฐ นอกจากนี้ สศช. ยัง
ได้ติดตามความคืบหน้าความร่วมมือในกรอบต่างๆ ที่สำคัญได้แก่ APEC ASEAN WTO รวมถึงการ

ดำเนินงานเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับองค์กรระหว่างประเทศต่างๆ เช่น WORLD BANK และ ADB ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับหน่วยงานวางแผนกลางของกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อการประสานงานที่รวดเร็วในอนาคตด้วย

การผลักดันยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้านสู่การปฏิบัติ

(1) การผลักดันความร่วมมือระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้านในระดับผู้นำรัฐบาล ได้มีการผลักดันให้เกิดการประชุมในระดับผู้นำรัฐบาลของประเทศสมาชิก ทั้งในกรอบแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS) แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) และยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) ในรอบปี 2548 ที่สำคัญดังนี้

การประชุมสุดยอดผู้นำ 6 ประเทศลุ่มแม่น้ำโขง ครั้งที่ 2 (GMS Summit) ณ นครคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 3-5 กรกฎาคม 2548 โดยมีการออกเป็นแถลงการณ์ร่วมที่มุ่งเน้นความร่วมมือในการสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ความร่วมมือเพื่อพัฒนาชุมชน ความร่วมมือในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มแม่น้ำโขง และยังได้ผลักดันให้มีการหารือระดับสูงสุดระหว่างผู้นำภาครัฐและภาคเอกชนเป็นครั้งแรก ตลอดจนมีการลงนามในความตกลงและบันทึกความเข้าใจระหว่าง 6 ประเทศ เพื่อผลักดันการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม รวม 4 ด้าน ได้แก่ การอำนวยความสะดวกการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (คมนาคม) แนวทางการดำเนินงานตามข้อตกลงด้านการปฏิบัติการเพื่อการค้าไฟฟ้าระหว่างประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ระยะที่ 1 (พลังงาน) การป้องกันและควบคุมโรคระบาดสัตว์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (เกษตร) และการวางแผนและจัดสร้างโครงข่ายทางด่วนสารสนเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (โทรคมนาคม)

การประชุมสุดยอดผู้นำ (ACMECS) ครั้งที่ 2

ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 1-3 พฤศจิกายน 2548 ได้มีการประชุมระดับผู้นำกับภาคเอกชนเป็นครั้งแรก และรับเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกอย่างเป็นทางการ รวมทั้งได้ประกาศปฏิญญากรุงเทพฯ เพื่อกำหนดทิศทางการร่วมมือด้านเกษตรและอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมการดำเนินงาน Contract Farming และการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการอำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน เน้นการชำระเงินสกุลท้องถิ่นในภูมิภาค เร่งรัดโครงการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมให้แล้วเสร็จตามแผนงาน

ส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์วัฒนธรรมเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ACMECS และเริ่มดำเนินการ ACMECS Single VISA จัดตั้งกองทุนใช้ชีวิตคนด้วยเงิน 100 ล้านบาทจากไทย และไทยสนับสนุนทุนฝึกอบรมจำนวน 100 ทุนในด้านสาธารณสุข และพลังงานทางเลือก

การประชุมสุดยอดผู้นำเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) ในวันที่ 11 ธันวาคม 2548 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นการประชุมระดับผู้นำครั้งแรก โดยผู้นำสามประเทศได้ ให้เร่งจัดทำ IMT-GT Roadmap เพื่อเป็นกรอบทิศทางการดำเนินงานใหม่ของ IMT-GT ระยะ 5 ปี และเร่งจัดทำฐานข้อมูลทางเศรษฐกิจ สังคม การค้าการลงทุน การท่องเที่ยว ของทุกรัฐและจังหวัดในพื้นที่ กำหนดให้มีการประชุมระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดและ

มุขมนตรี ในพื้นที่ IMT-GT กับภารกิจ IMT-GT อย่างเป็นทางการทุกปี ให้ศึกษาแนวทางการความร่วมมือเพื่อบรรเทาเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค เช่น ไข้หวัดนก สึนามิ ราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ปรับราคาสูงมากเป็นประวัติการณ์ และให้มีการจัดประชุมระดับสุดยอดผู้นำ IMT-GT เป็นประจำทุกปี

(2) การดำเนินงานเพื่อลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

ประเทศไทยได้เริ่มดำเนินการโครงการภายใต้กรอบ ACMECS ที่จะช่วยสร้างงานและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ชายแดน และพื้นที่ตอนในของประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งให้ความช่วยเหลือทั้งทางวิชาการและการเงิน พัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชน และพัฒนาความสามารถของบุคลากร ซึ่งจะช่วยให้ลดช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างยั่งยืน โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญได้แก่

โครงการ Contract Farming บริเวณชายแดนไทย-เพื่อนบ้าน โดยในปี 2548 สศช. ได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนดำเนินการ Contract Farming บริเวณชายแดนนำร่อง 3 แห่ง ได้แก่ จังหวัดตาก จันทบุรี และเลย ให้มีการจัดทำแผนลงทุน และมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2548 เห็นชอบมาตรการผ่อนปรนเพื่อให้สามารถใช้สิทธิการยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับผู้ประกอบการในโครงการ และกำหนดมาตรการสนับสนุนการลงทุนรูปแบบต่างๆ ทั้งการอำนวยความสะดวกกระบวนการนำเข้าตามแผนการผลิต เปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน และให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ สรุปผลการลงทุนอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้ไทยสามารถขยายพื้นที่เพาะปลูกบริเวณชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน 313,880 ไร่ นำเข้าพืชเป้าหมายจำนวน 278,040 ตัน โดยมีผลต่อการลดการนำเข้าพืช 4 ชนิด คือ ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ข้าวโพดหวาน และละหุ่ง จากประเทศที่สามได้ร้อยละ 1.64 เทียบกับปริมาณที่นำเข้าในปี 2547 โดยการดำเนินการในรอบแรกจะสิ้นสุดในเมษายน 2549 สำหรับในระยะที่ 2 นั้น จะมีการขยายผลดำเนินการ Contract Farming ไปสู่ผู้ประกอบการรายใหญ่และตั้งเป้าจะขยายพื้นที่ลงทุนในพื้นที่ชั้นในประเทศเพื่อนบ้านในปี 2549 พร้อมทำ MOU on Contract Farming กับประเทศเพื่อนบ้าน

นอกจากนี้ ไทยยังให้ความช่วยเหลือพัฒนาฐานอุตสาหกรรมในประเทศเพื่อนบ้าน โดยช่วยดำเนินการศึกษาเพื่อจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมใน สปป.ลาว พม่า และกัมพูชา ภายใต้กรอบ ACMECS ซึ่งจะช่วยให้ดึงดูดการลงทุน สร้างงานและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนประเทศเพื่อนบ้านได้อีกทางหนึ่ง รวมทั้งให้ความช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านในด้านอื่นๆ ผ่าน 2 ช่องทางหลัก คือ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (สพร.) ในด้านการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการด้านต่างๆ และสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (สพพ.) ในด้านการให้ความช่วยเหลือทางการเงินโดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านซึ่งรวมมูลค่ากว่า 4,700 ล้านบาท (ทั้งเงินให้เปล่าและเงินกู้เงื่อนไขผ่อนปรน) ทั้งนี้ การให้ความช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านภายใต้โครงการนำร่องภายใต้กรอบความร่วมมือ ACMECS เหล่านี้จะเป็นตัวอย่างที่ดีที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยที่มุ่งสู่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะเกื้อกูลซึ่งกันและกัน (Complementary) เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและโอกาสทางเศรษฐกิจของพื้นที่เมือง ชุมชนและคนในพื้นที่

(3) การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของไทยในรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่: เขตเศรษฐกิจชายแดน/เขตเศรษฐกิจพิเศษ

สศช. ได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนา "เขตเศรษฐกิจ" ให้เป็น พื้นที่ศักยภาพเพื่อรองรับ

การลงทุนจากทั้งภายในและภายนอกภูมิภาค โดยสร้างแหล่งลงทุนใหม่ที่นักลงทุนจะได้ประโยชน์สูง โดยเฉพาะการลดต้นทุนการผลิตและเข้าถึงตลาดขนาดใหญ่ในภูมิภาค ซึ่งจะมีผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและกลุ่มสมาชิก เชื่อมโยงทางสังคมและวัฒนธรรม (Cultural link) แก้ปัญหาสังคม (ยาเสพติด แรงงาน) การจัดระเบียบแก้ไขปัญหาชุมชน สิ่งแวดล้อม การสร้างโอกาสเชื่อมโยงฐานเศรษฐกิจชุมชนสู่ตลาดระดับภาคและระหว่างประเทศ และแก้ไขปัญหาความยากจน โดยในปี 2548 สศช. ได้ดำเนินการเร่งรัดพัฒนาการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดนใน 2 พื้นที่ ได้แก่

เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนจังหวัดเชียงราย เป็นการพัฒนาฐานการลงทุนในแนวเศรษฐกิจ เหนือ-ใต้ โดยพัฒนาพื้นที่ทั้งเขตลงทุนอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมให้เป็นประตูรองรับการเชื่อมโยงกับจีนตอนใต้ และเชื่อมโยงการผลิตกับพื้นที่เชียงราย-เชียงใหม่-ลำพูน ซึ่งรัฐบาลอนุมัติงบประมาณกว่า 1,300 ล้านบาทในการพัฒนาพื้นที่และแผนสนับสนุนด้านต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาเมืองแล้ว และได้ขอยุติพื้นที่ที่เหมาะสมจะจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม จำนวน 16,000 ไร่ ในอำเภอเชียงของ ตลอดจนศึกษากำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ พร้อมให้สิทธิประโยชน์สนับสนุน และเจรจาเพื่อดึงดูดการลงทุนจากจีน

เขตเศรษฐกิจชายแดนจังหวัดตาก เป็นการพัฒนาเมืองในลักษณะเมืองคู่แฝดระหว่างไทย-พม่า แห่งแรก เพื่อรองรับการย้ายฐานการลงทุนภายในประเทศและสนับสนุนพม่าพัฒนาด้านเกษตรเพื่อเป็นฐานวัตถุดิบให้ไทยระยะสั้น และกำหนดเชื่อมโยงการผลิตกับเมียวดีเต็มรูปแบบเพื่อเป็นฐานการผลิตในแนวเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตกภายใต้ GMS ในระยะยาว ทั้งนี้ จ.ตาก ได้รับอนุมัติงบกลางปี 2548 เพื่อดำเนินโครงการเร่งด่วน ได้แก่ ศึกษาความเหมาะสมในการพัฒนาท่าอากาศยานแม่สอด ก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมวังผางฝั่งเมือง ศึกษาจัดตั้งสถานีขนส่งสินค้า และศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อขยายถนนสายตาก - อ.แม่สอด ตลอดจนดำเนินการด้านแรงงานต่างด้าว และได้รับจัดสรรงบประมาณปี 2549 เพิ่มเติมอีก 508.29 ล้านบาท เพื่อดำเนินงานโครงการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่และศึกษาแนวทางการปรับโครงสร้างภาคเกษตรในเขตเศรษฐกิจชายแดน จ.ตาก การพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานหลัก การพัฒนาชุมชนเมือง แผนสนับสนุนเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และการเชื่อมโยงสังคมวัฒนธรรมไทย-พม่า

การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

สศช. มีภารกิจในการปรับปรุงตัวบทกฎหมายให้ทันสมัย สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคโลกาภิวัตน์ และมีความครบถ้วนตามนโยบายของรัฐ พัฒนาระบบการยุติธรรมให้ประชาชนได้รับความเสมอภาคและเป็นธรรม สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบการยุติธรรมได้อย่างรวดเร็ว การพัฒนาระบบราชการให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งการส่งเสริมธรรมาภิบาลในภาคเอกชนและสังคม โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นประโยชน์สุขของประเทศไทยและประชาชนเป็นสำคัญ

ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สศช. ได้ดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญในด้านการผลักดันยุทธศาสตร์และแผน โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

การปรับปรุงกฎหมายตามแผนพัฒนากฎหมายของ สศช.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2547 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งจัดทำแผนการพัฒนากฎหมายของแต่ละหน่วยงาน ให้สอดคล้องกับแนวทางที่คณะกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมายกำหนด โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เพื่อปฏิบัติหน้าที่พัฒนากฎหมายของส่วนราชการต่อไป ซึ่ง สศช. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทำหน้าที่รับผิดชอบการพัฒนากฎหมายของ สศช. โดยมีนายสมเจตน์ เตระคุพ รองเลขาธิการฯ เป็นประธาน รวมทั้งมีผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศช. และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ผู้แทนจากรัฐวิสาหกิจ) เป็นกรรมการ

คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย สศช. ได้จัดประชุมเพื่อพิจารณากฎหมายหลัก และกฎหมายรองที่ สศช. รับผิดชอบ จำนวน 2 ครั้ง และได้มีมติให้ดำเนินการแก้ไขกฎหมายรองจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ 1) ระเบียบว่าด้วยงบประมาณของรัฐบาล พ.ศ. 2522 และ 2) หลักเกณฑ์และวิธีการที่ขอให้รัฐบาลถือปฏิบัติตั้งแต่การเสนอของบประมาณประจำปี 2535 เป็นต้นไป และยกเลิกจำนวน 1 ฉบับ คือ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนเพื่อกระจายการผลิตและการจ้างงานไปสู่ภูมิภาค พ.ศ. 2536 (กจก.)

สศช. ได้นำเสนอแผนพัฒนากฎหมาย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินการพัฒนากฎหมาย ให้คณะกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมาย และคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบและ สศช. ได้ลงนามในคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ 2548 เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2548 เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการถือปฏิบัติต่อไป จากนั้น สศช. ได้จัดประชุมและสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องับบัญชาของกฎหมาย ทั้งก่อนการปรับปรุงและหลังการร่างกฎหมายแล้วเสร็จ รวมจำนวน 4 ครั้ง โดยกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยผู้แทนรัฐวิสาหกิจจำนวน 54 แห่ง ผู้แทนกระทรวงเจ้าสังกัด 8 แห่ง และคณะอนุกรรมการพิจารณาของบประมาณรัฐบาลวิสาหกิจ เข้าร่วมสัมมนาประมาณ 160 คน

ทั้งนี้ สศช. ได้นำข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่ได้จากการจัดสัมมนามาแก้ไขร่างระเบียบฯ และหลักเกณฑ์ฯ และได้นำเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กศ.สศช.) เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2548 และรมต.สุรนันทน์ เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2548 ขณะนี้อยู่ระหว่างการ

พิจารณาของกลั่นกรองฯของคณะรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ประกาศใช้แล้ว สศช. จะได้จัดสัมมนาเพื่อชี้แจงให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงแนวทางการปฏิบัติตามระเบียบฯ และหลักเกณฑ์ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งเผยแพร่ในเว็บไซต์ของ สศช. เพื่อเป็นประโยชน์ หรือเป็นแหล่งข้อมูลให้กับผู้ที่สนใจทั่วไป

การประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติภารกิจของรัฐ

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 22 ได้กำหนดการประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติภารกิจของรัฐ โดยให้ สศช. และ สป. ร่วมกันจัดให้มีการประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจของรัฐ เพื่อรายงานคณะรัฐมนตรี สำหรับเป็นแนวทางในการพิจารณาว่าภารกิจใดสมควรจะได้นำมาดำเนินการต่อไปหรือยุบเลิก และเพื่อประโยชน์ในการจัดตั้งงบประมาณของส่วนราชการในปีต่อไป สศช.และ สป.ได้ร่วมกันศึกษาจัดทำคู่มือแนวทางดำเนินการประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจของรัฐ ทั้งนี้ สศช. ได้ดำเนินการ ดังนี้

(1) **การกำหนดกลไกรับผิดชอบ** คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กก.สศช.) ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาแนวทางดำเนินการประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติภารกิจของรัฐ ขึ้นมาเพื่อยกร่างแนวทางในเบื้องต้นซึ่งได้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในช่วงปี 2547-2548

(2) **การจัดทำร่างแนวทางการประเมินความคุ้มค่า** สศช.ได้ทำการศึกษาการประเมินความคุ้มค่าเพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิด ขอบเขตและมิติในการประเมิน รวมทั้งร่างแนวทางการประเมินและตัวชี้วัดในเบื้องต้น และในปี 2548 คณะอนุกรรมการฯ ได้จัดทำร่างรายละเอียดและพัฒนาแบบรายงานการประเมินความคุ้มค่า เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยที่ประชุม กก.สศช.ได้มีมติเห็นชอบกับร่างแนวทางดังกล่าว และให้มีการทดลองกับหน่วยงานตัวอย่าง รวมทั้งให้มีการจัดประชุมระดมความเห็นจากหน่วยงาน ก่อนที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเทียบเท่า เพื่อพิจารณาต่อไป

(3) **การเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา** คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2548 เห็นชอบกับภารกิจที่ สศช. เสนอ ใน 3 เรื่อง ดังนี้ 1) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับแนวทางการประเมิน

ความคุ้มค่าการปฏิบัติภารกิจของรัฐตามที่ สศช. ได้นำเสนอ เพื่อใช้เป็นแนวทางการประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติภารกิจในหน่วยงานนำร่องในปีงบประมาณ 2549-2550 2) มอบหมายให้ สศช. คัดเลือกหน่วยงานนำร่องที่จะเป็นตัวแทนภารกิจด้านการให้บริการสาธารณะและการให้บริการด้านการพัฒนาและความมั่นคง โดยหรือร่วมกับหน่วยงานกลางที่เกี่ยวข้อง และ 3) มอบหมายให้ สศช. เป็นแกนหลักในการจัดการประชุมหารือระหว่างหน่วยงานกลางที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อยุติในเรื่องแนวทางบูรณาการการประเมินผลที่ให้ทุกหน่วยงานกลางสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ อันจะช่วยลดภาระในการจัดทำรายงานของส่วนราชการในระยะต่อไป

แนวทางการประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติภารกิจของรัฐ ได้ให้ความสำคัญกับการประเมินใน 3 มิติ ได้แก่ **ด้านประสิทธิผลการปฏิบัติภารกิจ** โดยพิจารณาจากตัวชี้วัด 3 ด้าน ได้แก่ การบรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติภารกิจ ความพึงพอใจ และคุณภาพการให้บริการ **ด้านประสิทธิภาพ**

การปฏิบัติการกิจ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการผลิต และการประหยัด โดยประสิทธิภาพการผลิตจะวัดจากประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวม การปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงาน ระบบการจัดการและการปฏิบัติงาน และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และ**ด้านผลกระทบ** ที่ครอบคลุมถึงผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งผลกระทบด้านบวกและด้านลบ ในมิติที่สามารถประเมินในรูปตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินงานตามภารกิจของภาครัฐด้วย

สศช. ได้ประสานกับหน่วยงานที่ให้ความสนใจเป็นหน่วยงานตัวอย่างเพื่อทดสอบเครื่องมือ (แบบรายงานการประเมินความคุ้มค่า) โดยมีหน่วยงานที่สมัครใจเป็นหน่วยงานตัวอย่าง 2 หน่วยงาน ได้แก่ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ และสำนักงาน ก.พ. โดยได้มีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน ทั้งในระดับผู้บริหารที่ได้รับมอบหมายและระดับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานทั้งสองเรียบร้อยแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดทำรายงานตามแบบรายงานที่ สศช. ได้พัฒนาขึ้น

นอกจากนี้ สศช. ได้จัดการประชุมชี้แจงหน่วยงาน เรื่อง **“การประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติการกิจของรัฐ”** ขึ้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2548 ณ โรงแรม ปริ้นซ์ พาเลซ มหานาค กรุงเทพมหานคร เพื่อชี้แจงและสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทางและรูปแบบการรายงานผลการประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติการกิจของรัฐ ซึ่งหน่วยงานจะต้องรายงานผลการประเมินความคุ้มค่าต่อคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเทียบเท่าในระยะต่อไป

ในปีงบประมาณ 2549-2550 สศช. จะนำแนวทางการประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติการกิจของรัฐดังกล่าว ไปดำเนินการประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติการกิจของรัฐในหน่วยงานนำร่อง โดยคัดเลือกจากหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกัน ในด้านการให้บริการสาธารณะและการให้บริการด้านการพัฒนาและความมั่นคง จากนั้นจะนำผลมาปรับปรุงคู่มือการประเมินความคุ้มค่าฯ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนผลักดันให้ทุกส่วนราชการใช้ประเมินความคุ้มค่า การปฏิบัติการกิจด้วยตนเองต่อไป

การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

สศช. มีภารกิจในการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม และการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในรูปแบบที่เหมาะสมและหลากหลายเกี่ยวกับเรื่องสำคัญตามรัฐธรรมนูญมาตรา 59 และร่วมกับทุกฝ่ายที่จะส่งเสริมและยกระดับสิทธิมนุษยชนให้ทัดเทียมระดับสากล ส่งเสริมสนับสนุนการทำงานขององค์กรอิสระต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ ส่งเสริมบทบาทของผู้นำชุมชนหรือปราชญ์ท้องถิ่น กระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่น และประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และการตรวจสอบการ

ใช้อำนาจรัฐทุกระดับ

ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม สศช. ได้ดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญในด้านการจัดทำยุทธศาสตร์และแผน และการบริหารจัดการองค์ความรู้ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

การจัดทำรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี

พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงในการประชุมชี้แจงนโยบายรัฐบาลต่อผู้บริหารระดับสูง เพื่อจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2548 ณ ทำเนียบรัฐบาลว่า ต้องการให้ทุกกระทรวงจัดทำรายงานประจำปี ที่มีการแสดงบัญชี (Balanced Sheet) ของกระทรวง กรม กอง เพื่อให้รู้ต้นทุน (Cost) และรายได้ (Revenue) ของกระทรวง โดยให้มีการทดลองดำเนินการในปี 2548 และดำเนินการปรับปรุงในปี 2549 จนกระทั่งขยายผลครอบคลุมไปทั่วประเทศในปี 2550 พร้อมทั้งมีบัญชาให้กระทรวงการคลัง และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ร่วมกันกำหนดรูปแบบของรายงาน

นโยบายดังกล่าวข้างต้นได้บรรจุอยู่ในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548-2551 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม ซึ่งได้กำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญคือ การยกระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกภาคส่วน โดยกำหนดกลยุทธ์หลักที่ 7.1.4 ให้มีการจัดทำรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะเป็นรายปี ในทุกระดับของหน่วยงาน เพื่อใช้ประเมินผลภาพรวมของประเทศ ในการนี้ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ) ได้มอบหมายให้ สศช. และกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ร่วมกันเป็นเจ้าภาพกลยุทธ์หลักที่ 7.1.4

สศช. ได้จัดประชุมหารือกับหน่วยงานกลางที่เกี่ยวข้อง (สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานงบประมาณ และกรมบัญชีกลาง) อย่างต่อเนื่อง จนได้ข้อสรุปร่วมกันในเรื่องกรอบ รูปแบบ และรายละเอียดของการจัดทำรายงานฯ จากนั้น สศช. ได้จัดประชุมชี้แจงหน่วยงานระดับกรม เรื่อง “การจัดทำรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี” เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2548 ณ โรงแรมปรีณท์พลาซ่า মহานาค กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำรายงานการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้เป็นไปตามกรอบ รูปแบบ และแนวทางที่กำหนด

สศช. ได้เสนอเรื่องการจัดทำแนวทางการจัดทำรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปีต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2548 รับทราบ

ความก้าวหน้าในการดำเนินงานจัดทำแนวทางการจัดทำรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี ตามที่ สศช. เสนอ และให้รัฐมนตรีให้ความสำคัญและกำกับดูแลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดให้เป็นไปตามแนวทางที่ สศช. เสนอ

แนวทางการจัดทำรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ **รายงานประจำปีของหน่วยงาน (Annual Report)** แบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ 1) ข้อมูลภาพรวมของหน่วยงาน 2) ผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงาน 3) รายงานการเงิน และ 4) เรื่องอื่นๆ และ **รายงานประจำปีของประเทศ (National Annual Report)** แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) ภาพรวมนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 2) ผลการปฏิบัติราชการ 3) รายงานการเงิน และ 4) เรื่องอื่นๆ

ทั้งนี้ ในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี หน่วยงานระดับกรมจัดทำรายงานประจำปีส่งกระทรวงและเผยแพร่ต่อสาธารณะ และในเดือนมีนาคมของทุกปีกระทรวงจะบูรณาการรายงานของกรมให้เป็นระดับกระทรวง จากนั้น กระทรวงเสนอรายงานประจำปีของกระทรวงต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบพร้อมทั้งเสนอ สศช. และกรมบัญชีกลางเพื่อประมวลและสังเคราะห์ผลเป็นรายงานประจำปีของประเทศ จากนั้น ในเดือนเมษายนของทุกปี สศช. และกรมบัญชีกลาง ร่วมกันประมวลสังเคราะห์ผลเพื่อจัดทำรายงานประจำปีของประเทศ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

สศช. ได้ตั้งเป้าหมายการดำเนินงานไว้ว่า ในปี 2549 หน่วยงานภาครัฐระดับกรมที่มีความพร้อมในการจัดทำบัญชีต้นทุนดำเนินการจัดทำรายงานประจำปี 2548 ตามรูปแบบและแนวทางที่กำหนด และเผยแพร่ต่อสาธารณะ ปี 2550 หน่วยงานนำร่องปรับปรุงการจัดทำรายงานประจำปีให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน หน่วยงานระดับกรม/กระทรวงที่เหลือทั้งหมด ดำเนินการจัดทำรายงานประจำปีพร้อมทั้งเผยแพร่ต่อสาธารณะ และปี 2551 กระทรวงจัดส่งรายงานประจำปีของกระทรวงส่งให้ สศช. กรมบัญชีกลาง และสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อประมวล/สังเคราะห์ผล จัดทำเป็นรายงานประจำปีของประเทศ (National Annual Report) เพื่อรายงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณะต่อไป

การประชุมประจำปี 2548 ของ สศช.

สศช. ได้จัดการประชุมประจำปีขึ้นต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ซึ่งการประชุมที่ผ่านมาสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาประเทศให้กับทุกภาคส่วนของสังคมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ได้เป็นอย่างดี

ในปี 2548 สศช. ได้จัดการประชุมประจำปีเรื่อง **“ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ : 5 ปี**

ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10” ขึ้นเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2548 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุม อิมแพ็ค เมืองทองธานี จ.นนทบุรี เพื่อรายงานผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 โดยใช้ดัชนีชี้วัดความอยู่ดีมีสุข ดัชนีชี้วัดความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ภายใต้วาระแห่งชาติ 4 เรื่อง และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี ขณะเดียวกันได้ระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 2,250 คน

การประชุมในครั้งนี้ ในช่วงเช้าเริ่มด้วยการนำเสนอวิดีโอทัศน์ เรื่อง **“ทศวรรษที่ท้าทายแห่งการพัฒนาประเทศ”** และ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ได้แสดงปาฐกถาพิเศษ เรื่อง **“ทศวรรษที่ท้าทายแห่งการพัฒนาประเทศ”** จากนั้น เป็นการนำเสนอและอภิปรายเรื่อง **“ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10”**

ส่วนในช่วงบ่ายเป็นการระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เรื่อง **“ทิศทางที่ท้าทายแห่งการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10”** ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ **กลุ่มที่ 1 :** การเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนาต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทย **กลุ่มที่ 2 :** การสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน **กลุ่มที่ 3 :** การเพิ่มมูลค่าผลผลิตด้วยฐานความรู้ **กลุ่มที่ 4 :** การพัฒนาสังคมเชิงรุก และ**กลุ่มที่ 5 :** การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค

ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่มุ่งสู่ความ **“มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”** โดยนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารประเทศและผู้เข้าร่วมประชุมได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่สำคัญ 4 ประการ คือ

การสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน จำเป็นต้องนำมาตรการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาเป็นปัจจัยในการสร้างความสมดุลในมิติเศรษฐกิจ และสังคมให้ชัดเจน และการพัฒนากระบวนการแปลงแผนสู่ภาคปฏิบัติ รวมทั้งสร้างขีดความสามารถภายในองค์กร ให้มีความรู้และความสามารถในการดำเนินการได้อย่างเป็นระบบครบวงจร

การเพิ่มมูลค่าผลผลิตด้วยฐานความรู้ จำเป็นต้องพัฒนาระบบนวัตกรรมและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้และสามารถเข้าสู่ระบบการผลิตที่ใช้กระบวนการผลิตแบบสมัยใหม่ พัฒนาประชากรที่มีการศึกษาและแรงงานที่มีความรู้และมีฝีมืออย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาสังคมเชิงรุก จำเป็นต้องยกระดับคุณภาพคนไทยสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ โดยการพัฒนาโอกาสทางการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ และพัฒนาสุขภาวะ เตรียมความพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุ และปฏิรูประบบบริหารจัดการให้เอื้อต่อการพัฒนาสังคม

การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค จำเป็นต้องจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Area : FTA) ดำเนินนโยบายเชิงรุกระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สนับสนุนการย้ายฐานการลงทุนขนาดใหญ่เข้าสู่ประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาพื้นที่ในประเทศตามแนว Economic Corridor (เศรษฐกิจชายแดน)

สศช. จะนำกรอบวิสัยทัศน์ ทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ที่ประมวลจากผลการระดมความคิดเห็นทุกภาคส่วนในสังคม เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และนำไปใช้ประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ต่อไป

การรักษาความมั่นคงของรัฐ

สศช. มีภารกิจในการให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างจิตสำนึก และนำภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันประเทศ และการสนับสนุนภารกิจในการรักษาสันติภาพในภูมิภาคต่างๆ ภายใต้กรอบของสหประชาชาติ ในขณะเดียวกันก็สนับสนุนกองทัพให้มีบทบาทในการร่วมพัฒนาประเทศมากขึ้น มีการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวเพื่อแก้ปัญหาการอพยพเข้าเมือง เน้นการสร้าง ความสมานฉันท์ ทั้งในระดับชาติและในระดับพื้นที่ มีการอำนวยความสะดวกและยุติธรรม การบริหารจัดการอำนาจมิด การประพุดพิทุจริตผิดกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเฉียบขาด ควบคุม ไปกับการบริหารจัดการความยากจน การพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้อง กับลักษณะเฉพาะของพื้นที่ วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประชาชน ตลอดจนร่วมมือกับนานาประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงของรัฐ สศช. ได้ดำเนินแผนงาน/โครงการ ที่สำคัญในด้านการผลักดันยุทธศาสตร์และแผน โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

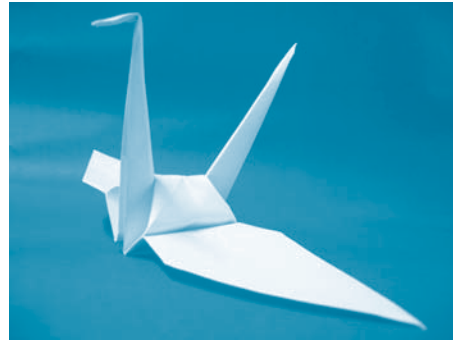
โครงการจ้างงานเร่งด่วนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2548

ผลจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้ประชาชนในเขตพื้นที่ดังกล่าวต้องประสบกับความเดือดร้อนในด้านความปลอดภัยในชีวิตและการมีงานทำเป็นอย่างมาก สศช. จึงดำเนินโครงการจ้างงานเร่งด่วนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้น เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ประชาชนในพื้นที่ในภาวะวิกฤต และช่วยเพิ่มความรู้ ทักษะ และประสบการณ์แก่ลูกจ้าง และจะเป็นการเพิ่มโอกาสในการมีงานทำในอนาคต รวมทั้งมีส่วนช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ของเยาวชน นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยลดความเสี่ยงของปัญหาด้านสังคมอีกด้วย

เป้าหมายการจ้างงานภายใต้กรอบอัตราจ้างที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติไว้รวมทั้งสิ้น 44,246 อัตรา สามารถดำเนินการจ้างงานในปี 2548 รวมทั้งสิ้น 41,628 คน คือ (1) การจ้างงานต่อเนื่องแก่ลูกจ้าง โครงการในระยะทดลอง 3 เดือนแรกที่ผ่านมาการประเมินคุณภาพการทำงาน รวมทั้งสิ้น 12,064 คน (จาก จำนวนลูกจ้างรวม 12,141 คน) และ (2) การจ้างงานในส่วนที่เหลือร้อยละ 70 หรือจำนวน 30,972 คน โดยมีผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นลูกจ้างโครงการรวม 29,487 คน ทั้งนี้เป็นการจ้างงานตาม ความพร้อมและความสนใจของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม โครงการจ้างงานเร่งด่วนก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายงานจากภาคเอกชนมาเป็น ลูกจ้างโครงการของรัฐ ซึ่งส่งผลต่อการขาดแคลนแรงงานในภาคเอกชนที่รุนแรงขึ้น อีกทั้งการจ้าง งานในส่วนที่ไม่ได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน ทำให้เกิดภาวะคนล้นงาน ดังนั้น ใน

ปี 2549 สศช. จึงเห็นควรลดจำนวนลูกจ้างลงให้เหลือเท่าที่มีความจำเป็น ในการตอบสนองต่อ วัตถุประสงค์ของนโยบายการจ้างงานทั้งด้านเศรษฐกิจ/สังคม และด้านความมั่นคง โดยมีการ กำหนดแนวทางการดำเนินโครงการโดยมอบให้จังหวัดสำรวจความต้องการลูกจ้างของหน่วยงาน กำหนดมาตรการในการตรวจสอบและป้องกันการย้ายงานของผู้ที่มีงานทำอยู่แล้ว กำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบที่ชัดเจนในทุกตำแหน่งงาน และมีการกำหนดวิธีการกำกับ ควบคุมการปฏิบัติงาน ของลูกจ้างและการบริหารจัดการโครงการ โดยบูรณาการการจ้างลูกจ้างหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้

โครงการผลักดันแผนการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติไปสู่การปฏิบัติ

สศช. ได้จัดทำรายงานการประเมินผลการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติใน ระยะครึ่งแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพื่อผลักดันแผนการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติไปสู่ การปฏิบัติ โดยเป็นการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานหลังจากที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็น ชอบให้หน่วยงานต่างๆ นำแผนพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ไปใช้ เป็นกรอบในการดำเนินงานพัฒนา การประเมินผลในครั้งนี้ได้ให้ความสำคัญกับการติดตามความ ก้าวหน้าในการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นแนวทางที่กำหนดไว้ในแผน ฯ และการ ศึกษาถึงกระบวนการจัดทำแผนในทุกระดับโดยเฉพาะในระดับจังหวัด เพื่อทราบถึงปัญหาและ อุปสรรคต่างๆ ผลที่ได้จะเป็นภาพรวมของการพัฒนาตามตัวชี้วัดการพัฒนาเพื่อความมั่นคงตาม วัตถุประสงค์และการบริหารจัดการที่ปรับตามโครงสร้างองค์กรใหม่ว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด และ นำมาจัดทำเป็นข้อเสนอแนะในการดำเนินงานในระยะต่อไป ทั้งนี้ ผลการประเมินสามารถนำมาใช้ ในการปรับปรุงนโยบายยุทธศาสตร์และแผนแม่บทที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดแนวทางการเพิ่ม ประสิทธิภาพหน่วยราชการที่รับผิดชอบในพื้นที่เป้าหมาย และกำหนดระบบการติดตามประเมินผล และตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงในพื้นที่

อย่างไรก็ตาม การประเมินผลครั้งนี้ นับเป็นครั้งแรกของการดำเนินการพัฒนาเพื่อเสริมความ มั่นคง ซึ่งต้องรวบรวมข้อมูลตามตัวชี้วัดการพัฒนาในภาพรวมของพื้นที่เป้าหมาย 30 จังหวัด ชายแดนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการตั้งคณะทำงานเพื่อรวบรวมข้อมูลดังกล่าว แต่เนื่องจาก ไม่ได้มีการเก็บข้อมูลไว้ในส่วนกลาง จึงต้องขอความร่วมมือการสำรวจข้อมูลไปในพื้นที่ ทำให้เกิด ความล่าช้าและมีบางส่วนไม่ซึ่งอาจส่งผลทำให้เกิดความเบี่ยงเบนบ้างในบางเรื่อง นอกจากนี้ การ ประเมินผลครั้งนี้เป็นการประเมินผลในระยะครึ่งแผน ซึ่งควรมีการติดตามประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการ ดำเนินการตามแผนพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงในลักษณะการประเมินผลกระทบ (Impact) ที่เกิด ขึ้นด้วย

3

รายงานการเงินของ สศช.

1. งบการเงิน

2. ต้นทุนการผลิตและกิจกรรม

3. การวิเคราะห์งบการเงิน

4 3 1 5 9 3 2 2 2 4 4 6 8 9 9 9 0 0 0 1 1 3 3 3 0 5 6 3
2 5 6 4 4 4 0 0 0 0 0 1 5 5 5 6 9 9 9 1 4 1 4 1 4 2 1 1
4 3 1 5 9 3 2 2 2 4 4 6 8 9 9 9 0 0 0 1 1 3 3 3 0 5 6 3
2 5 6 4 4 4 0 0 0 0 0 1 5 5 5 6 9 9 9 1 4 1 4 1 4 2 1

รายงานการเงินของ สศช.

สศช. ได้ดำเนินการจัดทำรายงานการเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) **งบการเงิน** ประกอบด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบรายได้ค่าใช้จ่าย และหมายเหตุประกอบงบการเงิน 2) **ต้นทุนผลผลิตและกิจกรรม** แสดงต้นทุนผลผลิตและกิจกรรมที่คำนวณขึ้นตามหลักเกณฑ์การคำนวณต้นทุนผลผลิตของกรมบัญชีกลาง 3) **การวิเคราะห์งบการเงิน** แสดงอัตราส่วนตามแนวดิ่ง ของรายการแต่ละบรรทัดเป็นร้อยละ ทั้งนี้ รายงานงบการเงินในปีงบประมาณ 2548 สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

(1) **งบการเงิน** ปรากฏว่าในปีงบประมาณ พ.ศ.2548 สศช. มีสินทรัพย์รวม ณ วันที่ 30 กันยายน 2548 รวม 197.312 ล้านบาท แบ่งเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน 103.789 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 52.60 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนรวม 93.523 ล้านบาท มีหนี้สิน 106.662 ล้านบาท ทำให้มีสินทรัพย์สุทธิ 90.650 ล้านบาท มีรายได้จากการได้รับจัดสรรงบประมาณและรายได้อื่นรวม 817.204 ล้านบาท แบ่งเป็นรายได้จากงบประมาณแผ่นดิน 803.251 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 98.29 และรายได้จากแหล่งอื่น 13.952 ล้านบาท และมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวม 800.862 ล้านบาท ทำให้มีการใช้จ่ายงบประมาณน้อยกว่ารายได้ที่ได้รับการจัดสรรรวม 16.341 ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2547 มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญดังนี้

1.1) **สินทรัพย์ของสศช.** มีจำนวนลดลงรวม 42.875 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.85 เนื่องจากการลดลงที่สำคัญของสินทรัพย์หมุนเวียน จำนวน 57.528 ล้านบาท

1.2) **หนี้สินของสศช.** มีจำนวนลดลงรวม 57.947 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.20 เนื่องจากการลดลงที่สำคัญของหนี้สินหมุนเวียน เป็นจำนวน 73.769 ล้านบาท จากการบริหารจัดการการชำระหนี้และประสิทธิภาพในการบริหารโครงการ

1.3) **ทุนของสศช.** เพิ่มขึ้นจำนวน 15.072 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 19.43 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นที่สำคัญของรายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม เป็นจำนวน 15.348 ล้านบาท

1.4) **รายได้ที่นำไปใช้ในการดำเนินงานของ สศช.** เพิ่มขึ้นจำนวน 11.912 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.48 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นที่สำคัญของรายได้จากแหล่งอื่น เป็นจำนวน 10.296 ล้านบาท

1.5) **ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ สศช.** เพิ่มขึ้นจำนวน 2.609 ล้านบาท ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานลดลง 104.6 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.4 และเป็นผลให้ค่าใช้จ่ายโดยรวมทั้งหมดของสำนักงานฯ เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.33

(2) **ต้นทุนผลผลิตและกิจกรรม** สศช. ได้จัดเก็บฐานข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณต้นทุนผลผลิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2548 ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับผลผลิต กิจกรรม ศูนย์ต้นทุน ค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์คงค้าง ค่าใช้จ่ายทางตรงและค่าใช้จ่ายทางอ้อม และเกณฑ์การปันส่วนค่าใช้จ่าย ซึ่งสามารถสรุปผลการคำนวณต้นทุนผลผลิต (ไม่รวมผลผลิตในส่วนที่เป็นของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ได้ดังนี้

2.1) **ผลผลิตที่ 1 : การวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ** มีการดำเนินงานตามงาน/โครงการ รวมทั้งสิ้น 16 เรื่อง คิดเป็นต้นทุนรวม 234.590 ล้านบาท ทั้งนี้สามารถคิดต้นทุนเฉพาะเรื่องที่ดำเนินการจัดจ้างที่ปรึกษา จำนวน 6 เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมและค่าใช้จ่ายที่ สศช. ดำเนินการเอง จำนวน 10 เรื่อง ซึ่งเฉลี่ยต้นทุนการดำเนินงานเรื่องละ 14.662 ล้านบาท

2.2) **ผลผลิตที่ 2 : การติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศและสร้างความรู้ความเข้าใจต่อสาธารณชน** โดยดำเนินงานตามงาน/โครงการ รวมทั้งสิ้น 15 เรื่อง คิดเป็นต้นทุนรวม 26.900 ล้านบาท ซึ่งสามารถคิดต้นทุนเฉพาะเรื่องที่ดำเนินการจัดจ้างที่ปรึกษา จำนวน 6 เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม/สัมมนา จำนวน 8 เรื่อง และค่าจ้างพิมพ์หนังสือเพื่อเผยแพร่ข้อมูล จำนวน 1 เรื่อง ซึ่งเฉลี่ยต้นทุนการดำเนินงานเรื่องละ 1.791 ล้านบาท

2.3) **ผลผลิตที่ 3 : การจัดทำข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมและบูรณาการศูนย์ความรู้** โดย สศช. ดำเนินงานตามงาน/โครงการด้วยตนเองรวมทั้งสิ้น 13 เรื่อง คิดเป็นต้นทุนรวม 24.057 ล้านบาท ทั้งนี้สามารถคิดต้นทุนเฉพาะเรื่องที่ดำเนินการจ้างที่ปรึกษา จำนวน 7 เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการประชุม/สัมมนา จำนวน 6 เรื่อง ซึ่งเฉลี่ยต้นทุนการดำเนินงานเรื่องละ 1.851 ล้านบาท

2.4) **ผลผลิตที่ 4 : การบริหารจัดการองค์การไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง** โดย สศช. ดำเนินงานตามงาน/โครงการด้วยตนเองรวมทั้งสิ้น 11 เรื่อง คิดเป็นต้นทุนรวม 33.558 ล้านบาท ทั้งนี้สามารถคิดต้นทุนเฉพาะเรื่องที่ดำเนินการจัดประชุม/อบรมให้ข้าราชการ จำนวน 1 เรื่อง และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและจ้างผลิตเอกสารและเผยแพร่ เฉลี่ยต้นทุนการดำเนินงานเรื่องละ 3.051 ล้านบาท

(3) **การวิเคราะห์งบการเงิน** เป็นการวิเคราะห์หาอัตราส่วนตามแนวดิ่ง ซึ่งสามารถสรุปภาพรวมได้ดังนี้ 1) **สินทรัพย์ทั้งหมด** จะมีสินทรัพย์หมุนเวียน คิดเป็น 52.60% และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน คิดเป็น 47.40% 2) **หนี้สินและทุนทั้งหมด** จะมีหนี้สินหมุนเวียน 36.76% หนี้สินไม่หมุนเวียน 17.30% ทุน 10.77% และมีงบประมาณเหลือจากการใช้จ่าย 16.34 ล้านบาท หรือ 1.3 เท่า 3) **รายได้** จากการดำเนินงานทั้งหมด 100% จะมีรายได้จากรัฐบาล 98.20% และรายได้จากแหล่งอื่น 1.71% 4) **ค่าใช้จ่าย** จากการดำเนินงานทั้งหมด 100% จะมีค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน 98% และรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน 2%

ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏในตารางรายงานข้างล่างนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2548

สินทรัพย์	หมายเหตุ	ปี 2548	ปี 2547
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	3	60,953,261.21	104,048,456.84
ลูกหนี้เงินยืมราชการ		8,117,723.00	2,754,855.61
ค่าปรับหักส่งล่วงหน้า		-	3,553,155.00
ภาษีหักส่งล่วงหน้า		1,514.93	417,973.81
วัสดุคงเหลือ		1,172,058.89	963,716.09
รายได้จากงบประมาณค้างรับ		33,544,047.31	49,578,388.12
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		103,788,605.34	161,316,545.47
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
อาคาร(สุทธิ)	4	34,338,055.75	36,606,096.75
ครุภัณฑ์และอุปกรณ์(สุทธิ)	4	57,960,836.53	41,556,541.01
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน(สุทธิ)	5	1,224,928.93	707,784.16
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		93,523,821.21	78,870,421.92
รวมสินทรัพย์		197,312,426.55	240,186,967.39

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2548

สินทรัพย์	หมายเหตุ	ปี 2548	ปี 2547
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้	6	67,272,801.82	137,714,573.85
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	7	1,302,178.03	7,700,109.35
เงินรับฝาก/เงินประกัน		3,782,672.90	761,187.92
เงินมัดจำของ		-	"125,000.00"
ภาษีหัก ณ ที่จ่ายรอนำส่ง		143,607.20	-
เงินสนับสนุน UNDP		30,460.00	-
รวมหนี้สินหมุนเวียน		72,531,719.95	146,300,871.12
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
รายได้จากเงินกู้ของรัฐบาลรับล่วงหน้า		3,974,517.10	1,859,132.10
รายได้จากเงินช่วยเหลือการรับรู้		14,564,913.44	5,816,181.69
รายได้จากการรับประกันการรับรู้		11,591,123.11	6,632,984.33
เงินอุดหนุนราชการรับจากคลัง		4,000,000.00	4,000,000.00
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		34,130,553.65	18,308,298.12
รวมหนี้สิน		106,662,273.60	164,609,169.24
สินทรัพย์สุทธิ		90,650,152.95	75,577,798.15
สินทรัพย์สุทธิ			
ทุน		21,255,135.30	21,531,216.94
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม		69,395,017.65	54,046,581.21
รวมสินทรัพย์สุทธิ		90,650,152.95	75,577,798.15

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน
สำหรับรอบระยะเวลาบัญชี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2548

		(บาท)	(บาท)
	หมายเหตุ	ปี 2548	ปี 2547
รายรับ			
รายได้จากรัฐบาล			
รายได้จากเงินงบประมาณประจำ	8	803,251,178.16	779,115,433.11
รายได้จากเงินกู้รัฐบาล		-	22,519,960.36
รวมรายได้จากรัฐบาล		<u>803,251,178.16</u>	<u>801,635,393.47</u>
รายได้จากแหล่งอื่น			
รายได้จากเงินช่วยเหลือ	9	9,618,018.25	2,495,531.31
รายได้จากการรับบริจาค		4,047,942.11	917,144.68
รายได้อื่น (เงินสนับสนุน UNDP)	10	286,540.00	243,768.00
รวมรายได้จากแหล่งอื่น		<u>13,952,500.36</u>	<u>3,656,443.99</u>
รวมรายได้จากการดำเนินงาน		<u><u>817,203,678.52</u></u>	<u><u>805,291,837.46</u></u>
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน			
ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร	11	231,854,508.96	183,039,009.45
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	12	496,760,824.08	601,359,905.47
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	13	17,100,082.99	12,081,539.26
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน		29,040,000.00	1,772,340.87
ค่าใช้จ่ายอื่น		26,106,849.37	-
รวมค่าใช้จ่าย		<u>800,862,265.40</u>	<u>798,252,795.05</u>
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		<u><u>16,341,413.12</u></u>	<u><u>7,039,042.41</u></u>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน
 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2548

	(บาท)	(บาท)
หมายเหตุ	ปี 2548	ปี 2547
รายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ	0.00	0.00
รายได้แผ่นดิน-ภาษี	0.00	0.00
ภาษีทางตรง	0.00	0.00
ภาษีทางอ้อม	0.00	0.00
ภาษีอื่น	0.00	0.00
รวมรายได้ภาษี	0.00	0.00
 รายได้แผ่นดิน-นอกจากภาษี		
รายได้อื่น (เว้นรายได้แผ่นดิน)	6,788,251.52	11,134,356.79
รวมรายได้นอกจากภาษี	6,788,251.52	11,134,356.79
 รวมรายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ	6,788,251.52	11,134,356.79
รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง	6,668,991.52	11,107,419.29
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	119,260.00	26,937.50
บัญชีรอการตรวจสอบ	1,216,349.93	
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	17,677,023.05	7,065,979.91

คำจำกัดความของรายงานการเงิน

การจัดทำรายงานการเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2548 ซึ่งมีองค์ประกอบในการจัดทำรายงานการเงิน ได้แก่ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนทุน รายได้ และค่าใช้จ่าย ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

สินทรัพย์ หมายถึง สิทธิที่ได้รับหรือทรัพยากรที่อยู่ในความควบคุมของหน่วยงาน

หนี้สิน หมายถึง ภาระผูกพันในปัจจุบันของหน่วยงาน ซึ่งเป็นผลจากเหตุการณ์ในอดีต และการชำระภาระผูกพันนั้น จะส่งผลให้หน่วยงานต้องสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต หรือศักยภาพในการให้บริการ

ส่วนทุน/สินทรัพย์สุทธิ คือ ผลต่างระหว่างยอดรวมของสินทรัพย์ กับ หนี้สินของหน่วยงาน แสดงถึงทรัพยากรสุทธิที่รัฐบาลได้จัดสรรให้แก่หน่วยงานแต่ละแห่ง

รายได้ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ หรือศักยภาพในการให้บริการในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีในรูปของกระแสเข้า (Inflow) ซึ่งมีผลทำให้สินทรัพย์สุทธิเพิ่มขึ้น

ค่าใช้จ่าย หมายถึง การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ หรือศักยภาพในการให้บริการในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีในรูปของกระแสออก (Outflow) หรือการลดลงของสินทรัพย์ หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน ซึ่งมีผลทำให้สินทรัพย์สุทธิลดลง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับรอบระยะเวลาบัญชี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2548

1.นโยบายการบัญชีที่สำคัญ

1) ตั้งแต่ 1 เมษายน 2546 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ใช้หลักการบัญชีที่เกณฑ์คงค้างตามหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด

2) รอบระยะเวลาบัญชี เริ่มตั้งแต่ 1 ตุลาคม ถึง 30 กันยายน ของปีถัดไป

3) อาคารและอุปกรณ์ หมายถึง อาคารและสิ่งปลูกสร้างประเภทต่างๆ รวมทั้งส่วนปรับปรุงอาคารซึ่งเป็นต้นทุนในการตกแต่งหรือปรับปรุงตัวอาคารหลังจากที่จัดสร้างอาคารเสร็จแล้ว หน่วยงานจะรับรู้ตามราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม โดยวิธีเส้นตรง

4) ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ ซึ่งหน่วยงานมีไว้เพื่อการดำเนินงานและคาดว่าจะได้รับประโยชน์เกิน 1 ปี หน่วยงานจะรับรู้ตามราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

- ปีงบประมาณ 2540 - 2545 ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่มีราคาต่อหน่วยหรือต่อชุดมูลค่าสุทธิ ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป บันทึกบัญชีตามราคาทุน ณ วันที่ได้รับมา

- ปีงบประมาณ 2546 เป็นต้นมา ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่มีราคาต่อหน่วยหรือต่อชุด ตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป บันทึกบัญชีตามราคาทุน ณ วันที่ได้รับมา

- ค่าเสื่อมราคา คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งาน ดังนี้

ร้อยละต่อปี

- ครุภัณฑ์สำนักงาน	12.50	8 ปี
- ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	33.33	3 ปี
- ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	12.50	8 ปี

5) ที่ดิน ไม่มีการคำนวณมูลค่าที่ดิน เนื่องจากเป็นที่ราชพัสดุ

6) วัสดุคงเหลือ บันทึกบัญชีตามราคาทุน และตีราคาวัสดุคงเหลือโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน

7) การรับรู้รายได้

- มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในการเกิดขึ้นของรายได้
- สามารถวัดมูลค่าของรายได้ดังกล่าวได้อย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ

8) การรับรู้ค่าใช้จ่าย

- มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในการเกิดค่าใช้จ่าย
- สามารถวัดมูลค่าของค่าใช้จ่ายอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ

2. ผลผลิตของหน่วย

1) การวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : - จำนวนเรื่องของการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 6 เรื่อง

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : - ผลการผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- ผลการผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศมีความถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

- 2) การติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศและสร้างความรู้ความเข้าใจต่อสาธารณชน
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ :- จำนวนเรื่องของการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศ 6 เรื่อง
ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ :- สามารถติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 3) การจัดทำข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมและบูรณาการศูนย์ความรู้
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ :- จำนวนข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมและศูนย์ความรู้ที่ได้รับการบูรณาการ 4/4ไตรมาส/ครั้ง
ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ :- ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมและศูนย์ความรู้เพื่อการบูรณาการมีความถูกต้องสมบูรณ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ :- ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมและศูนย์ความรู้เพื่อการบูรณาการถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 4) การบริหารจัดการองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ :- จำนวนบุคลากรและระบบบริหารจัดการองค์กรที่ได้รับการพัฒนา 583/4 คน/ระบบ
ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ :- องค์กรและบุคลากรได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 5) การจัดทำต้นร่างรายงานความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสำหรับสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรี
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ :- จำนวนต้นร่างรายงานความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสำหรับสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ :- เพื่อพิจารณาเสนอต่อคณะรัฐมนตรี 10 เรื่อง
ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ :- ต้นร่างรายงานความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงโดยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ :- นำไปพิจารณาและเสนอต่อคณะรัฐมนตรีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

3.เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

เงินสด	12,360.80
เงินตราต่างประเทศ	4,000,000.00
เงินฝากธนาคาร	34,879,582.82
- เงินฝากธนาคารในงบประมาณ(559-5)	201,799.28
- เงินฝากธนาคารในงบประมาณ สพอ.	111,313.29
- เงินฝากธนาคารนอกงบประมาณ(1669-4)	97,752.99
- เงินฝากธ.กรุงไทยในงบประมาณ(021-6-05195-9)	32,307,282.36
- เงินฝากธ.กรุงไทยในงบประมาณ(5607-0)	1,491,174.10
- เงินฝากธ.กรุงไทยนอกงบประมาณ(021-6-05194-0)	481,228.75
- เงินฝากธ.กรุงไทยนอกงบประมาณ(5608-9)	189,032.05
เช็ค	35,684.50
เงินฝากคลัง	22,025,633.09
- เงินประกันสัญญา	1,073,702.55
- โครงการศึกษาโครงสร้างอุตสาหกรรมในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก	1,365,873.19
- โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและติดตั้งระบบการจัดหาครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์(ค่าใช้จ่ายในการสัมมนาและค่าใช้จ่ายอื่น)	1,605.75
- เงินสนับสนุนโครงการแก้ไขปัญหาเด็กเร่ร่อน เด็กพิการ และเด็กที่ไร้	

ผลกระทบจากโรคเอดส์	224,100.50
- เงินสนับสนุนโครงการติดตามประเมินผลโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุน	3,477,334.00
- เงินสนับสนุนโครงการติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาเด็กยากจนและด้อยโอกาส	9,496,000.00
- เงินกู้โครงการจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อการบริหารจัดการภารกิจรัฐแนวใหม่	1,859,132.10
- เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการพัฒนาศูนย์ปฏิบัติระดับ	
กระทรวง(MOC) ระยะ 2	2,115,385.00
- เงินนอกงบประมาณ	
- เงินประกันผลงาน(จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)	2,412,500.00
	60,953,261.21

4. ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

อาคาร	38,036,000.21
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	3,697,944.46
อาคาร(สุทธิ)	34,338,055.75
ครุภัณฑ์	106,658,989.03
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	48,698,152.50
ครุภัณฑ์(สุทธิ)	57,960,836.53

5. สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

โปรแกรมคอมพิวเตอร์	4,025,635.89
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	2,800,706.96
โปรแกรมคอมพิวเตอร์(สุทธิ)	1,224,928.93

6. เจ้าหนี้

เจ้าหนี้ค่าซื้อสินค้าและบริการ	67,272,801.82
--------------------------------	---------------

7. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย

- ใบสำคัญค้ำจ่าย	524,438.03
- ค่าสาธารณูปโภคค้างจ่าย	734,180.00
- อื่น	
- ค่าจ้างชั่วคราว	41,382.00
- ประกันสังคม	2,178.00
	1,302,178.03

8. รายได้จากเงินงบประมาณ

- งบประมาณ	165,521,958.36
- งบดำเนินงาน	37,102,402.85
- งบรายจ่ายอื่น	55,549,768.82
- งบกลาง	5,214,739.81

- งบกลาง(เงินกันปี 47)	294,629,440.98
- งบกลาง(เงินกันปี 45)	245,232,867.34
	<u>803,251,178.16</u>

9. รายได้จากเงินช่วยเหลือ

- โครงการศึกษาโครงสร้างอุตสาหกรรมในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก	277,376.00
- โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและติดตั้งระบบการจัดหาครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ฯ	1,907,409.25
- โครงการพัฒนาระบบข้อมูลการสะสมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมฯ	1,883,417.50
- โครงการแก้ไขปัญหาเด็กเร่ร่อน เด็กพิการ และเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์	156,399.50
- โครงการติดตามประเมินผลโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุน	5,393,416.00
	<u>9,618,018.25</u>

10. รายได้อื่น

เงินสนับสนุนของ UNDP	286,540.00
----------------------	------------

11. ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร

เงินเดือน	152,283,790.67
ค่าจ้างประจำ	10,712,199.73
ค่าจ้างชั่วคราว	8,430,036.66
เงินเดือนพนักงานราชการ	2,676,762.08
ค่าจ้างตามสัญญาจ้าง	327,420.00
ค่าตอบแทนรายเดือนขรก.	307,475.00
ค่าตอบแทนเฉพาะงาน	99,100.00
ค่าตอบแทนรายเดือนลูกจ้าง	142,173.00
ค่าครองชีพชั่วคราว	277,800.00
เงินประกันสังคม	549,546.00
เงินประจำตำแหน่ง	190,400.00
ค่าเช่าบ้าน	308,037.00
ค่ารักษาพยาบาล(ใช้นอก)	9,987,984.75
ค่ารักษาพยาบาล(ใช้ใน)	2,410,724.21
ค่ารักษาพยาบาล(ใช้นอก)บำนาญ	3,471,209.75
ค่ารักษาพยาบาล(ใช้ใน)บำนาญ	137,829.95
เงินสมทบ กบข.	3,395,794.00
เงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร	417,166.00
เงินช่วยเหลือบุตร	27,000.00
เงินช่วยบุตร อบจ.	19,510.00
เงินสำรองเลี้ยงชีพลูกจ้างของรัฐ	218,448.00

เงินบำนาญ(จ่ายตรง)	33,679,815.76
เงินบำเหน็จตกทอด	758,056.00
เงินช่วยเหลือพิเศษ(ตาย)	95,805.60
เงินช่วยเหลือรายเดือนผู้รับบำนาญ	930,424.80
	<u>231,854,508.96</u>

12. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน

ค่าตอบแทน	48,725.00
ค่าล่วงเวลา	2,668,685.75
ค่าเบี้ยประชุม	13,271,037.00
เงินสมนาคุณ	78,000.00
ค่าใช้จ่ายบุคลากรอื่น	372,400.00
ค่าใช้สอย	352,694.09
ค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการ	39,798,121.23
ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม	17,563,109.19
ค่าใช้จ่ายจัดสัมมนา	181,036.85
ค่าจ้างเหมาบริการ	44,189,097.75
ค่าจ้างทำความสะอาด	19,260.00
ค่าจ้างที่ปรึกษา	249,311,544.94
ค่าจ้างแปลเอกสาร	137,800.00
ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม	319,299.75
ค่ารับรอง	575,770.71
ค่าทางด่วน	34,728.00
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม	6,447,172.50
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตปท.	11,687,257.97
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียน	1,150.00
ค่าธรรมเนียม	23,600.00
ค่าเชื่อมโยงตลาดหลักทรัพย์	37,450.00
ค่าบริการInternet	2,242,185.00
ค่าเช่าสังหาริมทรัพย์	15,008,366.24
ค่าใช้จ่ายบริการ	5,207,573.00
ค่าประชาสัมพันธ์	1,851,976.00
ค่าจ้างตามสัญญา	181,065.00
ค่าวัสดุสำนักงาน	40,881,182.32
วัสดุทั่วไป	1,443,287.74
ค่าจ้างพิมพ์เอกสาร	12,650,213.06
ค่าน้ำมันปิโตรเลียม	861,380.98
ค่าสาธารณูปโภค	13,003,404.25

ค่าโทรศัพท์	1,111,014.12
ค่าไฟฟ้า	1,709,803.96
ค่าน้ำประปา	37,018.22
ค่าไปรษณีย์และขนส่ง	568,812.00
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	12,885,601.46
	<u>496,760,824.08</u>

13. ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

ค่าเสื่อมราคา

อาคาร	1,267,866.67
ครุภัณฑ์และอุปกรณ์	15,198,141.09
	<u>16,466,007.76</u>

ค่าตัดจำหน่าย

โปรแกรมคอมพิวเตอร์	634,075.23
--------------------	------------

14. รายงานรายจ่ายงบกลาง

- ค่ารักษาพยาบาล(ใช้นอก)	9,987,984.75
- ค่ารักษาพยาบาล(ใช้ใน)	2,410,724.21
- ค่ารักษาพยาบาล(ใช้นอก)บ้านาญ	3,471,209.75
- ค่ารักษาพยาบาล(ใช้ใน)บ้านาญ	137,829.95
- เงินสมทบ กบข.	3,395,794.00
- เงินช่วยเหลือการศึกษานุดร	417,166.00
- เงินช่วยเหลือบุตร	27,000.00
- เงินช่วยบุตร อบจ.	19,510.00
- เงินสำรองเลี้ยงชีพลูกจ้างของรัฐ	218,448.00
- เงินบ้านาญ(จ่ายตรง)	33,679,815.76
- เงินบำเหน็จทดทด	758,056.00
- เงินช่วยเหลือพิเศษ(ตาย)	95,805.60
- เงินช่วยเหลือรายเดือนผู้รับบ้านาญ	930,424.80
	<u>55,549,768.82</u>

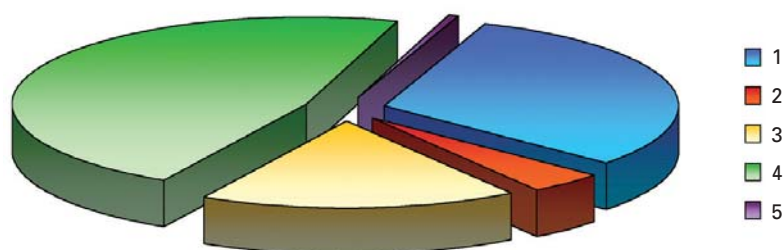
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2548

สินทรัพย์	ปี 2548	2548
สินทรัพย์หมุนเวียน		
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	60,953,261.21	30.89
ลูกหนี้เงินยืมราชการ	8,117,723.00	4.11
ภาษีหักส่งล่วงหน้า	1,514.93	0.00
วัสดุคงเหลือ	1,172,058.89	0.60
รายได้จากงบประมาณค้างรับ	33,544,047.31	17.00
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	103,788,605.34	52.60
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
อาคาร(สุทธิ)	34,338,055.75	17.40
ครุภัณฑ์และอุปกรณ์(สุทธิ)	57,960,836.53	29.38
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน(สุทธิ)	1,224,928.93	0.62
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	93,523,821.21	47.40
รวมสินทรัพย์	197,312,426.55	100.00
หนี้สิน		
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้	67,272,801.82	34.09
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	1,302,178.03	0.66
เงินรับฝาก/เงินประกัน	3,782,672.90	1.92
ภาษีหัก ณ ที่จ่ายรอนำส่ง	143,607.20	0.07
เงินสนับสนุน UNDP	30,460.00	0.02
รวมหนี้สินหมุนเวียน	72,531,719.95	36.76
หนี้สินไม่หมุนเวียน		
รายได้จากเงินกู้ของรัฐบาลรับล่วงหน้า	3,974,517.10	2.02
รายได้จากเงินช่วยเหลือการรับรู้	14,564,913.44	7.38
รายได้จากการรับบริจาคการรับรู้	11,591,123.11	5.87
เงินทดรองราชการรับจากคลัง	4,000,000.00	2.03
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	34,130,553.65	17.30
รวมหนี้สิน	106,662,273.60	54.06
สินทรัพย์สุทธิ	90,650,152.95	45.94
ส่วนทุน/สินทรัพย์	21,255,135.30	10.77
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	69,395,017.65	35.17
รวมสินทรัพย์สุทธิ	90,650,152.95	45.94
รวมหนี้สินและทุนสุทธิ	197,312,426.55	100.00

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
วิเคราะห์งบรายได้และค่าใช้จ่าย
สำหรับรอบระยะเวลาบัญชี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2548

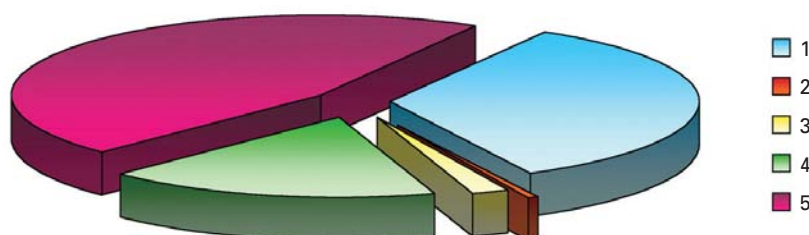
	ปี 2548	2548
รายรับ		
รายได้จากรัฐบาล		
รายได้จากเงินงบประมาณประจำ	803,251,178.16	98.29
รวมรายได้จากรัฐบาล	<u>803,251,178.16</u>	<u>98.29</u>
รายได้จากแหล่งอื่น		
รายได้จากเงินช่วยเหลือ	9,618,018.25	1.18
รายได้จากการรับบริจาค	4,047,942.11	0.50
รายได้อื่น	286,540.00	0.04
รวมรายได้จากแหล่งอื่น	<u>13,952,500.36</u>	<u>1.71</u>
รวมรายรับ	<u>817,203,678.52</u>	<u>100.00</u>
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		
ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร	231,854,508.96	28.37
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	496,760,824.08	60.79
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	17,100,082.99	2.09
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน	29,040,000.00	3.55
ค่าใช้จ่ายอื่น	26,106,849.37	3.19
รวมค่าใช้จ่าย	<u>800,862,265.40</u>	<u>98.00</u>
รายรับสูงกว่าค่าใช้จ่าย	<u>2,388,912.76</u>	<u>2.00</u>

รายงานในงบแสดงฐานะการเงิน (สินทรัพย์)

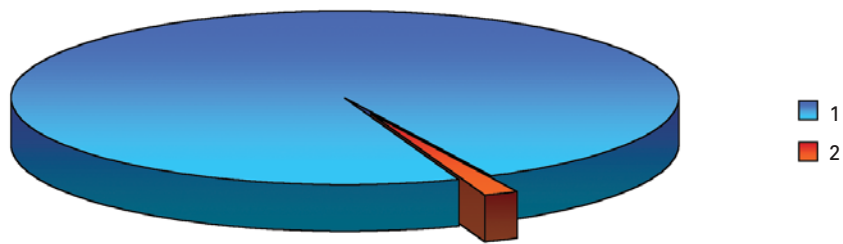
1) เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	คิดเป็น	30.89%	ของสินทรัพย์รวม
2) ลูกหนี้เงินยืมราชการ	คิดเป็น	4.11%	ของสินทรัพย์รวม
3) สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	คิดเป็น	17.60%	ของสินทรัพย์รวม
4) ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์(สุทธิ)	คิดเป็น	46.78%	ของสินทรัพย์รวม
5) สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	คิดเป็น	0.62%	ของสินทรัพย์รวม
- เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ประกอบด้วย เงินสดในมือและเงินฝากของหน่วยงาน 19.73%
เงินฝากคลัง 11.16%
 - สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น ประกอบด้วย วัสดุคงเหลือ 0.60% รายได้จากงบประมาณค้างรับ 17.00%
 - ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ประกอบด้วย อาคาร 17.40% อุปกรณ์ 29.98%
 - สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น คือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์

รายงานในงบแสดงฐานะการเงิน (หนี้สิน)

1) เจ้าหนี้ระยะสั้น	คิดเป็น	34.09%	ของสินทรัพย์รวม
2) ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	คิดเป็น	0.66%	ของสินทรัพย์รวม
3) หนี้สินหมุนเวียนอื่น	คิดเป็น	2.00%	ของสินทรัพย์รวม
4) หนี้สินไม่หมุนเวียน	คิดเป็น	17.30%	ของสินทรัพย์รวม
5) สินทรัพย์สุทธิ	คิดเป็น	45.94%	ของสินทรัพย์รวม

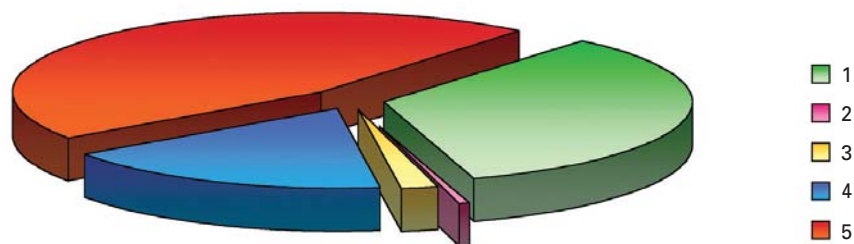
รายงานในงบแสดงรายได้และค่าใช้จ่าย (รายได้)

1) รายได้จากเงินงบประมาณ	คิดเป็น	98.29%	ของรายได้รวม
2) รายได้จากแหล่งอื่น	คิดเป็น	1.71%	ของรายได้รวม

- รายได้จากแหล่งอื่น ประกอบด้วย รายได้จากเงินช่วยเหลือและบริจาค 1.68% รายได้อื่น 0.04%

รายงานในงบแสดงรายได้และค่าใช้จ่าย (ค่าใช้จ่าย)

1) ค่าใช้จ่ายบุคลากร	คิดเป็น	34.09%	ของรายได้รวม
2) ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	คิดเป็น	0.66%	ของรายได้รวม
3) ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	คิดเป็น	2.00%	ของรายได้รวม
4) ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน	คิดเป็น	17.30%	ของรายได้รวม
5) ค่าใช้จ่ายอื่น	คิดเป็น	45.94%	ของรายได้รวม

ตารางรายงานการคำนวณต้นทุนผลผลิต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 (ตุลาคม 2547 - กันยายน 2548)

ชื่อผลผลิต			ผลผลิต			กิจกรรมหลัก			
ปริมาณ	ปริมาณ	หน่วยนับ	ต้นทุน (ล้านบาท)	ต้นทุน/ หน่วย (ล้านบาท)	ชื่อกิจกรรม	ปริมาณ	หน่วยนับ	ต้นทุน (ล้านบาท)	ต้นทุน/ หน่วย (ล้านบาท)
1 การวางแผนและผลักต้นยูทศาสตร์การ พัฒนาประเทศ	จำนวนเรื่องของการวางแผนและผลักต้น ยูทศาสตร์การพัฒนาประเทศ	เรื่อง	234,590,187.51	14,661,886.72	1.1 ดำเนินการวางแผนและผลักต้นยูทศาสตร์การพัฒนา ประเทศ	16	เรื่อง	234,590,187.51	14,661,886.72
2 การติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศ และสร้างความรู้ความเข้าใจต่อสาธารณชน	จำนวนเรื่องของการติดตามประเมินผล การพัฒนาประเทศ	เรื่อง	26,900,041.29	1,793,336.09	2.1 ดำเนินการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศ และสร้างความรู้ความเข้าใจต่อสาธารณชน	15	เรื่อง	26,900,041.29	1,793,336.09
3 การจัดทำข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม และบูรณาการศูนย์ความรู้	จำนวนระบบข้อมูลด้านเศรษฐกิจและ สังคมและศูนย์ความรู้ที่ได้การบูรณาการ	ไตรมาส/ครั้ง	24,056,807.14	1,850,523.63	3.1 ดำเนินการจัดทำข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมและ บูรณาการศูนย์ความรู้	13	เรื่อง	24,056,807.14	1,850,523.63
4 การบริหารจัดการองค์การไปสู่องค์กร แห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง	จำนวนบุคลากรและระบบบริหารจัดการ องค์กรที่ได้รับการพัฒนา	คนระบบ	33,557,964.07	3,050,724.01	4.1 การดำเนินการบริหารจัดการองค์การไปสู่องค์กรแห่ง การเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง	11	เรื่อง	33,557,964.07	3,050,724.01
รวม			319,105,000.00	21,356,470.44	รวม			319,105,000.00	21,356,470.44

หมายเหตุ รายละเอียดงานโครงการประกอบตารางรายงานการคำนวณต้นทุนผลผลิต ปี พ.ศ. 2548
สศช. ได้ดำเนินงานโครงการกิจกรรมมูลค่าคำนวณผลัดต้นทุนต่อหน่วยตามผลผลิต ตามเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2548 ของสำนักงานงบประมาณ ดังนี้

ผลผลิตที่ 1

การวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

สศช. จัดจ้างที่ปรึกษาฯ จำนวน 16 เรื่อง ได้แก่

1. โครงการติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาคาความยากจนตามยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาคาความยากจน
2. โครงการ 80 ชันษา 80 ตำบล เศรษฐกิจพอเพียง
3. โครงการประกวดกิจกรรมชุมชนเรื่อง “การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง” ทั่วประเทศ
4. โครงการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานเกณฑ์พื้นฐาน 10 ประการ ในการดำรงชีวิตของคนไทย
5. โครงการประสานจัดทำยุทธศาสตร์ทุนทางสังคมและผลักดันสู่การปฏิบัติ
6. โครงการผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
7. โครงการศึกษารูปแบบการบริหารการพัฒนาในระดับพื้นที่
8. ค่าใช้จ่ายในการบริหารสำนักงานคณะกรรมการอำนวยการจัดระบบศูนย์ราชการ
9. โครงการผลักดันแผนพัฒนาเสริมสร้างความมั่นคงของชาติไปสู่การปฏิบัติ
10. โครงการจัดทำยุทธศาสตร์และผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสู่การปฏิบัติ
11. โครงการติดตามความก้าวหน้าแผนงาน/โครงการ และการสำรวจข้อมูลเพื่อการวางแผนโครงการสร้างพื้นฐาน
12. โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคใต้
13. โครงการผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่ อย่างยั่งยืน
14. โครงการประสานและแปลงแผนยุทธศาสตร์ภาคสู่การปฏิบัติ
15. โครงการสนับสนุนทางวิชาการยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด
16. โครงการสนับสนุนนโยบายรัฐบาล

ผลผลิตที่ 2

การติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศและสร้างความรู้ความเข้าใจต่อสาธารณชน

สศช. ได้จัดจ้างที่ปรึกษาฯ จำนวน 15 เรื่อง ได้แก่

1. โครงการติดตามประเมินผลนโยบายเศรษฐกิจจากหญ้าและหลักประกันสังคม
2. โครงการพัฒนาดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนของไทย
3. แผนงานการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่
4. โครงการประเมินผลความเข้าใจของประชาชนที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. โครงการศึกษาดัชนีวัดความอยู่ดีมีสุขและการค้นหากลุ่มคนยากจนในชุมชนบนพื้นที่สูง
6. โครงการพัฒนาตัวชี้วัดและติดตามประเมินผลการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน
7. โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
8. โครงการประสานการพัฒนาพื้นที่เฉพาะ
9. โครงการจัดประชุมประจำปี
10. โครงการจัดทำหนังสือรายงานประจำปี ข้อมูลที่นำรู้ของประเทศไทย และ Thailand in Brief
11. ค่าใช้จ่ายในการบริหารและติดตามประเมินผลแผนงาน/โครงการ
12. โครงการสัมมนาวิชาการประจำปีด้านเศรษฐกิจมหภาค
13. ค่าใช้จ่ายในการจัดทำรายงานข้อมูล เผยแพร่ข้อมูล และความรู้ต่อสาธารณชน ด้านการตัดสินใจเรื่องยุทธศาสตร์และแผนงานประจำปี
14. โครงการจัดทำรายงานการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของไทย
15. โครงการวางแผนวิเคราะห์แผนงาน/โครงการ และติดตามประเมินผลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลผลิตที่ 3

การจัดทำข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมและบูรณาการศูนย์ความรู้

สศช. ได้ดำเนินการเอง จำนวน 13 เรื่อง ได้แก่

1. โครงการสนับสนุนทางวิชาการและติดตามประเมินผลการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์จังหวัด ระยะที่ 2 (โครงการ 4 ปี)
2. โครงการเปลี่ยนฐานสถิติรายได้ประชาชาติของประเทศไทยระยะที่ 1 (โครงการ 3 ปี)
3. โครงการจัดทำตารางอุปสงค์และอุปทานระยะที่ 2
4. โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศแบบ Business Intelligence
5. โครงการพัฒนาระบบคลังข้อมูลของสำนักงาน (Data Warehouse System)
6. โครงการบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สศช.
7. โครงการ Planning Agencies Networking and Macroeconomic Surveillance
8. แผนงานการพัฒนาตัวชี้วัดทางสังคม
9. ศูนย์เผยแพร่ข้อมูลห้องสมุด สทว.
10. งานจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญนานาชาติกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Focus Group) ประจำปี 2548 ด้านการพัฒนาความเป็น Logistics Hub ของประเทศ
11. งานพัฒนาระบบฐานข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม
12. โครงการสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล
13. โครงการบริหารพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนิน

ผลผลิตที่ 4

การบริหารจัดการองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง

สศช. ได้ดำเนินการเอง จำนวน 11 เรื่อง ได้แก่

1. การตัดสินใจและผลักดัน/ยุทธศาสตร์และแผนงาน/โครงการพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
2. โครงการอบรมความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สศช.
3. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน
4. การพัฒนาเครือข่ายเชื่อมโยงระบบ IT
5. ค่าใช้จ่ายของฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงและงานพัฒนาวิชาการกลาง
6. ค่าใช้จ่ายฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการอำนวยการธนาคารสมอง 17.
7. ค่าใช้จ่ายของฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ
8. โครงการเผยแพร่บทบาทใหม่ของ สศช. โดยใช้สื่อปฏิทิน
9. โครงการเผยแพร่แนวทางการพัฒนาประเทศทางหนังสือพิมพ์
10. โครงการปรับปรุงยุทธศาสตร์ สศช. (ปี 2549-2551)
11. ค่าใช้จ่ายในการบริหารดำเนินงานภารกิจปกติของสำนักงานฯ

4

ภารกิจอื่นๆ ของ สศช.

1. การดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
2. การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. การนำธนาคารสมองร่วมพัฒนาประเทศ
4. การสนับสนุนการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ในส่วนภูมิภาค
(क्रम. สัณจอร)

ภารกิจอื่นๆของ สศช.

การดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2548

ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้นำเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อพิจารณา รวม 26 เรื่อง โดยจำแนกออกเป็น 5 ด้านที่สำคัญ ได้แก่

(1) การผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จำนวน 7 เรื่อง ประกอบด้วย 1) ยุทธศาสตร์การใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ในเชิงพาณิชย์ 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเศรษฐกิจนอกระบบ 3) แนวทางการผลักดันยุทธศาสตร์พัฒนาด้านองค์ความรู้และระบบนวัตกรรม 4) แนวทางการปรับปรุงกลไกการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร 5) กรอบยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมสังคมไทยสู่สังคมผู้สูงอายุ 6) การสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง : ประเด็นจากภาพรวมโครงสร้างเศรษฐกิจไทย และ 7) การปรับปรุงเส้นความยากจน

(2) การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ได้แก่ รายงานสรุปผลการประชุมประจำปี 2548 ของ สศช. เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ : 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

(3) ภารกิจพิเศษที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ได้แก่ แนวทางการประเมินความคุ้มค่าการปฏิบัติภารกิจของรัฐ

(4) การพิจารณาโครงการพื้นฐาน จำนวน 11 โครงการ แบ่งเป็น สาขาขนส่ง จำนวน 1 โครงการ คือ โครงการจัดหาเครื่องบินตามแผนวิสาหกิจ 2548/2549 – 2552/2553 ของ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) สาขาพลังงาน จำนวน 7 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการติดตั้งระบบศูนย์สั่งการจ่ายไฟ ระยะที่ 2 ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 2) แผนปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายพลังไฟฟ้า

ปี 2547-2550 ของการไฟฟ้านครหลวง 3) โครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วมสงขลา ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย 4) โครงการเพิ่มความเชื่อถือได้ของระบบไฟฟ้า ระยะที่ 2 ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 5) โครงการพัฒนาระบบสายส่งและสถานีไฟฟ้า ระยะที่ 8 ส่วนที่ 2 ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 6) โครงการขยายระบบไฟฟ้าในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ระยะที่ 2 ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย 7) โครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วมพระนครใต้ ชุดที่ 3 ของบริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน) **สาขาสาธารณูปการ** จำนวน 3 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลัก ครั้งที่ 7/1 ของการประปานครหลวง 2) โครงการเพื่อการพัฒนาประจําปีงบประมาณ 2549 ของการประปาสวนภูมิภาค 3) โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย โครงการบ้านเอื้ออาทรระยะที่ 4 ของการเคหะแห่งชาติ

(5) **การพิจารณางบประมาณรัฐวิสาหกิจ** จำนวน 6 เรื่อง ประกอบด้วย 1) การขยายกรอบงบประมาณประจำปี 2548 ของรัฐวิสาหกิจ 2) กรอบงบประมาณประจำปี 2549 ของรัฐวิสาหกิจ 3) งบประมาณประจำปี 2549 ของรัฐวิสาหกิจ 4) งบประมาณประจำปี 2549 ของรัฐวิสาหกิจ รายการกระทรวง 5) การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงงบประมาณประจำปี 2548 ของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) 6) (ร่าง) ระเบียบว่าด้วยงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ...และ (ร่าง) หลักเกณฑ์และวิธีการที่ขอให้รัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติ พ.ศ....

ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้นำเรื่องที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาในช่วงปีงบประมาณ 2548 แล้ว จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ 1) โครงการจัดหาเครื่องบินตามแผนวิสาหกิจ 2548/2549 – 2552/2553 ของ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) 2) โครงการติดตั้งระบบศูนย์สั่งการจ่ายไฟ ระยะที่ 2 ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 3) โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลัก ครั้งที่ 7/1 ของการประปานครหลวง 4) โครงการเพื่อการพัฒนาประจําปีงบประมาณ 2549 ของการประปาสวนภูมิภาค 5) โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย โครงการบ้านเอื้ออาทรระยะที่ 4 ของการเคหะแห่งชาติ 6) เรื่องการขยายกรอบงบประมาณประจำปี 2548 ของรัฐวิสาหกิจ 7) เรื่องกรอบงบประมาณประจำปี 2549 ของรัฐวิสาหกิจ และ 8) เรื่องงบประมาณประจำปี 2549 ของรัฐวิสาหกิจ

การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี ซึ่งเป็นแนวทางหลักที่สามารถช่วยจัดความยากจน และนำไปสู่ความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนชาวไทย ซึ่ง สศช. ได้กำหนดแผนงานขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในช่วงปีงบประมาณ 2547-2550 ไว้ 4 แผนงาน ได้แก่ 1) แผนงานเชื่อมโยงเครือข่ายเรียนรู้และพัฒนาวิชาการกลาง 2) แผนงานศึกษาวิจัย 3) แผนงานสร้างกระบวนการเรียนรู้ และ 4) แผนงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

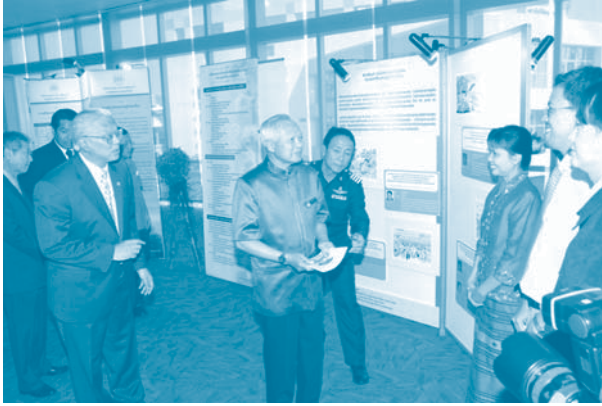
สำหรับปี 2548 ซึ่งเป็นปีแห่งการตอกเสาเข็มนั้น ได้ดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

(1) **แผนงานเชื่อมโยงเครือข่ายการเรียนรู้และพัฒนาวิชาการกลาง** ประกอบด้วย

1) **กิจกรรมการพัฒนาเครือข่าย** โดยการประสานและสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กรมการพัฒนาชุมชน กรมกิจการพลเรือนทหารบก ดำเนินโครงการต่างๆ อาทิ โครงการชุมชนพอเพียงบนพื้นฐานวัฒนธรรม โครงการส่งเสริมวิถีชีวิตตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน “โครงการ 80 พรรษา 80 ตำบล เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นต้น 2) **งานฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง** ดำเนินการจัดประชุมคณะอนุกรรมการและประสานงานระหว่างเครือข่าย 3) **กิจกรรมการพัฒนาวิชาการกลาง** ดำเนินการจัดทำสื่อต่างๆ เพื่อเผยแพร่ และประเมินผลความเข้าใจของประชาชนต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(2) **แผนงานศึกษาวิจัย** สศช. ได้ประสานกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) จัดเสวนานักวิชาการอาวุโส เรื่อง “พัฒนาองค์ความรู้เศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อเสนอความก้าวหน้าความรู้เศรษฐกิจพอเพียงและเสนอทิศทางการวิจัยในอนาคต

(3) **แผนงานสร้างกระบวนการเรียนรู้** สศช. ได้ดำเนินการร่วมกับ NIDA พัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยการสอดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทั้งพัฒนาชุดเครื่องมือการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นเครื่องมือต้นแบบประกอบการเรียนการสอน

(4) แผนงานการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ดำเนินการเผยแพร่สื่อเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่สาธารณชน และกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย

ส่วนทิศทางการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระยะต่อไปมีขั้นตอนและจุดเน้น ดังนี้

ปี 2549 สร้างกระแสสังคมให้มีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ด้วยการขยายเครือข่ายการดำเนินการของแกนนำขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละจังหวัด

ปี 2550 จัดงานเทิดพระเกียรติ นำเสนอผลงานของเครือข่ายที่ทำให้คนเห็นคุณค่าหลักเศรษฐกิจพอเพียงแล้วนำไปปฏิบัติใช้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อจะหลุดเกล้าฯ ถวายผลการดำเนินงานเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษาครบรอบ 80 พรรษา ในเดือนธันวาคม 2550

การนำ “ธนาคารสมอง” ร่วมพัฒนาประเทศ

นับแต่ปี 2543 ที่ สศช. ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่หน่วยทะเบียนกลางธนาคารสมอง ได้เริ่มกิจกรรมให้ความช่วยเหลือสังคม ตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา ขณะนี้มีวุฒิสภาที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ ถึง 21 สาขา โดย วุฒิสภาได้มีโอกาสนำความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่สั่งสมมายาวนานให้ความช่วยเหลือแก่หน่วยงาน องค์กรและชุมชนต่างๆ มากมายโดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(1) การให้ความช่วยเหลือทั้งในลักษณะเชิงรับและเชิงรุก โดยเชิงรับเป็นการให้ความช่วยเหลือตามคำร้องขอของหน่วยงาน องค์กรหรือชุมชน ในการเป็นวิทยากร ที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ ตลอดจนการเสนอความคิดเห็นทั้งด้านวิชาการและด้านบริหาร เพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน ส่วน**เชิงรุก** เป็นการดำเนินกิจกรรมเชิงรุกของกลุ่มวุฒิสภาร่วมกับหน่วยงาน องค์กรและชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างวุฒิสภากับคนรุ่นใหม่ ในลักษณะร่วมคิดร่วมทำ เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพของทุนทางสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีโครงการที่มีผลการดำเนินงานเห็นผลเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน อาทิ โครงการพัฒนาเด็กไทยให้เต็มศักยภาพด้วยอาหารและโภชนาการ โครงการต่ายยสอนหลาน โครงการส่งเสริมการใช้น้ำมันสุุดำในไร่นา โครงการนำร่องส่งเสริมและเผยแพร่การใช้เตาหุงต้มอาหาร และโครงการรณรงค์สร้างฝายต้นน้ำขนาดเล็กและแฝก อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ฯลฯ

(2) การประสานเชื่อมโยงเครือข่ายต่างๆ ธนาคารสมองมุ่งเน้นการประสานและสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างวุฒิสภากับหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้วุฒิสภาได้นำความรู้ ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญมาช่วยงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมอย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพ

(3) การเผยแพร่องค์ความรู้และประสบการณ์ของวุฒิสภา ผ่านทางสื่อต่างๆ อาทิ หนังสือธนาคารสมองของคนไทย จำนวน 6 เล่ม หนังสือธนาคารสมองเพื่อสุขภาพ และบทความสาระเรื่อที่น่าสนใจหลากหลายของวุฒิสภา ในเว็บไซต์ธนาคารสมอง เป็นต้น

การสนับสนุนการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ในส่วนภูมิภาค (क्रम.สัญจร)

นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๘ ให้มีการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ในส่วนภูมิภาค (क्रम. สัญจร) โดยจัดเดือนละครั้ง โดยมอบหมายให้ สศช. ศึกษาจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมระดับอำเภอในพื้นที่จังหวัดที่จัดการประชุม ครม. สัญจร และให้ประสานการจัดทำและนำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด รวมทั้งแผนงานโครงการตามยุทธศาสตร์ พร้อมทั้งติดตามรัฐมนตรีลงพื้นที่เพื่อจัดทำสรุปผลการปฏิบัติราชการนำเสนอ ครม. สัญจรพิจารณาโดยในช่วงปีงบประมาณ 2548 ได้มีการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ในส่วนภูมิภาค รวม 4 ครั้ง แต่ครั้งมีรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นเจ้าภาพ ดังนี้

- (1) การประชุมคณะรัฐมนตรีฯ ณ จังหวัดบุรีรัมย์ วันที่ 17 พฤษภาคม 2548 (โดย รองนายกรัฐมนตรี นายพินิจ จารุสมบัติ)
- (2) การประชุมคณะรัฐมนตรีฯ ณ จังหวัดพะเยา วันที่ 14 มิถุนายน 2548 (โดย รองนายกรัฐมนตรี นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)
- (3) การประชุมคณะรัฐมนตรีฯ ณ จังหวัดจันทบุรี วันที่ 2 สิงหาคม 2548 (โดย รองนายกรัฐมนตรี นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)
- (4) การประชุมคณะรัฐมนตรีฯ ณ จังหวัดพังงา วันที่ 6 กันยายน 2548 (โดย รองนายกรัฐมนตรี นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ)

การดำเนินงานของ สศช. เพื่อสนับสนุนการประชุม ครม. สัญจรในแต่ละครั้งนั้น 3 สัปดาห์ก่อนวันประชุม สศช. ต้องลงพื้นที่ศึกษาสำรวจวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อมูลเศรษฐกิจสังคม ประเด็นปัญหาและแนวทางการพัฒนาในทุกอำเภอของจังหวัดที่เป็นพื้นที่จัดการประชุม ครม. สัญจร และ

สรุปรายงานให้ ครม. ได้ทราบก่อน เพื่อมอบหมายให้รัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อประเด็นปัญหาในแต่ละอำเภอเดินทางไปปฏิบัติราชการลงพื้นที่ก่อนวันประชุม ครม. สัญจร 1 วัน ขณะเดียวกัน สศช. ต้องประสานงานร่วมกับจังหวัดและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด พร้อมข้อเสนอแผนงานโครงการ ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ ผ่านกระบวนการพิจารณาถ้อยแถลงและจัดลำดับความสำคัญก่อนประมวลผลนำเสนอ ครม. พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ก่อนการประชุม ครม. สัญจร 1 วัน สศช. ต้องจัดทีมงานเจ้าหน้าที่ สศช. ติดตามรัฐมนตรีลงพื้นที่ในทุกอำเภอ เพื่อให้ข้อมูลและความเห็นประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรี พร้อมทั้งจัดทำสรุปผลการปฏิบัติราชการและข้อสั่งการ นำเสนอในการประชุมร่วมระหว่างรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่ลงพื้นที่ปฏิบัติราชการเพื่อสรุปผลร่วมกัน จากนั้นจึงนำเสนอที่ประชุม ครม. สัญจร ในวันรุ่งขึ้น เพื่อทราบและถือเป็นมติต่อไป รวมทั้ง ครม. ยังได้มอบหมายให้ สศช. เป็นฝ่ายเลขานุการการประชุมนายกรัฐมนตรีกับภาคเอกชน ซึ่งจัดขึ้นในวันเดียวกันนี้ เพื่อพิจารณาข้อเสนอและสนับสนุนการประกอบธุรกิจของภาคเอกชนในส่วนภูมิภาคด้วย

ผลการประชุม ครม. สัญจรในแต่ละครั้ง ครม. ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด และเห็นชอบในหลักการแผนงานโครงการกลุ่มจังหวัดและจังหวัด ตามที่ สศช. เสนอ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป โดยให้มีการติดตามและรายงานความก้าวหน้าในทุก 3 เดือน

การดำเนินงานของ สศช. ในการสนับสนุนการประชุม ครม. สัญจร จึงเป็นกระบวนการเรียนรู้การวิเคราะห์พื้นที่ โครงสร้างข้อมูลและปัญหาที่แท้จริงจากพื้นที่มาสู่การวิเคราะห์กำหนดยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนา และแผนงานโครงการ รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาแก้ไขปัญหาได้อย่างสอดคล้องตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และที่สำคัญยัง

เป็นการผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินยุทธศาสตร์ตามนโยบายรัฐบาลให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย ทั้งนี้แนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด มติคณะรัฐมนตรี และความก้าวหน้าที่สำคัญๆ ของการประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่ในช่วงปีงบประมาณ 2548 สรุปได้ดังนี้

1. การประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ณ จังหวัดบุรีรัมย์ วันที่ 17 พฤษภาคม 2548 ได้มีมติคณะรัฐมนตรี และความก้าวหน้าการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 มติคณะรัฐมนตรี

(1) เห็นชอบในหลักการแนวทางการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน โดยการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มผลผลิตการเกษตร การพัฒนาการท่องเที่ยว โดยพัฒนาเมืองพนมรุ้งและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมที่จะสนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัดตามที่รองนายกรัฐมนตรี (นายพินิจ จารุสมบัติ) เสนอ

(2) อนุมัติวงเงินเบื้องต้นเพื่อการดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์จำนวน 2,303.912 ล้านบาท และให้รองนายกรัฐมนตรี (นายพินิจ จารุสมบัติ) รับไปพิจารณาในรายละเอียดของการจัดงบประมาณค่าใช้จ่ายร่วมกับ สปป. สศช. มท. กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริง ความจำเป็นเร่งด่วน กำลังเงินงบประมาณของรัฐ งบประมาณที่จะจัดสรรแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศักยภาพขององค์กรปกครองท้องถิ่น แล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

1.2 ความก้าวหน้าการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี

สศช. ได้ประชุมหารือร่วมกับจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์และในสวนกลางเพื่อจัดลำดับความสำคัญโครงการและ Phasing โครงการที่เสนอเพิ่มเติม ภายใต้กรอบวงเงิน 2,303.912 ล้านบาท ในระยะเวลา 4 ปี โดยจัดส่งรายละเอียดแผนงานโครงการส่งให้ สศช. และ สปป. เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2548 เพื่อพิจารณาแหล่งเงินที่มีโอกาสนำมาสนับสนุนโครงการตามความ

เหมาะสมต่อไป ซึ่งสรุปแผนงานโครงการตามแนวทางการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ที่ได้ทบทวนปรับปรุงเพื่อเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณตามกรอบเงินที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อ 17 พฤษภาคม 2548 ประกอบด้วย แผนงาน 2 ด้าน รวม 9 โครงการ วงเงินรวม 2,303.708 ล้านบาท ดังนี้

(1) **ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและการจัดการน้ำ** ประกอบด้วย 3 แผนงานย่อย ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและการจัดการน้ำเพื่อเพิ่มต้นทุนน้ำ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อกระจายน้ำให้ทั่วถึง และการฟื้นฟูป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรม รวม 5 โครงการ วงเงินรวม 1,602.857 ล้านบาท โดยที่ โครงการส่วนใหญ่ได้บรรจุอยู่ในแผนการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ภาครัฐด้านทรัพยากรน้ำ ระหว่างปี 2549 – 2551 แล้ว

(2) **ด้านการท่องเที่ยวและคมนาคม** รวม 4 โครงการ (โครงการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองพนมรุ้ง โครงการปรับปรุงถนน โครงการพัฒนาแหล่งน้ำคูเมืองโบราณ และโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณเขื่อนลำนางรอง) วงเงินรวม 700.851 ล้านบาท

การดำเนินงานในขั้นต่อไปของ สศช. และ สงป. ร่วมพิจารณารายละเอียดแผนงานโครงการ และแหล่งงบประมาณสนับสนุนโครงการ โดยให้สอดคล้องกับความจำเป็นเร่งด่วน กำลังเงินงบประมาณของรัฐ งบประมาณของที่ได้จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศักยภาพของท้องถิ่นเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

2. การประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ณ จังหวัดพะเยา วันที่ 14 มิถุนายน 2548 โดยมีแนวทางการพัฒนาจังหวัดพะเยา พร้อมมติคณะรัฐมนตรี และความก้าวหน้าการดำเนินงาน ดังนี้

2.1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดล้านนาและจังหวัดพะเยา

(1) **ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดล้านนา** มุ่งสร้างความเชื่อมโยงทั้งกับประเทศในภูมิภาค และฐานเศรษฐกิจอื่นภายในประเทศ ควบคู่ไปกับการพัฒนาความเข้มแข็งทาง

เศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัดล้านนา โดยดำเนินการใน 5 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ การสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและโอกาสการแข่งขันในระดับนานาชาติ การพัฒนาให้เป็นประตูการค้าการลงทุนและศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง เชื่อมโยงกลุ่มประเทศ GMS BIMSTEC และนานาชาติ การสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับฐานเศรษฐกิจเดิมได้อย่างยั่งยืน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพชีวิต ดำรงฐานวัฒนธรรมและทุนทางสังคมของล้านนา และการดำรงความเป็นฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มีการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

(2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดพะเยา** เน้นการแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิต โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจระดับรากหญ้า เสริมสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านการเกษตร ทั้งการพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำ ระบบกระจายน้ำ คุณภาพดิน และการจัดการดินในพื้นที่ป่า รวมทั้งขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อสร้างโอกาสใหม่ด้านการท่องเที่ยวการค้าการลงทุนและโครงข่ายคมนาคมขนส่ง ควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาสังคมด้วยการสร้างความรู้และความเข้มแข็งของสังคมอย่างมีส่วนร่วม โดยการพัฒนาคุณภาพคน ทุนทางสังคม ความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนากลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์และยาเสพติด

2.2. มติคณะรัฐมนตรี

เห็นชอบและให้ดำเนินการตามที่ สศช. เสนอทั้ง 3 ข้อ ดังนี้ 1) เห็นชอบกับแนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจนและปัญหาสังคมตามที่จังหวัดเสนอ 2) เห็นชอบกับการแก้ไขปัญหาในระยะเร่งด่วนที่ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงประสิทธิภาพแหล่งน้ำเดิมเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภคการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินการขยายโอกาสทางการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงและศึกษาเพื่อปรับปรุงโครงข่ายถนนเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงราย และเร่งป้องกันการค้ามนุษย์ และ 3) เห็นชอบการแก้ไขปัญหาในระยะกลางในการพัฒนาแหล่งน้ำชุมชนและชนบท การสร้างแหล่งกักเก็บน้ำใหม่ รวมทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นโครงข่ายการท่องเที่ยวของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

2.3. ความก้าวหน้าการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี

สศช. ได้ประสานงานจังหวัดพะเยาให้ติดตามและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันการดำเนินงานโครงการตามมติคณะรัฐมนตรี รายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานตามกรอบแผนงานโครงการที่ตามแนวทางการพัฒนาจังหวัดพะเยา ซึ่ง ครม. เห็นชอบ รวม 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ 8 โครงการ 2) ด้านการแก้ไขปัญหาที่ดินแบบบูรณาการ 4 โครงการ 3) ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว 7 โครงการ 4) ด้านการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่ง 1 โครงการ และ 5) ด้านการป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์ 35 โครงการ

ปัจจุบัน จังหวัดพะเยาอยู่ระหว่างการติดตามความก้าวหน้าโครงการดังกล่าว จึงยังไม่ได้นำเสนอรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงาน ส่งให้ สศช.

3. การประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ณ จังหวัดจันทบุรี วันที่ 2 สิงหาคม 2548 โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี

ตราด) และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจันทบุรี พร้อมมติคณะรัฐมนตรี และความก้าวหน้าการดำเนินงาน ดังนี้

3.1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก และจังหวัดจันทบุรี

(1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมและพลังงาน การท่องเที่ยว และการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าเกษตรควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการใน 4 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมพลังงานของอาเซียนควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืน การสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวหลักของแต่ละจังหวัดกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์และการเป็นพันธมิตรกับภูมิภาคอินโดจีน พร้อมทั้งเร่งดำเนินแนวทางการแก้ไขปัญหาตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจันทบุรี มุ่งเน้นการดำเนินงานใน 8 ยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย การพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับสู่มาตรฐานสากล การพัฒนาสินค้าเกษตรและแปรรูปให้ได้มาตรฐานสากลและกระจายสินค้าทั้งในและนอกประเทศ การพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว การขยายการค้าและการท่องเที่ยวสู่ภูมิภาคอินโดจีน การพัฒนานวัตกรรมด้านเกษตรกรรม เกษตรแปรรูป และการท่องเที่ยวให้สามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของลูกค้า การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และการส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี พร้อมเร่งดำเนินแนวทางการแก้ไขปัญหาสำคัญเร่งด่วนของจังหวัด

3.2. มติคณะรัฐมนตรี

เห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการแก้ไขปัญหาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด) และข้อเสนอโครงการเร่งด่วนของจังหวัดจันทบุรี ตามที่ สศช. เสนอ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณารายละเอียด และให้การสนับสนุนดำเนินโครงการตาม

จำเป็น เหมาะสม และเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจสังคม และขอ
 ทำความเข้าใจกับสำนักงานประมาณแล้วดำเนินการต่อไป

3.3. ความก้าวหน้าการดำเนินงานตามมติคณะ รัฐมนตรี

สศช. ได้ประสานงานจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 ติดตามความก้าวหน้าการดำเนินแผนงานโครงการพัฒนากลุ่ม
 จังหวัดภาคตะวันออกที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี โดย
 มีความก้าวหน้าในแผนงานโครงการก่อสร้างถนนเพิ่มช่องทางจราจร
 จาก 2 ช่องจราจร เป็น 4 ช่องจราจร รวม 8 เส้นทาง ซึ่งกรมทางหลวง

รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้

(1) ปีงบประมาณ 2549 ได้รับอนุมัติรวม 2 โครงการ วงเงิน 1,355 ล้านบาท (โครงการ
 ก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 344 ตอนชลบุรี-บ้านบึง ซึ่งอยู่ระหว่างกำลังศึกษาความเหมาะสม โครงการ
 ก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 3 บรรจบทางหลวงหมายเลข 3127 (อ.พานทอง)

(2) ปีงบประมาณ 2550 ได้รับอนุมัติปรับปรุงเส้นทาง รวม 3 โครงการ ได้แก่ โครงการ
 ก่อสร้างถนนช่วงบ้านค่าย-นิคมอุตสาหกรรมบ่อวิน (สาย 3138 บรรจบสาย 331) โครงการก่อสร้าง
 ถนนสาย 317 สระแก้ว-คลองสมบุญ-จันทร์บุรี และโครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 318 ตราด-
 หาดเล็ก และโครงการที่จะขอรับการสนับสนุนในปี 2552 1 โครงการ ได้แก่ โครงการก่อสร้าง
 ทางหลวงหมายเลข 315 ตอนฉะเชิงเทรา-พนัสนิคม

(3) โครงการที่ขอรับการสนับสนุนแต่ยังไม่อยู่ในแผนการปรับปรุงเส้นทาง รวม 2
 โครงการ ได้แก่ โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 3138 ตอนบ้านบึง-บรรจบทางหลวงหมายเลข
 331 และโครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 3 บรรจบทางหลวงหมายเลข 3127 (อ.พานทอง)

ความก้าวหน้าการดำเนินแผนงานโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของจังหวัดจันทบุรี
 รวม 8 โครงการ โดย

(1) ปีงบประมาณ 2549 ได้รับอนุมัติรวม 2 โครงการ ได้แก่ โครงการพัฒนา
 จังหวัดจันทบุรีเป็นนครแห่งอัญมณี ได้สนับสนุนงบประมาณ 50 ล้านบาท ดำเนินการจัดตั้งศูนย์
 รวมอัญมณีและเครื่องประดับ และโครงการปรับปรุงถนนสาย จบ 4012 แยกทางหลวงสาย 3406 ซึ่ง
 กรมทางหลวงชนบทได้รับจัดสรรงบประมาณ 50 ล้านบาท

(2) โครงการที่เตรียมขอรับการสนับสนุนงบประมาณในปี 2550 1 โครงการ ได้แก่
 โครงการก่อสร้างอาคารศูนย์บริหารราชการชายแดน ณ จุดผ่านแดนถาวรบ้านแหลม และอยู่
 ระหว่างการจัดทำรายละเอียดแบบดำเนินการ รายละเอียดเงื่อนไขการจ้าง เพื่อขอรับการสนับสนุน
 งบประมาณ รวม 3 โครงการ ได้แก่ โครงการก่อสร้างประตูระบายน้ำคลองอ่างพร้อมขุดคลองเชื่อม
 และสะพาน โครงการตลาดกลางสินค้าเกษตรภาคตะวันออก และโครงการพัฒนาพระตำหนัก
 วังสวนแก้ว รวมทั้งอยู่ระหว่างศึกษาความเป็นไปได้และสำรวจออกแบบ รวม 2 โครงการ ได้แก่ โครงการ
 จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร และโครงการขยายถนนจันทร์บุรี-สระแก้ว

4. การประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ณ จังหวัดพังงา วันที่ 6 กันยายน 2548 โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา พร้อมมติคณะรัฐมนตรี และความก้าวหน้าการดำเนินงาน ดังนี้

4.1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน และจังหวัดพังงา

(1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน มุ่งฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เคยเป็นแหล่งรายได้หลักให้กลับมาสร้างรายได้แบบยั่งยืน ขณะเดียวกันก็ใช้ศักยภาพและโอกาสใหม่ ๆ มาพัฒนาสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการโดยเฉพาะการพัฒนาบริการการศึกษานานาชาติ บริการด้านธุรกิจและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ควบคู่กับการใช้ศักยภาพด้านการเป็นแหล่งผลิตปาล์มน้ำมันมากที่สุดของภาคได้ เพื่อพัฒนาเป็นศูนย์กลางการผลิตพลังงาน Biodiesel ของประเทศ โดยดำเนินการใน 4 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ การฟื้นฟูสู่ความเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก การพัฒนาฐานการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก การพัฒนาฐานการผลิตพลังงาน Biodiesel และการพัฒนาคุณภาพคนและสังคมอย่างยั่งยืน

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา มุ่งเน้นการฟื้นฟูรายได้จากการท่องเที่ยวและเพิ่มรายได้จากสินค้าเกษตร โดยดำเนินการฟื้นฟูและรักษาลาดหน้าท่องเที่ยวคุณภาพ โดยเฉพาะกลุ่มธรรมชาติและกลุ่ม Long Stay พัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงโดยเฉพาะพืชผักปลอดสารพิษ และสัตว์น้ำจำพวกปลาเก๋า หอยเป่าฮื้อ ปลิงทะเล และการพัฒนาคุณภาพคนและสังคมอย่างยั่งยืนโดยเฉพาะการยกระดับการศึกษาสู่ปริญญาตรี เพื่อยกระดับการศึกษาของประชาชนและการพัฒนาคุณภาพกำลังคน

4.2. มติคณะรัฐมนตรี

(1) เห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันของ สศช. ตามที่รองนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ) เสนอ โดยเห็นชอบในหลักการโครงการพัฒนาระยะเร่งด่วน รวม 6 โครงการ ระยะปานกลาง 3 โครงการ และให้หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องรับความเห็นของ ครม. ไปดำเนินการ

(2) เห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนাজังหวัดพังงาของ สศช. โดยเห็นชอบในหลักการโครงการแก้ไขปัญหาระยะเร่งด่วน รวม 31 โครงการ ระยะปานกลางรวม 2 โครงการ และให้หน่วยงานผู้เกี่ยวข้องรับความเห็นของ ครม. ไปดำเนินการด้วย

4.3. ความก้าวหน้าการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี

สศช. ได้ประสานงานจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามความก้าวหน้าการดำเนินแผนงานโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน รวม 3 แผนงาน 9 โครงการ วงเงินรวม 3,665 ล้านบาท โดยมีความก้าวหน้า ดังนี้

(1) แผนงานโครงการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว เป็นโครงการระยะเร่งด่วน รวม 3 โครงการ และโครงการระยะปานกลาง รวม 3 โครงการ ซึ่งอยู่ระหว่างการขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2550 มีเพียง 2 โครงการที่ได้รับงบประมาณปี 2549 แล้ว วงเงินรวม 115 ล้านบาท

(2) แผนงานโครงการพัฒนาฐานการผลิตพลังงาน Biodiesel ระยะเร่งด่วน รวม 3 โครงการ ซึ่งจังหวัดกระบี่ได้ขอยกเลิกโครงการขยายกำลังผลิตโรงงานไบโอดีเซลเพื่อการพาณิชย์ และจังหวัดพังงาขอเปลี่ยนแปลงโครงการนำร่องผลิต Biodiesel เป็นการก่อสร้างโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มที่ตะกั่วป่า ส่วนโครงการพัฒนาวิจัยปาล์มน้ำมันอยู่ระหว่างจัดทำของบประมาณเพื่อเสนอไปยังกรมวิชาการเกษตร

ความก้าวหน้าการดำเนินแผนงานโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาตามยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนাজังหวัดพังงา ครอบคลุม 3 แผนงาน รวม 33 โครงการ เป็นโครงการระยะเร่งด่วน 31 โครงการ และระยะปานกลาง 2 โครงการ วงเงินรวม 2,291.94 ล้านบาท ส่วนใหญ่อยู่ระหว่างการจัดทำรายละเอียดแผนงานโครงการและจัดส่งไปยังหน่วยงานเกี่ยวข้องเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ซึ่งหน่วยงานเกี่ยวข้องได้ทยอยจัดส่งสำนักงานงบประมาณแล้ว โดยได้จัดลำดับความสำคัญโครงการไว้เป็นลำดับต้นๆ

รายชื่อคณะทำงาน

ผู้บริหาร สศช.

เลขาธิการฯ	นายอำพน	กิตติอำพน
รองเลขาธิการฯ	นายสมเจตน์	เตรคุพ
รองเลขาธิการฯ	นายสันติ	บางอ้อ
รองเลขาธิการฯ	นางสาววิไลพร	ลิ้มเกษมศานต์
รองเลขาธิการฯ	นายกิตติศักดิ์	สินธุวิช
รองเลขาธิการฯ	นายอาคม	เต็มพิทยาไพสิฐ
รองเลขาธิการฯ	นายอุทิศ	ขาวเอียร
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน	นางจุฑามาศ	บารมีชัย
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน	นายปณิธาน	ยามวิณีจ
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน	นายสุวัฒน์	วณัฐบุตร
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน	นางเพ็ญจา	อ่อนชิต
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน	นายปรเมธี	วิมลศิริ
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน	นางสุวรรณี	คำมัน
รักษาการที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน	นายเชื่อง	ชาตอริยะกุล

รายชื่อคณะทำงานจัดทำรายงานประจำปี 2548 ของ สศช.

นายสันติ	บางอ้อ	ที่ปรึกษา
นางนิตยา	กมลวทันนิตา	ประธานกรรมการ
นางอรทิพย์	อาชวิบูลโยบล	คณะทำงาน
นายจิตติ	ชื่นยง	คณะทำงาน
นายเทวินทร์	อมิตร์พ่าย	คณะทำงาน
นางชุลีพร	บุญยมาลิก	คณะทำงาน
นางสาวจารุณันท์	สุทธิประภา	คณะทำงาน
นายยุทธนา	วงศานุพัทธ์	คณะทำงาน
นางสาวนุชจรี	วงษ์สันต์	คณะทำงาน
นางทิวากรณ์	ตันเจริญ	คณะทำงาน
นายสุภรณ์	หงษ์มณี	คณะทำงาน
นางธิดา	พัทธธรรม	คณะทำงาน
นางสาวพรณี	เรืองโชติ	คณะทำงาน
นายมนตรี	ดีมานพ	คณะทำงาน
นางสาวสุปราณี	รอดพัน	คณะทำงาน
นางวิภาวดี	ชวนบุญ	คณะทำงาน
นายโสภณ	แท่งเพชร	คณะทำงาน
นายเสมา	คล้ายสุวรรณ	คณะทำงาน
นางสาววรรณภา	คล้ายสวน	คณะทำงาน
นางเกื้อกุล	พรหมชีวกุล	คณะทำงาน
นายวรวิทย์	อวิรุทธ์วรกุล	คณะทำงานและเลขานุการ
นางภาณี	ชนาธิปกรณ์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นางนิสวันต์	พิชญ์ดำรง	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

ฝ่ายเลขานุการ

นายธีระพงษ์	มาลัยทอง	นางสาววัชรีย์	พุ่มทอง
นายเนาวฤทธิ์	ฤทธิ์แปลก	นายตฤตณัย	นพคุณ
นางสาววีวรรณ	เสียดทอง	นายสุรพล	สวนขยัน
นางสาวสุภาวดี	ติมินทะระ	นางสาวจันจิรา	เตตานัง
นางสาวศิริพร	ฉกามานันท์		

<http://www.nesdb.go.th> e-mail: deco@nesdb.go.th

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100

โทร. 0-2282-4841-2 โทรสาร 0-2281-9705, 0-2281-6635